

REGULAMENTUL CONSILIULUI (CEE) NR. 1408/71
din 14 iunie 1971
privind aplicarea sistemelor de securitate socială
lucrătorilor salariați, lucrătorilor independenți și membrilor familiilor acestora
care se deplasează în cadrul Comunității (8) (9) (10) (11)

(Versiune 01971R1408-20060428 fără Anexe)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene și, în special, articolele 51 și 235 ale acestuia,
având în vedere propunerea Comisiei,
având în vedere avizele Parlamentului European,
având în vedere avizele Comitetului Economic și Social,

întrucât regulile de coordonare a legislațiilor naționale în domeniul securității sociale se înscriu în cadrul libertății de circulație a lucrătorilor, care sunt cetățeni ai statelor membre, și trebuie să contribuie la îmbunătățirea standardului lor de viață și a condițiilor de angajare în muncă;

întrucât libera circulație a persoanelor, care reprezintă un domeniu de bază al Comunității, nu se limitează numai la lucrătorii salariați, ci se extinde, de asemenea, asupra lucrătorilor independenți în cadrul libertății de stabilire și a libertății de furnizare de servicii;

întrucât, date fiind diferențele importante existente între legislațiile naționale în privința persoanelor cărora li se aplică, este preferabil să se stabilească principiul potrivit căruia Regulamentul se aplică tuturor persoanelor asigurate în cadrul sistemelor de securitate socială organizate pentru lucrători salariați și lucrători independenți sau în virtutea exercitării unei activități salariate sau independente;

întrucât este necesar a se respecta caracteristicile speciale ale legislațiilor naționale de securitate socială și a se elabora numai un sistem de coordonare;

întrucât este necesar, în cadrul acestei coordonări, să se garanteze în interiorul Comunității egalitatea de tratament în baza diferitelor legislații naționale, lucrătorilor care locuiesc în statele membre și celor care se află în întreținerea lor, precum și urmașilor acestora;

întrucât prevederile coordonării trebuie să garanteze lucrătorilor care se deplasează în interiorul Comunității și celor aflați în întreținerea lor, precum și urmașilor acestora, menținerea drepturilor și a avantajelor dobândite sau în curs de dobândire;

întrucât aceste obiective trebuie atinse, în special prin cumularea tuturor perioadelor luate în considerare în cadrul diferitelor legislații naționale în scopul dobândirii și menținerii dreptului la prestații și al calculării acestora, precum și prin acordarea de prestații diferitelor categorii de persoane cuprinse în Regulament, indiferent de locul lor de reședință în interiorul Comunității;

întrucât lucrătorii salariați și lucrătorii independenți care se deplasează în interiorul Comunității trebuie să fie supuși regimului de securitate socială al unui singur stat membru pentru a se evita suprapunerea legislațiilor naționale aplicabile și complicațiile care ar putea rezulta din aceasta;

întrucât situațiile în care o persoană este supusă în mod simultan legislației a două state membre, ca excepție de la regula generală, trebuie să fie limitate ca număr și domeniu cât mai mult posibil;

întrucât, în vederea garantării egalității de tratament tuturor lucrătorilor angajați pe teritoriul unui stat membru în cel mai eficient mod posibil, este adecvat să se determine drept legislație aplicabilă, ca regulă generală, legislația statului membru în care persoana în cauză își desfășoară activitatea salariată sau independentă;

întrucât, în anumite situații care justifică alte criterii de aplicare, este posibilă derogarea de la această regulă generală;

întrucât anumite prestații prevăzute conform legislațiilor naționale se supun simultan securității sociale și asistenței sociale, datorită domeniului personal al aplicării acestora, al obiectivelor lor și al manierei proprii de aplicare, este necesar să se stabilească un sistem de coordonare, care să ia în considerare caracteristicile speciale ale prestațiilor respective, care trebuie inclus în Regulament pentru a proteja interesele lucrătorilor migranți în conformitate cu prevederile Tratatului;

întrucât aceste prestații trebuie acordate, în privința persoanelor care intră sub incidența domeniului de aplicare a acestui Regulament, exclusiv în conformitate cu legislația țării de reședință a persoanei respective sau a membrilor ei

de familie, cu totalizarea după caz a perioadelor de reședință realizate în orice alt stat membru și fără discriminare pe bază de naționalitate;

întrucât este necesar să se prevadă reguli specifice, în special în materie de boală și șomaj, pentru lucrătorii frontalieri și lucrătorii sezonieri, luând în considerare natura specifică a situației lor;

întrucât în domeniul prestațiilor de boală și maternitate este necesară garantarea protecției persoanelor care locuiesc sau se află într-un stat membru altul decât statul membru competent;

întrucât situația specifică a solicitanților de pensie sau a pensionarilor și a membrilor lor de familie atrage după sine prevederi care reglementează asigurările de boală care să fie adaptabile situației lor;

întrucât pentru prestațiile de invaliditate trebuie elaborat un sistem de coordonare care să respecte caracteristicile specifice ale legislațiilor naționale; întrucât este necesar, așadar, să se facă o distincție între legislațiile sub a căror incidență cuantumul prestației de invaliditate este independent de durata asigurării și legislațiile sub a căror incidență cuantumul depinde de durata menționată anterior;

întrucât diferențele dintre regimurile din statele membre atrag după sine adoptarea de reguli de coordonare care sunt aplicabile în cazul agravării invalidității; întrucât este avantajos ca un sistem pentru acordarea prestațiilor de bătrânețe și al prestațiilor pentru urmaș să fie corespunzător cu cel al lucrătorului salariat sau lucrătorului independent care a fost supus legislației unuia sau mai multor state membre;

întrucât este necesar să se determine cuantumul unei pensii calculat în conformitate cu metoda folosită pentru totalizare și pentru calculul pro rata și garantat de dreptul comunitar, acolo unde aplicarea legislației naționale, incluzând prevederi referitoare la reducerea, suspendarea sau retragerea, este mai puțin favorabilă decât metoda menționată anterior;

întrucât, pentru a proteja lucrătorii migranți și urmașii acestora împotriva unei aplicări excesiv de stricte a prevederilor naționale referitoare la reducerea, suspendarea sau retragerea, este necesar să se includă dispoziții care să stabilească reguli stricte pentru aplicarea acestor prevederi;

întrucât, în privința prestațiilor pentru accidente de muncă și boli profesionale, este necesar, în scopul asigurării protecției, să se reglementeze situația persoanelor care își au reședința sau șederea temporară într-un stat membru altul decât statul membru competent;

întrucât este necesar să se stabilească prevederi specifice pentru ajutoarele de deces;

întrucât, pentru a asigura mobilitatea muncii în condiții îmbunătățite este necesar de acum înainte să se asigure o coordonare mai strânsă între regimurile de asigurări de șomaj și regimurile de asistență pentru șomaj a tuturor statelor membre;

întrucât, în acest spirit, pentru a facilita căutarea unui loc de muncă în diferitele state membre, este în mod special necesar să se asigure unui șomer, pentru o perioadă limitată de timp, prestațiile de șomaj conform legislației statului membru la care a fost supus ultima dată;

întrucât, în vederea determinării legislației aplicabile referitoare la prestațiile familiale, condiția angajării asigură tratamentul egal între toți lucrătorii care se supun aceleiași legislații;

întrucât, pentru a se evita cumulul nejustificat de prestații, este necesar să se prevadă reguli de prioritate pentru cazurile suprapunerii drepturilor la prestații familiale conform legislației statului competent și a legislației țării de reședință a membrilor de familie;

întrucât legislațiile statelor membre diferă de la un stat la altul și sunt specifice ca natură, se consideră că este necesar să se elaboreze reguli specifice pentru coordonarea regimurilor naționale care să prevadă prestații pentru copiii aflați în întreținerea pensionarilor și pentru orfani;

întrucât este necesar să se constituie o Comisie administrativă compusă din câte un reprezentant guvernamental din fiecare stat membru, însărcinată, în special, să se ocupe de toate problemele administrative sau de interpretare care decurg din prevederile acestui Regulament și pentru cooperarea viitoare dintre statele membre;

întrucât este de dorit, ca în cadrul unui Comitet consultativ, să fie reprezentanți ai lucrătorilor și ai angajatorilor care să examineze problemele dezbătute de Comisia administrativă;

întrucât este necesar să se prevadă dispoziții speciale care să răspundă caracteristicilor speciale ale legislațiilor naționale pentru a facilita aplicarea regulilor de coordonare,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1 (10) (15)

Definiții

În sensul prezentului regulament:

- (a) termenii de **„lucrător salariat”** și **„lucrător independent”** desemnează orice persoană:
- (i) care este asigurată în temeiul unei asigurări obligatorii sau facultative continue împotriva unuia sau mai multor riscuri acoperite de ramurile unui regim de securitate socială, care se aplică lucrătorilor salariați sau lucrătorilor independenți, ori de un regim special al funcționarilor publici;
 - (ii) care este asigurată obligatoriu împotriva unuia sau mai multora dintre riscurile corespunzătoare ramurilor cărora li se aplică prezentul regulament, în cadrul unui regim de securitate socială care se aplică tuturor rezidenților sau întregii populații active profesional:
 - dacă modurile de gestionare sau de finanțare a acestui regim permit identificarea ca lucrător salariat sau lucrător independent;
 - sau
 - în absența unor astfel de criterii, atunci când este asigurată pentru alte riscuri precizate în Anexa I în cadrul unui regim organizat în beneficiul lucrătorilor salariați sau lucrătorilor independenți ori al unui regim prevăzut la punctul (iii), în baza unei asigurări obligatorii sau facultative continue, sau, în situația în care un asemenea regim nu există în statul membru respectiv, corespunde definiției date în Anexa I;
 - (iii) care este asigurată obligatoriu împotriva mai multor riscuri corespunzătoare ramurilor cărora li se aplică prezentul regulament, în cadrul unui regim general de securitate socială pentru ansamblul populației rurale în concordanță cu criteriile stabilite în Anexa I;
 - (iv) care este asigurată în mod voluntar împotriva unuia sau mai multor riscuri corespunzătoare ramurilor cărora li se aplică prezentul regulament, în cadrul unui regim de securitate socială al unui stat membru organizat pentru lucrătorii salariați sau lucrătorii independenți, ori pentru toți rezidenții, ori pentru anumite categorii de rezidenți:
 - dacă o asemenea persoană desfășoară o activitate ca lucrător salariat sau ca lucrător independent, sau
 - dacă o asemenea persoană a fost asigurată anterior, cu titlu obligatoriu pentru același risc în cadrul unui regim organizat pentru lucrătorii salariați sau lucrătorii independenți din același stat membru;
- (b) **„lucrător frontalier”** reprezintă orice lucrător salariat sau lucrător independent care își desfășoară activitatea pe teritoriul unui stat membru și își are reședința pe teritoriul unui alt stat membru în care se întoarce, de regulă, zilnic sau cel puțin o dată pe săptămână; cu toate acestea, un lucrător frontalier care este detașat de întreprinderea de care aparține în mod normal, pe teritoriul aceluiași stat membru sau al unui alt stat membru, sau de angajatorul prestator de servicii, pe teritoriul aceluiași stat membru sau al unui alt stat membru, își păstrează calitatea de lucrător frontalier pentru o perioadă care nu depășește patru luni, chiar dacă, în cursul acestei perioade, acesta nu se poate întoarce zilnic sau cel puțin o dată pe săptămână la locul său de reședință;
- (c) **„lucrător sezonier”** reprezintă orice lucrător care se deplasează pe teritoriul unui alt stat membru decât cel în care își are reședința, pentru a desfășura acolo o activitate cu caracter sezonier pentru o întreprindere sau un angajator din acel stat, pentru o perioadă care nu poate depăși în nici un caz opt luni, dacă acesta are drept de ședere temporară pe teritoriul statului respectiv pe durata activității sale; prin activitate cu caracter sezonier trebuie să se înțeleagă o activitate care depinde de succesiunea anotimpurilor și se repetă în mod automat în fiecare an;
- (ca) **„student”** reprezintă orice persoană, alta decât lucrătorul salariat sau lucrătorul independent sau un membru al familiei acestuia sau urmaș, în sensul prezentului regulament, care își urmează studiile sau o formare profesională ce are drept rezultat obținerea unei calificări recunoscute oficial de către autoritățile unui stat membru, și care este asigurată în cadrul unui regim general de securitate socială sau în cadrul unui regim special de securitate socială aplicabil studenților;
- (d) **„refugiat”** are sensul care i se atribuie în articolul 1 din Convenția privind statutul refugiaților, semnată în Geneva la 28 iulie 1951;
- (e) **„apatrid”** are sensul care i se atribuie în articolul 1 din Convenția privind statutul apatrizilor, semnată la New York la 28 septembrie 1954;
- (f) (i) **„membru de familie”** reprezintă orice persoană definită sau recunoscută ca membru de familie sau desemnată ca membru al gospodăriei de legislația în temeiul căreia se acordă prestațiile sau, în cazurile prevăzute la articolul 22 paragraful (1) litera (a) și articolul 31, de legislația statului membru pe al cărui teritoriu își are reședința persoana respectivă; cu toate acestea, în cazurile în care legislațiile menționate consideră ca membru al familiei sau membru al unei gospodării numai o persoană care locuiește sub același acoperiș cu lucrătorul salariat sau lucrătorul independent ori studentul, această condiție se consideră îndeplinită dacă

persoana respectivă se află în principal în întreținerea persoanei menționate. În cazul în care legislația unui stat membru nu permite să se facă deosebirea între membrii de familie și celelalte persoane cărora li se aplică, termenul „membru de familie” are semnificația atribuită în Anexa I;

(ii) acolo unde, totuși, prestațiile în cauză sunt prestații pentru persoanele cu handicap acordate în temeiul legislației unui stat membru tuturor cetățenilor statului respectiv care îndeplinesc condițiile prevăzute, termenul „membru de familie” reprezintă cel puțin soțul/soția unui lucrător salariat sau a unui lucrător independent, ori a unui student și copiii unei asemenea persoane care sunt, fie minori, fie se află în întreținerea persoanei respective;

(g) **„urmaș”** reprezintă orice persoană definită sau recunoscută ca urmaș de legislația în temeiul căreia se acordă prestațiile; cu toate acestea, în cazul în care legislația menționată consideră ca urmaș numai o persoană care locuia sub același acoperiș cu lucrătorul defunct, această condiție se consideră îndeplinită dacă persoana în cauză se afla în principal în întreținerea lucrătorului defunct;

(h) **„reședință”** reprezintă reședința obișnuită;

(i) **„ședere temporară”** reprezintă reședința temporară;

(j) **„legislație”** reprezintă, pentru fiecare stat membru, legile, regulamentele, prevederile statutare și alte prevederi cu putere de lege, precum și toate celelalte măsuri de aplicare, existente sau viitoare, legate de ramurile și regimurile de securitate socială prevăzute la articolul 4 paragrafele (1) și (2) sau de prestațiile speciale cu caracter necontributiv prevăzute la articolul 4 (2a).

Acest termen exclude dispozițiile contractelor colective de muncă, existente sau viitoare, indiferent dacă ele au făcut sau nu obiectul unei decizii a autorităților prin care ele devin obligatorii sau domeniul lor de aplicare este extins. Totuși, prevederile acestor contracte colective de muncă:

(i) servind la punerea în aplicare a unei obligații de asigurare care rezultă din actele cu putere de lege sau regulamente prevăzute în alineatul anterior, sau

(ii) creând un regim a cărui administrare este asigurată de aceeași instituție ca aceea care administrează regimurile instituite prin legile și regulamentele prevăzute în alineatul precedent,

această restricție poate fi ridicată oricând printr-o declarație a statului membru respectiv, menționând regimurile de acest tip cărora li se aplică prezentul regulament. Această declarație este notificată și publicată în conformitate cu dispozițiile articolului 97.

Dispozițiile alineatului anterior nu pot avea ca efect excluderea din domeniul de aplicare a prezentului regulament a regimurilor cărora li s-a aplicat Regulamentul nr. 3.

Termenul de „legislație” exclude de asemenea dispozițiile care reglementează regimurile speciale pentru lucrătorii independenți, elaborarea acestora fiind lăsată la inițiativa celor interesați sau a celor care le aplică numai asupra unei părți a teritoriului statului membru respectiv, indiferent dacă autoritățile decid ca ele să devină obligatorii sau domeniul lor de aplicare să fie extins. Regimurile speciale la care se face referire sunt reglementate în Anexa II;

(ja) **„regimul special al funcționarilor publici”** reprezintă orice regim de securitate socială care este diferit de regimul general de securitate socială aplicabil lucrătorilor salariați în statele membre respective și sub incidența căruia se află toți funcționarii publici sau categorii de persoane asimilate funcționarilor publici;

(k) **„convenție de securitate socială”** reprezintă orice instrument bilateral sau multilateral care leagă sau va lega două sau mai multe state membre, precum și orice instrument multilateral care leagă sau va lega cel puțin două state membre și unul sau mai multe alte state în domeniul securității sociale, pentru toate sau pentru o parte din ramurile și regimurile prevăzute la articolul 4 paragrafele (1) și (2), precum și acordurile de orice fel încheiate în cadrul instrumentelor menționate;

(l) **„autoritate competentă”** reprezintă, pentru fiecare stat membru, ministrul, ministrii sau o altă autoritate echivalentă responsabilă de regimurile de securitate socială pe întregul teritoriu sau în oricare parte a teritoriului statului respectiv;

(m) **„Comisia administrativă”** reprezintă comisia prevăzută la articolul 80;

(n) **„instituție”** reprezintă, pentru fiecare stat membru, organismul sau autoritatea responsabilă de administrarea întregii legislații sau a unei părți a acesteia;

(o) **„instituție competentă”** reprezintă:

(i) instituția la care este asigurată persoana respectivă în momentul solicitării prestației sau

(ii) instituția de la care persoana respectivă are dreptul sau ar avea dreptul să primească prestații dacă aceasta sau un membru sau membri ai familiei sale ar avea reședința pe teritoriul statului membru în care este situată instituția sau

(iii) instituția desemnată de autoritatea competentă a statului membru respectiv sau

(iv) în cazul unui regim referitor la obligațiile unui angajator în privința prestațiilor prevăzute la articolul 4 paragraful (1), fie angajatorul, fie asigurătorul implicat sau, în lipsa acestora, un organism sau o autoritate desemnată de autoritatea competentă din statul membru respectiv;

(p) **„instituția de la locul de reședință”** și **„instituția de la locul de ședere temporară”** reprezintă instituția care este competentă pentru acordarea prestațiilor la locul de reședință al persoanei în cauză și, respectiv, instituția care are competența de a acorda prestațiile la locul de ședere temporară al persoanei în cauză, în temeiul legislației aplicate de instituția respectivă sau, dacă nu există o asemenea instituție, instituția desemnată de autoritatea competentă din statul membru respectiv;

(q) **„stat competent”** reprezintă statul membru pe al cărui teritoriu este situată instituția competentă;

- (r) **„perioade de asigurare”** reprezintă perioadele de cotizare sau de angajare în muncă sau de activitate independentă, astfel cum sunt definite sau recunoscute ca perioade de asigurare de legislația în temeiul căreia au fost realizate sau au fost considerate realizate, precum și toate perioadele asimilate, în măsura în care acestea sunt recunoscute de legislația menționată ca echivalente cu perioadele de asigurare; perioadele realizate potrivit unui regim special pentru funcționari publici sunt de asemenea considerate perioade de asigurare;
- (s) **„perioade de angajare în muncă”** și **„perioadele de activitate independentă”** reprezintă perioadele definite sau recunoscute ca atare de legislația în temeiul căreia au fost realizate, precum și toate perioadele asimilate, în măsura în care acestea sunt recunoscute de legislația menționată ca echivalente cu perioadele de angajare în muncă sau de activitate independentă; perioadele realizate potrivit unui regim special pentru funcționari publici sunt de asemenea considerate perioade de angajare în muncă;
- (sa) **„perioade de reședință”** reprezintă perioadele definite sau recunoscute ca atare de legislația în temeiul căreia au fost realizate sau considerate ca fiind realizate;
- (t) **„prestații” și „pensii”** reprezintă toate prestațiile și pensiile, inclusiv toate elementele acestora plătibile din fonduri publice, creșteri de revalorizare sau alocații suplimentare, sub rezerva dispozițiilor de la titlul III, precum și prestațiile în sumă forfetară care pot fi substituite pensiilor și plăților efectuate prin rambursarea contribuțiilor;
- (u) (i) **„prestații familiale”** reprezintă toate prestațiile în natură sau în bani destinate acoperirii cheltuielilor familiale, în cadrul legislației prevăzute la articolul 4 paragraful (1) litera (h), cu excepția alocațiilor speciale de naștere sau adopție menționate în anexa II;
- (ii) **„alocații familiale”** reprezintă prestațiile periodice în bani acordate exclusiv prin raportare la numărul și, după caz, vârsta membrilor de familie;
- (v) **„ajutoare de deces”** reprezintă orice sumă plătită o singură dată în cazul unui deces, excluzând prestațiile în sumă forfetară la care se face referire la litera (t).

Articolul 2

Domeniul personal de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică lucrătorilor salariați sau lucrătorilor independenți și studenților care fac sau au făcut obiectul legislației unuia sau mai multor state membre și care sunt cetățeni ai unui stat membru sau care sunt apatrizi sau refugiați, avându-și reședința pe teritoriul unuia dintre statele membre, precum și membrilor familiilor acestora și urmașilor lor.
- (2) Prezentul regulament se aplică urmașilor lucrătorilor salariați sau lucrătorilor independenți și studenților care au făcut obiectul legislației din unul sau mai multe state membre, indiferent de cetățenia acestor persoane, în cazul în care urmașii lor sunt cetățeni ai unuia dintre statele membre ori apatrizi sau refugiați avându-și reședința pe teritoriul unuia dintre statele membre.

Articolul 3

Egalitatea de tratament

- (1) Persoanele cărora li se aplică dispozițiile prezentului regulament, se supun aceluiași obligații și beneficiază de aceleași prestații potrivit legislației oricărui stat membru în aceleași condiții ca și cetățenii acelui stat, sub rezerva dispozițiilor speciale ale prezentului regulament.
- (2) Dispozițiile paragrafului (1) se aplică dreptului de a alege membrii organelor instituțiilor de securitate socială sau de a participa la desemnarea lor, dar nu aduc atingere dispozițiilor legislației statelor membre privind eligibilitatea sau modurile de desemnare a persoanelor în cauză în aceste organe.
- (3) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în anexa III, dispozițiile convențiilor de securitate socială care rămân aplicabile în temeiul articolului 7 (2) (c), se aplică tuturor persoanelor cărora li se aplică prezentul regulament.

Articolul 4 (10)

Domeniul material de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică tuturor legislațiilor referitoare la ramurile de securitate socială cu privire la:
 - (a) prestații de boală și de maternitate;
 - (b) prestații de invaliditate, inclusiv cele destinate menținerii sau îmbunătățirii capacității de obținere a unor venituri;
 - (c) prestații de bătrânețe;
 - (d) prestații de urmaș;
 - (e) prestații pentru accidente de muncă și boli profesionale;
 - (f) ajutoare de deces;
 - (g) prestații de șomaj;
 - (h) prestații familiale.
 - (2) Prezentul regulament se aplică tuturor regimurilor de securitate socială generale și speciale, de tip contributiv sau necontributiv, precum și regimurilor referitoare la obligațiile unui angajator sau armator în ceea ce privește prestațiile prevăzute la paragraful (1).
 - (2a) Prezentul articol se aplică prestațiilor speciale în bani cu caracter necontributiv, acordate conform unei legislații care, datorită domeniului de aplicare personal, obiectivelor și/sau condițiilor de acordare posedă atât caracteristici din legislația de securitate socială la care se face referire la alin.(1), cât și din legislația de asistență socială.
- „Prestații speciale necontributive în bani” reprezintă acele prestații:
- (a) care au drept scop să acopere oricare dintre:

(i) riscurile corespunzătoare prevăzute de ramurile de securitate socială conform paragrafului (1), cu titlu suplimentar, complementar sau accesoriu și care garantează persoanei respective un venit minim de subzistență potrivit situației economice și sociale a statului membru respectiv; sau

(ii) numai asigurării protecției specifice persoanelor cu handicap, în strânsă legătură cu mediul social al acestor persoane în statul membru respectiv, și

(b) care sunt finanțate exclusiv din contribuții obligatorii destinate acoperirii cheltuielilor publice generale și ale căror condiții de acordare și modalități de calcul nu depind de nici o contribuție din partea beneficiarului. Cu toate acestea, prestațiile acordate ca supliment al unei prestații cu titlu contributiv nu vor fi considerate, numai pentru acest motiv, prestații cu titlu contributiv; și

(c) care sunt enumerate în Anexa IIa.

(2b) Prezentul regulament nu se aplică prevederilor din legislația statelor membre referitoare la prestațiile speciale necontributive, prevăzute în anexa II, secțiunea III, a căror aplicabilitate este limitată la o parte a teritoriului său.

(3) Dispozițiile titlului III din prezentul regulament nu aduc atingere, cu toate acestea, dispozițiilor legislației statelor membre privind obligațiile unui armator.

(4) Prezentul regulament nu se aplică nici asistenței sociale și medicale, nici regimurilor de prestații pentru victimele de război sau consecințele acestuia.

Articolul 5 (10)

Declarațiile statelor membre privind domeniul de aplicare al prezentului regulament

Statele membre menționează legislațiile și regimurile prevăzute la articolul 4 paragrafele (1) și (2), prestațiile speciale cu caracter necontributiv prevăzute la articolul 4(2a), prestațiile minime prevăzute la articolul 50, precum și prestațiile prevăzute la articolele 77 și 78, în declarații care sunt notificate și publicate în conformitate cu articolul 97.

Articolul 6

Convențiile de securitate socială înlocuite de prezentul regulament

Sub rezerva dispozițiilor articolelor 7, 8 și 46 (4), prezentul regulament înlocuiește, în cadrul domeniului de aplicare personal și al domeniului de aplicare material, dispozițiile oricărei convenții de securitate socială care creează obligații:

(a) fie în mod exclusiv pentru două sau mai multe state membre;

(b) fie cel puțin pentru două state membre și unul sau mai multe alte state, dacă soluționarea cazurilor respective nu implică nici o instituție din unul dintre statele acestea din urmă.

Articolul 7

Dispoziții internaționale cărora prezentul regulament nu le aduce atingere

(1) Prezentul regulament nu aduce atingere obligațiilor rezultate din:

(a) orice convenție adoptată de Conferința Internațională a Muncii care, după ratificarea de către unul sau mai multe state membre, a intrat în vigoare;

(b) acordurile europene interimare privind securitatea socială încheiate la 11 decembrie 1953 între statele membre ale Consiliului European.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 6, continuă să se aplice:

(a) Acordul din 27 iulie 1950 privind securitatea socială pentru marinarii de pe Rin, revizuit la 13 februarie 1961;

(b) Convenția europeană din 9 iulie 1956 privind securitatea socială a lucrătorilor din transportul internațional;

(c) anumite dispoziții ale convențiilor de securitate socială între state membre, care erau în vigoare înaintea datei de aplicare a prezentului regulament, se aplică dacă sunt mai favorabile beneficiarilor sau dacă ele decurg din împrejurări istorice specifice și au efect limitat în timp și dacă aceste dispoziții sunt prezentate în Anexa III.

Articolul 8

Încheierea de convenții între statele membre

(1) În cazul în care acest lucru este necesar, două sau mai multe state membre pot încheia convenții întemeiate pe principiile și pe spiritul prezentului regulament.

(2) Fiecare stat membru notifică, în conformitate cu articolul 96 (1), orice convenție încheiată cu un alt stat membru în temeiul paragrafului (1).

Articolul 9

Admiterea la asigurarea voluntară sau facultativă continuă

(1) Dispozițiile legislației unui stat membru care condiționează admiterea la asigurarea voluntară sau facultativă continuă de reședința pe teritoriul aceluia stat nu sunt opozabile persoanelor care își au reședința pe teritoriul unui alt stat membru, cu condiția ca, la o dată oarecare din activitatea lor trecută de muncă, ei să se fi aflat sub incidența legislației din primul stat în calitate de lucrători salariați sau lucrători independenți.

(2) În cazul în care legislația unui stat membru condiționează admiterea la asigurarea voluntară sau facultativă continuă de realizarea perioadelor de asigurare, perioadele de asigurare sau de reședință realizate în temeiul legislației oricărui alt stat membru sunt luate în considerare, în măsura necesară, ca și când ar fi fost vorba despre perioade de asigurare realizate în temeiul legislației din primul stat.

Articolul 9a

Prelungirea perioadei de referință

În cazul în care legislația unui stat membru condiționează recunoașterea dreptului la o prestație de îndeplinirea unei perioade minime de asigurare în cadrul unei perioade determinate anterioare producerii riscului asigurat (perioada de referință) și dispune ca perioadele pe parcursul cărora prestațiile au fost achitate conform legislației acestui stat

membru sau perioadelor consacrate educației copiilor pe teritoriul acestui stat membru prelungesc această perioadă de referință, perioadele pe parcursul cărora pensiile de invaliditate sau de bătrânețe, ori prestațiile de boală, de șomaj sau pentru accidente de muncă sau boli profesionale au fost achitate, conform legislației altui stat membru și perioadele consacrate educației copiilor pe teritoriul altui stat membru prelungesc, de asemenea, perioada de referință respectivă.

Articolul 10

Renunțarea la clauzele de reședință.

Efectul asigurării obligatorii asupra rambursării contribuțiilor

(1) Cu excepția cazurilor în care prezentul regulament prevede altfel, prestațiile în bani pentru invaliditate, de bătrânețe sau cele de urmaș, indemnizațiile pentru accidente de muncă sau boli profesionale și ajutoarele de deces dobândite în conformitate cu legislația unuia sau mai multor state nu pot face obiectul nici unei reduceri, modificări, suspendări, retrageri sau confiscări, dat fiind faptul că beneficiarul își are reședința pe teritoriul unui alt stat membru decât cel în care este situată instituția responsabilă pentru plată.

Paragraful anterior se aplică și prestațiilor în sumă forfetară acordate în cazul recăsătoririi soțului supraviețuitor care avea dreptul la o pensie de urmaș.

(2) În cazul în care legislația unui stat membru condiționează rambursarea contribuțiilor de faptul ca persoana respectivă să fi încetat să mai fie supusă asigurării obligatorii, această condiție nu este considerată satisfăcută atât timp cât persoana în cauză este supusă asigurării obligatorii ca lucrător, în temeiul legislației unui alt stat membru.

Articolul 10a (10)

Prestații speciale cu caracter necontributiv

(1) Dispozițiile articolului 10 și ale Titlului III nu se aplică prestațiilor speciale necontributive în bani, prevăzute la articolul 4 (2a). Persoanele cărora le este aplicabil prezentul regulament beneficiază de prestațiile speciale în bani cu caracter necontributiv numai pe teritoriul statului membru în care își au reședința și în conformitate cu legislația acestui stat, cu condiția ca aceste prestații să fie menționate în anexa II a. Prestațiile sunt plătite și suportate de către instituția locului de reședință.

(2) Instituția unui stat membru a cărui legislație condiționează dreptul la prestațiile prevăzute la paragraful (1) de realizarea unor perioade de angajare în muncă, de activitate profesională independentă sau de reședință, ia în considerare, în măsura necesară, perioadele de angajare, de activitate profesională independentă sau de reședință realizate pe teritoriul oricărui alt stat membru, ca și cum aceste perioade ar fi fost realizate pe teritoriul primului stat membru.

(3) În cazul în care legislația unui stat membru condiționează dreptul la o prestație prevăzută la paragraful (1), acordată cu titlu suplimentar, de obținerea unei prestații prevăzute la unul din punctele (a) – (h) ale articolului 4 (1) și nici o prestație de acest tip nu este datorată conform acestei legislații, orice prestație corespondentă acordată potrivit legislației altui stat membru este considerată ca o prestație acordată în baza legislației primului stat membru, în vederea acordării prestației suplimentare.

(4) În cazul în care legislația unui stat membru condiționează acordarea unor prestații prevăzute la paragraful (1), destinate persoanelor invalide sau cu handicap, de cerința ca invaliditatea sau handicapul să fi fost constatate pentru prima dată pe teritoriul acestui stat membru, această cerință este considerată îndeplinită în cazul în care constatarea a fost făcută pentru prima dată pe teritoriul altui stat membru.

Articolul 11

Reevaluarea prestațiilor

Regulile de reevaluare prevăzute de legislația unui stat membru se aplică prestațiilor datorate în conformitate cu respectiva legislație, ținând seama de dispozițiile prezentului regulament.

Articolul 12 (9) (11)

Evitarea cumulului de prestații

(1) Prezentul regulament nu poate nici să confere, nici să mențină dreptul de a beneficia de mai multe prestații de același fel pentru una și aceeași perioadă de asigurare obligatorie. Cu toate acestea, această dispoziție nu se aplică prestațiilor de invaliditate, de bătrânețe, de deces (pensii) sau de boli profesionale care sunt acordate de instituțiile din două sau mai multe state membre, în conformitate cu articolul 41, articolul 43 paragrafele (2) și (3), articolele 46, 50 și 51 sau cu articolul 60 (1) (b).

(2) În măsura în care nu se prevede altfel în prezentul regulament, clauzele de reducere, suspendare sau retragere a unei prestații prevăzute de legislația unui stat membru în caz de cumul cu alte prestații de securitate socială sau cu alte venituri sunt opozabile beneficiarului, chiar dacă dreptul la aceste prestații a fost dobândit în temeiul legislației unui alt stat membru sau dacă acest venit a fost realizat pe teritoriul unui alt stat membru.

(3) Clauzele de reducere, suspendare sau retragere a unei prestații prevăzute de legislația unui stat membru în cazul în care beneficiarul prestațiilor de invaliditate sau al prestațiilor anticipate de bătrânețe, desfășoară o activitate profesională, îi sunt opozabile, chiar dacă aceasta își desfășoară activitatea pe teritoriul unui alt stat membru.

(4) O pensie de invaliditate datorată în baza legislației olandeze, în cazul în care instituția olandeză este obligată, în temeiul articolului 57 (5) sau articolului 60 (29) (b), să contribuie și la costul unei prestații pentru boli profesionale acordate în temeiul legislației dintr-un alt stat membru, se reduce cu suma datorată instituției din celălalt stat membru care este responsabilă pentru acordarea prestațiilor pentru boli profesionale.

TITLUL II
DETERMINAREA LEGISLAȚIEI APLICABILE

Articolul 13 (9)
Reguli generale

- (1) Sub rezerva dispozițiilor articolului 14c și 14f, persoanele cărora li se aplică prezentul regulament sunt supuse numai legislației dintr-un singur stat membru. Această legislație se stabilește în conformitate cu dispozițiile prezentului titlu.
- (2) Sub rezerva dispozițiilor articolelor 14 – 17:
- (a) un lucrător salariat pe teritoriul unui stat membru este supus legislației aceluși stat, chiar dacă acesta își are reședința pe teritoriul unui alt stat membru sau dacă sediul sau locul de desfășurare a activității întreprinderii sau angajatorului este situat pe teritoriul unui alt stat membru;
 - (b) o persoană care este lucrător independent pe teritoriul unui stat membru este supusă legislației aceluși stat membru chiar dacă acesta își are reședința pe teritoriul unui alt stat membru;
 - (c) un lucrător angajat la bordul unei nave aflate sub pavilionul unui stat membru este supus legislației aceluși stat;
 - (d) funcționarii publici și personalul asimilat acestora se supun legislației statului membru căreia i se supune administrația care i-a încadrat în muncă;
 - (e) un lucrător convocat sau revocat pentru efectuarea serviciului militar din cadrul forțelor armate sau al serviciului civil al unui stat membru se supune legislației aceluși stat; dacă drepturile sale în conformitate cu respectiva legislație sunt condiționate de realizarea perioadei de asigurare înainte de încorporare sau după liberarea din serviciul militar sau serviciul civil, perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației din oricare alt stat membru se iau în calcul, în măsura necesară, ca și când ar fi vorba despre perioade de asigurare încheiate în temeiul legislației din primul stat. Lucrătorul salariat sau lucrătorul independent chemat sau rechemat să își satisfacă serviciul militar sau serviciul civil își păstrează calitatea de lucrător salariat sau lucrător independent;
 - (f) persoana căreia încetează să i se mai aplice legislația unui stat membru, fără ca legislația altui stat membru să îi devină aplicabilă în conformitate cu una dintre regulile enunțate la paragrafele precedente sau cu una dintre excepțiile sau regulile speciale prevăzute la articolele 14-17, va face obiectul legislației statului membru pe teritoriul căruia își are reședința, numai în conformitate cu dispozițiile acestei legislații.

Articolul 14

Reguli speciale aplicabile persoanelor, altele decât marinarii, care desfășoară o activitate salariată

Regula enunțată la articolul 13 (2) (a) se aplică sub rezerva următoarelor excepții sau circumstanțe:

- (1) (a) un lucrător angajat în muncă pe teritoriul unui stat membru de către o întreprindere pentru care lucrează în mod obișnuit și detașat pe teritoriul unui alt stat membru de către această întreprindere pentru a desfășura o activitate acolo, pentru acea întreprindere, continuă să fie supus legislației din primul stat membru, cu condiția ca durata anticipată a acelei activități să nu depășească douăsprezece luni, iar el să nu fie trimis să înlocuiască un alt lucrător care și-a încheiat perioada de detașare;
- (b) dacă durata activității care urmează să fie desfășurată se prelungește peste durata prevăzută inițial din cauza unor împrejurări neprevăzute și depășește douăsprezece luni, legislația primului stat continuă să fie aplicată până la încheierea respectivei activități, cu condiția ca autoritatea competentă din statul pe al cărui teritoriu este detașat lucrătorul sau organismul desemnat de acea autoritate să-și fi dat acordul; acest acord trebuie solicitat înainte de sfârșitul perioadei inițiale de douăsprezece luni. Cu toate acestea, acest acord nu poate fi dat pentru o perioadă care depășește douăsprezece luni;
- (2) un lucrător salariat angajat în mod obișnuit pe teritoriul a două sau mai multe state membre se supune legislației stabilite după cum urmează:
- (a) o persoană care este membru al echipajului sau personalului de bord și care lucrează pentru o întreprindere care, în numele unui terț sau în nume propriu, operează servicii internaționale de transport pentru pasageri sau mărfuri pe calea ferată, pe căi rutiere, căi aeriene sau căi navigabile interioare și își are sediul pe teritoriul unui stat membru se supune legislației acestui din urmă stat, cu următoarele restricții:
- (i) un lucrător angajat în muncă de o sucursală sau de o reprezentanță permanentă pe care întreprinderea respectivă o are pe teritoriul unui alt stat membru decât cel în care își are sediul se supune legislației statului membru pe al cărei teritoriu este situată această sucursală sau reprezentanță permanentă;
 - (ii) un lucrător angajat în muncă în principal pe teritoriul statului membru în care își are reședința se supune legislației aceluși stat, chiar dacă întreprinderea care îl angajează nu își are nici sediul, nici sucursala, nici reprezentanța permanentă pe acel teritoriu;
- (b) un lucrător, altul decât cel la care se face referire la punctul (a) se supune:
- (i) legislației statului membru pe al cărui teritoriu își are reședința, dacă își desfășoară activitatea parțial pe acel teritoriu sau dacă este legat de mai multe întreprinderi sau de mai mulți angajatori care își au sediul sau locul de desfășurare a activității pe teritoriul unor state membre diferite;

- (ii) legislației statului membru pe al cărui teritoriu este situat sediul sau locul de desfășurare a activității întreprinderii sau persoanei care l-a angajat, dacă nu își are reședința pe teritoriul oricăruia dintre statele în care își desfășoară activitatea;
- (3) un lucrător angajat în muncă pe teritoriul unui stat membru de o întreprindere care își are sediul pe teritoriul unui alt stat membru și care se găsește pe frontiera comună a acestor state se supune legislației statului membru pe al cărui teritoriu întreprinderea își are sediul sau locul de desfășurare a activității.

Articolul 14a

Reguli speciale aplicabile persoanelor, altele decât marinarii, care sunt lucrători independenți

Articolul 13 (2) (b) se aplică sub rezerva următoarelor excepții și circumstanțe:

(1) (a) Un lucrător care desfășoară în mod obișnuit o activitate independentă pe teritoriul unui stat membru și care prestează o muncă pe teritoriul altui stat membru continuă să fie supus legislației primului stat membru, cu condiția ca durata previzibilă a acestei munci să nu depășească 12 luni.

(b) Dacă durata activității ce trebuie realizată se prelungește, dincolo de perioada prevăzută inițial, datorită unor circumstanțe imprevizibile și depășește 12 luni, legislația primului stat membru continuă să se aplice până la încheierea acestei activități, cu condiția ca autoritatea competentă a statului membru pe teritoriul căruia s-a deplasat persoana respectivă pentru a desfășura activitatea în cauză sau organismul desemnat de această autoritate să își fi dat acordul; acest acord trebuie să fie solicitat înainte de sfârșitul perioadei de 12 luni. Totuși, acest acord nu poate fi dat pentru o perioadă ce depășește 12 luni.

(2) Persoana care desfășoară în mod obișnuit o activitate independentă pe teritoriul a două sau mai multe state membre se supune legislației statului membru pe teritoriul căruia își are reședința, dacă exercită o parte din activitatea sa pe teritoriul acestui stat membru. Dacă nu exercită nici o activitate pe teritoriul statului membru în care își are reședința, ea se supune legislației statului membru pe teritoriul căruia își desfășoară activitatea principală. Criteriile utilizate pentru a determina activitatea principală sunt stabilite prin regulamentul prevăzut la articolul 98.

(3) Persoana care desfășoară o activitate independentă într-o întreprindere ce își are sediul pe teritoriul unui stat membru și care este traversată de frontiera comună a două state membre se supune legislației statului membru pe teritoriul căruia își are sediul această întreprindere.

(4) Dacă legislația care ar fi aplicabilă unei persoane în conformitate cu paragrafele 2 sau 3 nu îi permite acesteia să se afilieze, chiar și cu titlu voluntar, la un regim de asigurare pentru pensie, persoana respectivă se supune legislației celui alt stat membru care i-ar fi aplicabilă independent de aceste dispoziții particulare sau, în cazul în care legislațiile a două sau mai multe state membre i-ar fi aplicabile, persoana face obiectul legislației determinate de comun acord între aceste state membre sau autoritățile lor competente.

Articolul 14b

Reguli speciale aplicabile marinarilor

Articolul 13 (2) (c) se aplică sub rezerva următoarelor excepții și circumstanțe:

(1) Un lucrător angajat în muncă de o întreprindere de care aparține în mod obișnuit, fie pe teritoriul unui stat membru, fie la bordul unei nave sub pavilionul unui stat membru, care este detașat de respectiva întreprindere pentru a desfășura o activitate, pentru respectiva întreprindere, la bordul unei nave sub pavilionul unui alt stat membru continuă să se supună legislației din primul stat membru, în condițiile prevăzute la articolul 14 (1).

(2) Persoana care desfășoară în mod obișnuit o activitate independentă, fie pe teritoriul unui stat membru, fie la bordul unei nave sub pavilionul unui stat membru, și care desfășoară o activitate independentă la bordul unei nave sub pavilionul unui alt stat membru continuă să se supună legislației din primul stat membru, în condițiile prevăzute la articolul 14a (1).

(3) O persoană care, deși nu își desfășoară activitatea în mod normal pe mare, desfășoară o activitate în apele teritoriale sau într-un port al unui stat membru pe o navă sub pavilionul unui alt stat membru, dar nu este membru al echipajului, se supune legislației primului stat;

(4) Un lucrător angajat în muncă la bordul unei nave sub pavilionul unui stat membru și remunerat pentru munca sa de o întreprindere sau o persoană fizică al cărei sediu sau loc de desfășurare a activității se găsește pe teritoriul unui alt stat membru se supune legislației acestui din urmă stat, dacă își are reședința pe teritoriul aceluși stat; întreprinderea sau persoana fizică plătitoare a remunerației este considerată angajator pentru aplicarea legislației menționate.

Articolul 14c (5)

Reguli speciale aplicabile persoanelor care desfășoară simultan o activitate salariată pe teritoriul unui stat membru și o activitate independentă pe teritoriul altui stat membru

O persoană care desfășoară simultan o activitate salariată pe teritoriul unui stat membru și o activitate independentă pe teritoriul altui stat membru este supusă:

(a) sub rezerva dispozițiilor literei b), legislației statului membru pe teritoriul căruia desfășoară o activitate salariată sau, dacă desfășoară o asemenea activitate pe teritoriile a două sau mai multe state membre, legislației determinate conform articolului 14 (2) sau (3);

(b) în cazurile menționate la anexa VII:

- legislației statului membru pe teritoriul căruia desfășoară o activitate salariată, această legislație fiind determinată conform dispozițiilor articolului 14 (2) sau (3), dacă desfășoară o asemenea activitate pe teritoriul a două sau mai multe state membre, și

- legislației statului membru pe teritoriul căruia desfășoară o activitate independentă, această legislație fiind determinată conform dispozițiilor articolului 14a (2), (3) sau (4), dacă desfășoară o asemenea activitate pe teritoriul a două sau mai multe state membre.

Articolul 14d (5)

Dispoziții diverse

(1) Persoana prevăzută la articolul 14 (2) și (3), la articolul 14a (2), (3) și (4), la articolul 14c (a) și articolul 14e este tratată, în scopul aplicării legislației determinate în conformitate cu aceste dispoziții, ca și cum și-ar desfășura ansamblul activității sau activităților sale profesionale pe teritoriul statului membru respectiv.

(2) Persoana prevăzută la articolul 14 c (b) este tratată, în scopul determinării cuantumului contribuțiilor ce urmează a fi plătite de lucrătorii independenți în baza legislației statului membru pe teritoriul căruia își desfășoară activitatea independentă, ca și cum ar desfășura o activitate salarizată pe teritoriul acestui stat membru.

(3) Dispozițiile legislației unui stat membru, în temeiul căreia, un pensionar care desfășoară o activitate profesională sau comercială nu face obiectul unei asigurări obligatorii pentru acea activitate se aplică, de asemenea, titularului unei pensii dobândite în temeiul legislației unui alt stat membru, cu condiția ca persoana respectivă să nu solicite în mod expres să facă obiectul asigurării obligatorii, adresându-se instituției desemnate de autoritatea competentă a primului stat membru și prevăzute în anexa 10 din regulament, după cum se face referire la articolul 98.

Articolul 14e

Reguli speciale aplicabile persoanelor aparținând unui regim special al funcționarilor publici care sunt simultan lucrători salariați și/sau independenți pe teritoriul unuia sau mai multor state membre

O persoană care este angajată, simultan, ca funcționar public sau personal asimilat aflat sub incidența unui regim special al funcționarilor publici într-un stat membru și este un lucrător salariat și/sau independent pe teritoriul unuia sau mai multor state membre este supusă legislației statului membru în care este asigurată la un regim special al funcționarilor publici.

Articolul 14f

Reguli speciale aplicabile funcționarilor publici angajați simultan în mai multe state membre și care aparțin, într-unul dintre aceste state, unui regim special

O persoană care este simultan angajată, în două sau mai multe state, ca funcționar public sau personal asimilat și care aparține, în cel puțin unul din statele respective, unui regim special al funcționarilor publici, este supusă legislației fiecăruia dintre statele membre respective.

Articolul 15

Reguli privind asigurarea voluntară sau asigurarea facultativă continuă

(1) Dispozițiile articolelor 13 și 14 d nu se aplică asigurării voluntare sau asigurării facultative continue, decât dacă, pentru una dintre ramurile prevăzute la articolul 4, într-un stat membru nu există decât un singur regim de asigurare voluntară.

(2) În cazul în care aplicarea legislației a două sau mai multe state membre determină cumulul afilierilor:

- la un regim de asigurare obligatorie și la unul sau mai multe regimuri de asigurare voluntară sau facultativă continuă, persoana în cauză se supune exclusiv regimului de asigurare obligatorie;
- la două sau mai multe regimuri de asigurare voluntară sau facultativă continuă, persoana în cauză poate adeva numai la regimul de asigurare voluntară sau facultativă continuă pentru care a optat.

(3) Cu toate acestea, în materie de invaliditate, de bătrânețe și de deces (pensii), persoana în cauză poate fi admisă la un regim de asigurare voluntară sau facultativă continuă dintr-un stat membru, chiar dacă aceasta se supune în mod obligatoriu legislației unui alt stat membru, în măsura în care un astfel de cumul este admis explicit sau implicit în primul stat membru.

Articolul 16

Reguli speciale privind personalul angajat de misiunile diplomatice și oficiile consulare, precum și personalul auxiliar al Comunităților Europene

(1) Dispozițiile articolului 13 (2) (a) se aplică persoanelor angajate de misiunile diplomatice sau oficiile consulare și personalului de serviciu particular în serviciul agențiilor acestor misiuni sau posturi.

(2) Cu toate acestea, lucrătorii prevăzuți la paragraful (1) care sunt cetățeni ai statului membru de acreditare sau ai statului membru de trimitere pot opta pentru aplicarea legislației aceluia stat. Acest drept de opțiune poate fi reînnoit la sfârșitul fiecărui an calendaristic și nu are efect retroactiv.

(3) Personalul auxiliar al Comunităților Europene poate opta între a fi supus legislației statului membru pe al cărui teritoriu este angajat în muncă, legislației statului membru căreia i s-a supus ultima dată sau legislației statului membru al cărui cetățean este, în privința altor dispoziții decât cele referitoare la alocațiile familiale, a căror acordare este reglementată de condițiile de angajare aplicabile acestui personal. Acest drept de opțiune, care poate fi exercitat numai o singură dată, intră în vigoare de la data angajării.

Articolul 17 (9)

Exceptări de la dispozițiile articolelor 13 – 16

Două sau mai multe state membre, autoritățile competente ale acestor state sau organismele desemnate de către aceste autorități pot prevedea, de comun acord, exceptări de la dispozițiile articolelor 13 – 16 în interesul anumitor categorii de persoane sau a unor anumite persoane.

* Convenția de la Viena cu privire la relațiile consulare (24 aprilie 1963)

Articolul 17a (9)

**Reguli speciale privind titularii de pensii datorate conform legislației unui
sau mai multor state membre**

Titularul unei pensii datorate conform legislației unui stat membru, sau al unor pensii datorate în baza legislațiilor mai multor state membre, care își are reședința pe teritoriul altui stat membru, poate fi scutit, la cerere, de aplicarea legislației acestui din urmă stat, cu condiția să nu fie supus acestei legislații ca urmare a desfășurării unei activități profesionale.

TITLUL III

DISPOZIȚII SPECIFICE DIFERITELOR CATEGORII DE PRESTAȚII

CAPITOLUL I

BOALĂ ȘI MATERNITATE

Secțiunea 1

Dispoziții comune

Articolul 18

Cumularea perioadelor de asigurare, de angajare sau de reședință

(1) Instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație condiționează dobândirea, păstrarea sau recuperarea dreptului la prestații de realizarea unor perioade de asigurare ia în calcul, în măsura în care este necesar, perioadele de asigurare, angajare sau reședință realizate în temeiul legislației oricărui alt stat membru, ca și când ar fi vorba despre perioade realizate în temeiul legislației pe care o aplică.

(2) Dispozițiile paragrafului (1) se aplică lucrătorilor sezonieri, chiar dacă este vorba despre perioade anterioare oricărei întreruperi a asigurării, care depășesc perioada permisă de legislația statului competent, cu condiția, totuși, ca lucrătorul respectiv să nu fi încetat să fie asigurat pe o perioadă mai mare de patru luni.

Secțiunea 2

Lucrătorii salariați sau lucrătorii independenți și membrii familiilor lor

Articolul 19

Reședința într-un alt stat membru decât statul competent. Reguli generale

(1) Un lucrător salariat sau un lucrător independent care își are reședința pe teritoriul unui alt stat membru decât statul competent și care îndeplinește condițiile impuse de legislația statului competent în privința dreptului la prestații, ținând seama, după caz, de dispozițiile articolului 18, beneficiază în statul de reședință de:

- (a) prestații în natură acordate, în numele instituției competente, de instituția de la locul de reședință în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică, ca și când ar fi afiliat la aceasta;
- (b) prestații în bani acordate de instituția competentă în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică. Cu toate acestea, pe baza acordului dintre instituția competentă și instituția de la locul de reședință, aceste prestații pot fi furnizate de această din urmă instituție în numele primei instituții, în conformitate cu dispozițiile legislației statului competent.

(2) Dispozițiile paragrafului (1) se aplică prin analogie membrilor de familie care își au reședința pe teritoriul unui alt stat membru decât statul competent, în măsura în care ei nu au dreptul la aceste prestații în temeiul legislației statului pe al cărui teritoriu își au reședința.

În cazul în care membrii familiei își au reședința pe teritoriul unui stat membru, potrivit legislației căruia dreptul la prestațiile în natură nu este condiționat de îndeplinirea unor perioade de asigurare sau de angajare, prestațiile în natură care le vor fi acordate se consideră ca fiind acordate în numele instituției la care este afiliat lucrătorul salariat sau lucrătorul independent, cu excepția cazului în care soțul/soția sau persoana în grija căreia se află copiii desfășoară o activitate profesională sau comercială pe teritoriul statului membru respectiv.

Articolul 20

Lucrătorii frontaliери și membrii familiilor lor. Reguli speciale

Un lucrător frontieră poate obține prestații și pe teritoriul statului competent. Aceste prestații sunt acordate de instituția competentă în conformitate cu legislația statului respectiv, ca și când lucrătorul și-ar avea reședința acolo. Membrii familiei sale pot beneficia de prestații în aceleași condiții; totuși, acordarea acestor prestații este condiționată, cu excepția cazurilor urgente, de un acord între statele respective sau între autoritățile competente din acele state sau, în absența acestuia, de autorizarea prealabilă de către instituția competentă.

Articolul 21

Șederea temporară sau transferul reședinței în statul competent

(1) Lucrătorul salariat sau un lucrător independent la care se face referire la articolul 19 (1) care are drept de ședere temporară pe teritoriul statului competent beneficiază de prestații în conformitate cu dispozițiile legislației statului respectiv, ca și când și-ar avea reședința în acel stat, chiar dacă a beneficiat deja de prestații pentru același caz de boală sau maternitate anterior șederii.

(2) Paragraful 1 se aplică prin analogie membrilor de familie prevăzuți la articolul 19 (2).

Cu toate acestea, în cazul în care aceștia din urmă își au reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel pe teritoriul căruia își are reședința lucrătorul salariat sau lucrătorul independent, prestațiile în natură sunt acordate de instituția de la locul de ședere temporară în numele instituției de la locul de reședință al persoanelor respective.

(3) Paragrafele (1) și (2) nu se aplică lucrătorilor frontalieri și membrilor familiilor acestora.

(4) Un lucrător salariat sau un lucrător independent și membrii familiei sale prevăzuți la articolul 19 care își transferă reședința pe teritoriul statului competent beneficiază de prestații în conformitate cu dispozițiile legislației statului respectiv, chiar dacă au beneficiat deja de prestații pentru același caz de boală sau de maternitate înainte de transferarea reședinței.

Articolul 22

Sederea temporară în afara statului competent. Întoarcerea sau transferul reședinței într-un alt stat membru pe timpul bolii sau maternității. Necesitatea deplasării într-un alt stat pentru primirea tratamentului adecvat

(1) Un lucrător salariat sau un lucrător independent care îndeplinește condițiile impuse de legislația statului competent în privința dreptului la prestații, ținând seama, după caz, de dispozițiile articolului 18, și:

(a) a cărui stare necesită prestații în natură, care devin necesare din punct de vedere medical pe parcursul șederii temporare pe teritoriul unui alt stat membru, luând în considerare natura prestațiilor și perioada estimată a șederii;

(b) care, după ce a dobândit dreptul la prestații plătibile de instituția competentă, este autorizat de respectiva instituție să revină pe teritoriul statului membru în care își are reședința sau să-și transfere reședința pe teritoriul unui alt stat membru; sau

(c) care este autorizat de instituția competentă să se deplaseze pe teritoriul unui alt stat membru pentru a primi acolo tratamentul adecvat stării sale

are dreptul:

(i) la prestații în natură acordate, în numele instituției competente, de către instituția de la locul de ședere temporară sau de reședință în conformitate cu legislația pe care o aplică, ca și când ar fi afiliat la aceasta, durata perioadei pe parcursul căreia se acordă prestații fiind reglementată, totuși, de legislația statului competent;

(ii) la prestații în bani acordate de instituția competentă în conformitate cu dispozițiile legislației pe care aceasta o aplică. Cu toate acestea, prin acordul dintre instituția competentă și instituția de la locul de ședere temporară sau de reședință, aceste prestații pot fi acordate de această din urmă instituție în numele primei instituții, în conformitate cu legislația statului competent.

(1a) Comisia Administrativă stabilește o listă a prestațiilor în natură care, pentru a putea fi acordate pe parcursul șederii în alt stat membru, necesită, din motive practice, un acord prealabil între persoana în cauză și instituția care acordă asistența medicală;

(2) Autorizația necesară în temeiul paragrafului (1) litera (b) poate fi refuzată numai dacă se stabilește că deplasarea persoanei respective ar prejudicia starea sănătății sale sau primirea de tratament medical.

Autorizația necesară în temeiul paragrafului (1) litera (c) nu poate fi refuzată în cazul în care tratamentul respectiv se regăsește printre prestațiile acordate în baza legislației statului membru pe al cărui teritoriu își are reședința persoana în cauză și căreia nu i se poate acorda un asemenea tratament în intervalul de timp necesar în mod normal pentru obținerea tratamentului respectiv în statul membru de reședință, luând în considerare starea lui curentă de sănătate și evoluția probabilă a bolii.

(3) Paragrafele 1, 1a și 2 se aplică prin analogie membrilor de familie ai unui lucrător salariat sau ai unui lucrător independent.

Totuși, pentru aplicarea paragrafului (1) (a) și litera (c) (i) membrilor familiei prevăzuți la articolul 19(2), care își au reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel pe teritoriul căruia își are reședința lucrătorul salariat sau lucrătorul independent:

(a) prestațiile în natură sunt acordate, în numele instituției statului membru pe teritoriul căruia își au reședința membrii familiei, de către instituția de la locul de ședere temporară potrivit dispozițiilor legislației pe care o aplică, ca și cum lucrătorul salariat sau lucrătorul independent ar fi afiliat la aceasta. Durata de acordare a prestațiilor este totuși reglementată de legislația statului membru pe teritoriul căruia membrii familiei își au reședința;

(b) autorizația cerută potrivit paragrafului (1) (c) este eliberată de instituția statului membru pe teritoriul căruia membrii familiei își au reședința.

(4) Faptul că dispozițiile paragrafului (1) sunt aplicabile lucrătorului salariat sau lucrătorului independent nu afectează dreptul la prestații al membrilor săi de familie.

Articolul 22a

Reguli speciale pentru anumite categorii de persoane

Fără a ține seama de articolul 2, articolul 22 (1) (a) și (c) și (1a) se aplică de asemenea persoanelor care sunt cetățeni ai unuia dintre statele membre și care sunt asigurate conform legislației unui stat membru, precum și membrilor familiilor lor ce își au reședința împreună cu acestea.

Articolul 23 (a)

Calcularea prestațiilor în bani

(1) Instituția competentă dintr-un stat membru a cărei legislație prevede că, la calcularea prestațiilor în bani se iau în considerare câștigurile medii sau media contribuțiilor, stabilește respectivele medii ale câștigurilor sau contribuțiilor exclusiv în funcție de câștigurile sau contribuțiile realizate în temeiul legislației menționate.

(2) Instituția competentă dintr-un stat membru, a cărei legislație prevede calcularea prestațiilor în bani pe baza unui câștig forfetar, ia în considerare exclusiv câștigul forfetar sau, după caz, media câștigurilor forfetare corespunzătoare perioadelor realizate conform legislației menționate.

(2a) Dispozițiile paragrafelor (1) și (2) se aplică, de asemenea, în situația când legislația aplicată de instituția competentă prevede o perioadă de referință specifică, iar această perioadă coincide, după caz, cu întreaga perioadă sau cu o parte a perioadelor realizate de persoana în cauză, în conformitate cu legislația uneia sau mai multor altor state membre.

(3) Instituția competentă dintr-un stat membru a cărei legislație prevede că în situația în care cuantumul prestațiilor în bani variază în funcție de numărul membrilor de familie, aceasta ia în considerare și membrii de familie ai persoanei respective care își au reședința pe teritoriul unui alt stat membru, ca și când aceștia și-ar avea reședința pe teritoriul statului competent.

Articolul 24

Prestații în natură substanțiale

(1) În cazul în care dreptul unui lucrător salariat sau a unui lucrător independent ori al unui membru al familiei sale la o proteză, la un dispozitiv major sau la alte prestații substanțiale în natură a fost recunoscut de instituția dintr-un stat membru înainte ca acesta să se asigure la instituția dintr-un alt stat membru, respectivul lucrător salariat sau lucrător independent beneficiază de aceste prestații pe cheltuiala primei instituții, chiar dacă acestea sunt acordate după ce lucrătorul se asigură la cea de-a doua instituție.

(2) Comisia Administrativă întocmește lista prestațiilor cărora li se aplică dispozițiile paragrafului (1).

Secțiunea 3

Șomerii și membrii de familie ai acestora

Articolul 25

(1) O persoană aflată în șomaj, care a fost anterior lucrător salariat sau lucrător independent și căreia i se aplică articolul 69 paragraful (1) sau articolul 71 (1) (b) (ii) a doua frază și care îndeplinește condițiile impuse de legislația statului competent pentru a avea dreptul la prestații în natură și în bani, luând în considerare, dacă este cazul, dispozițiile articolului 18, beneficiază, pentru perioada prevăzută la articolul 69 (1) (c), de:

- (a) prestații în natură care devin necesare din punct de vedere medical pentru persoana în cauză pe parcursul șederii sale temporare pe teritoriul statului membru unde își caută un loc de muncă, ținând seama de natura prestațiilor și de durata estimată a șederii. Aceste prestații în natură se acordă, în numele instituției competente, de către instituția din statul membru în care persoana își caută un loc de muncă în conformitate cu legislația pe care o aplică cea din urmă instituție, ca și când persoana ar fi asigurată la aceasta;
- (b) prestații în bani acordate de instituția competentă în conformitate cu legislația pe care o aplică. Cu toate acestea, printr-un acord între instituția competentă și instituția din statul membru în care șomerul caută un loc de muncă, cea de-a doua instituție poate să acorde prestații în numele primei instituții în conformitate cu legislația statului competent. Prestațiile de șomaj prevăzute la articolul 69 paragraful (1) nu se acordă pe perioada în care se primesc prestații în bani.

(1a) Articolul 22 (1a) se aplică prin analogie.

(2) O persoană aflată în șomaj total, care a fost anterior lucrător salariat și căreia i se aplică dispozițiile articolului 71 (1) (a) (ii) sau prima frază a articolului 71 (1) (b) (ii) beneficiază de prestații în natură și în bani în conformitate cu dispozițiile legislației statului membru pe al cărui teritoriu își are reședința, ca și când ar fi fost supus respectivei legislații pe parcursul ultimei sale angajări în muncă, ținând seama, după caz, de dispozițiile articolului 18; costul acestor prestații este suportat de instituția din statul de reședință.

(3) În cazul în care un șomer îndeplinește condițiile impuse de legislația statului membru care este responsabil de costul prestațiilor de șomaj pentru acordarea dreptului la prestații de boală și maternitate, ținând seama, după caz, de dispozițiile articolului 18, membrii familiei sale beneficiază de aceste prestații, indiferent de statul membru pe al cărui teritoriu își au reședința sau au drept de ședere temporară. Aceste prestații sunt acordate:

(i) în ceea ce privește prestațiile în natură, de către instituția de la locul de reședință sau de ședere temporară potrivit dispozițiilor legislației pe care aceasta o aplică, în numele instituției competente a statului membru care este responsabil de costul prestațiilor de șomaj;

(ii) în ceea ce privește prestațiile în bani, de către instituția competentă a statului membru care este responsabil de costul prestațiilor de șomaj, potrivit dispozițiilor legislației pe care o aplică.

(4) Fără a se aduce atingere oricăror prevederi din legislația unui stat membru care permit o prelungire a perioadei în care pot fi acordate prestații de boală, perioada prevăzută la paragraful (1) poate fi prelungită, în cazuri de forță majoră, de către instituția competentă în limitele stabilite de legislația aplicată de respectiva instituție.

Articolul 25a (12)

Contribuții plătibile de persoanele aflate în șomaj complet

Instituția care este responsabilă de acordarea prestațiilor în natură sau în bani persoanelor aflate în șomaj la care se face referire la articolul 25 (2) și care aparține unui stat membru a cărui legislație prevede deduceri din contribuțiile plătibile de șomeri pentru a acoperi prestațiile de boală și maternitate este autorizată să efectueze astfel de deduceri în concordanță cu dispozițiile legislației sale.

Secțiunea 4

Solicitanții de pensii și membrii de familie ai acestora

Articolul 26

Dreptul la prestații în natură în cazul încetării dreptului la prestații de la ultima instituție competentă

(1) Un lucrător salariat sau un lucrător independent, membrii familiei acestuia sau urmașii săi care, în timpul examinării unei cereri de pensie încetează să aibă dreptul la prestații în natură în temeiul legislației ultimului stat membru competent beneficiază, cu toate acestea, de aceste prestații în următoarele condiții: prestațiile în natură sunt acordate în conformitate cu legislația statului membru pe teritoriul căruia își au reședința persoana sau persoanele respective, în măsura în care acestea au dreptul la aceste prestații în temeiul legislației respective sau ar fi avut dreptul la ele în temeiul legislației unui alt stat membru, dacă și-ar fi avut reședința pe teritoriul aceluia stat, ținând seama, după caz, de dispozițiile articolului 18.

(2) Un solicitant de pensie al cărui drept la prestații în natură rezultă din legislația unui stat membru care obligă persoana respectivă să plătească ea însăși contribuțiile pentru asigurarea de boală pe durata examinării cererii sale de pensie încetează să aibă dreptul la prestații în natură la sfârșitul celei de-a doua luni pentru care nu a plătit contribuțiile datorate.

(3) Prestațiile în natură acordate în temeiul dispozițiilor paragrafului (1) sunt plătite de instituția care a încasat contribuțiile, în aplicarea dispozițiilor paragrafului (2); în cazul în care nu există contribuții plătibile în conformitate cu dispozițiile paragrafului (2), instituția căreia îi revine sarcina suportării costului prestațiilor în natură după acordarea pensiei în concordanță cu dispozițiile articolului 28 returnează instituției de la locul de reședință, cuantumul prestațiilor furnizate.

Secțiunea 5

Pensionarii și membrii de familie ai acestora

Articolul 27

Pensii plătibile în temeiul legislației mai multor state membre, în cazul în care persoanele respective se bucură de dreptul la prestații în țara de reședință

Titularul unei pensii plătibile în temeiul legislației unui stat membru sau în temeiul a două sau mai multe state membre, care are dreptul la prestații în natură în temeiul legislației statului membru pe al cărui teritoriu își are reședința, ținând seama, după caz, de dispozițiile articolului 18 și ale Anexei VI, precum și membrii familiei sale, obțin aceste prestații de la instituția de la locul de reședință și pe cheltuiala acelei instituții, ca și când persoana în cauză ar fi titular al unei pensii plătibile numai în conformitate cu legislația celui din urmă stat membru.

Articolul 28

Pensii plătibile în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre,

în cazul în care persoanele respective nu se bucură de nici un drept la prestații în natură în țara de reședință

(1) Titularul unei pensii plătibile în temeiul legislației unui stat membru sau în temeiul a două sau mai multe state membre, care nu are dreptul la prestații în natură în temeiul legislației statului membru pe al cărui teritoriu își are reședința, beneficiază, cu toate acestea, de aceste prestații pentru sine și pentru membrii familiei sale, în măsura în care ar avea dreptul la acestea în temeiul legislației statului membru sau cel puțin a unuia dintre statele membre competente în privința pensiilor, ținând seama, după caz, de dispozițiile articolului 18 și ale anexei VI, dacă acesta și-ar avea reședința pe teritoriul statului în cauză. Prestațiile sunt acordate conform următoarelor condiții:

(a) prestațiile în natură sunt acordate în numele instituției prevăzute la paragraful (2) de către instituția de la locul de reședință, ca și când persoana în cauză ar fi pensionar în temeiul legislației statului pe al cărui teritoriu își are reședința și unde ar avea dreptul la aceste prestații;

(b) prestațiile în bani sunt acordate, după caz, de instituția competentă determinată conform paragrafului (2), potrivit dispozițiilor legislației pe care aceasta o aplică. Totuși, pe baza acordului dintre instituția competentă și instituția de la locul de reședință, aceste prestații pot fi acordate de această din urmă instituție în numele primei instituții, potrivit dispozițiilor legislației statului competent.

(2) În cazurile prevăzute la paragraful (1), costul prestațiilor în natură este suportat de instituția determinată în conformitate cu următoarele reguli:

(a) în cazul în care pensionarul are dreptul la prestațiile menționate în temeiul legislației unui singur stat membru, costul este suportat de instituția competentă din acel stat;

(b) în cazul în care pensionarul are dreptul la respectivele prestații în temeiul legislațiilor din două sau mai multe state membre, costul acestora este suportat de instituția competentă din statul membru în conformitate cu

legislația căreia pensionarul i-a fost supus cea mai lungă perioadă de timp; dacă aplicarea acestei reguli are drept rezultat responsabilitatea mai multor instituții pentru costul prestațiilor, costul este suportat de instituția care aplică legislația căreia pensionarul i-a fost supus ultima dată.

Articolul 28a

Pensii datorate în baza legislației unuia sau mai multor state membre, altele decât statul de reședință, unde există dreptul la prestații în acest din urmă stat

În caz de reședință a titularului unei pensii datorate în baza legislației unui stat membru, sau al unor pensii datorate în baza legislațiilor a două sau mai multe state membre, pe teritoriul unui stat membru, potrivit legislației căruia dreptul la prestațiile în natură nu este subordonat unor condiții de asigurare sau de angajare în muncă și potrivit legislației căruia nici o pensie nu este datorată, sarcina suportării costului prestațiilor în natură care-i sunt acordate atât lui, cât și membrilor familiei sale, va reveni instituției unuia dintre statele membre competente în materie de pensii, determinată potrivit regulilor stabilite la articolul 28 (2), în măsura în care pensionarul respectiv și membrii familiei sale ar avea dreptul la aceste prestații în baza legislației aplicate de instituția respectivă dacă și-ar avea reședința pe teritoriul statului membru în care este situată această instituție.

Articolul 29

Reședința membrilor de familie într-un alt stat decât cel în care își are reședința pensionarul. Transferul reședinței în statul în care își are reședința pensionarul

(1) Membrii familiei titularului uneia sau mai multor pensii plătibile în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre, care își au reședința pe teritoriul unui alt stat decât cel în care își are reședința pensionarul, beneficiază de prestații, ca și când pensionarul și-ar avea reședința pe același teritoriu ca și ei, cu condiția ca acesta să aibă dreptul la prestațiile arătate în temeiul legislației unui stat membru. Acordarea prestațiilor este asigurată în următoarele condiții:

(a) prestațiile în natură sunt acordate de instituția de la locul de reședință al membrilor familiei, potrivit dispozițiilor legislației pe care această instituție o aplică, costul acestora fiind suportat de instituția determinată conform dispozițiilor articolului 27 sau articolului 28 (2); dacă locul de reședință este situat în statul membru competent, prestațiile în natură sunt acordate de instituția competentă și pe cheltuielile acesteia.

(b) prestațiile în bani sunt acordate, după caz, de instituția competentă determinată conform dispozițiilor articolului 27 sau articolului 28 (2), potrivit dispozițiilor legislației pe care o aplică. Totuși, pe baza unui acord dintre instituția competentă și instituția de la locul de reședință a membrilor familiei, aceste prestații pot fi acordate de această din urmă instituție în numele primei instituții, conform dispozițiilor legislației statului competent.

(2) Membrii de familie, la care se face referire la paragraful (1), care își transferă reședința pe teritoriul statului membru în care își are reședința pensionarul, beneficiază de :

(a) prestații în natură în conformitate cu dispozițiile legislației aceluși stat, chiar dacă au beneficiat deja de prestații pentru același caz de boală sau de maternitate, înainte de transferul reședinței sale;

(b) de prestații în bani acordate, după caz, de instituția competentă determinată conform dispozițiilor articolului 27 sau articolului 28 (2), potrivit dispozițiilor legislației pe care aceasta o aplică. Totuși, pe baza unui acord dintre instituția competentă și instituția de la locul de reședință al pensionarului, aceste prestații pot fi acordate de aceasta din urmă în numele primei instituții, potrivit dispozițiilor legislației statului competent.

Articolul 30

Prestații în natură substanțiale

Dispozițiile articolului 24 se aplică prin analogie pensionarilor.

Articolul 31

Șederea temporară a pensionarului și/sau a membrilor familiei sale într-un alt stat membru decât statul în care își au reședința

(1) Titularul unei pensii sau a mai multor pensii datorate în temeiul legislației unui stat membru sau pensii datorate în temeiul legislațiilor a două sau mai multor state membre, care are dreptul la prestații în temeiul legislației unuia dintre aceste state, beneficiază împreună cu membrii familiei sale, pe durata șederii temporare pe teritoriul unui alt stat membru decât cel în care își are reședința, de:

(a) prestații în natură care devin necesare din punct de vedere medical pe parcursul șederii pe teritoriul unui stat membru altul decât statul membru de reședință, luând în considerare natura prestațiilor și durata estimată a șederii. Aceste prestații în natură sunt acordate de instituția de la locul de ședere temporară, conform dispozițiilor legislației pe care o aplică, în numele instituției de la locul de reședință a pensionarului sau a membrilor săi de familie;

(b) prestații în bani acordate, după caz, de instituția competentă determinată conform dispozițiilor articolului 27 sau articolului 28 (2), potrivit dispozițiilor legislației pe care o aplică. Totuși, pe baza unui acord între instituția competentă și instituția de la locul de ședere temporară, aceste prestații pot fi acordate de această din urmă instituție în numele primei instituții, conform dispozițiilor legislației statului competent.

(2) Articolul 22 (1a) se aplică prin analogie.

Articolul 32 (15)

Articolul 33 (7)

Contribuții plătibile de către pensionari

(1) Instituția unui stat membru care este responsabilă pentru plata unei pensii și care aplică o legislație ce prevede rețineri de contribuții din pensii pentru boală și maternitate este autorizată să efectueze aceste rețineri,

calculate în conformitate cu legislația respectivă, din pensia plătită de această instituție, în măsura în care costul prestațiilor acordate în temeiul articolelor 27, 28, 28a, 29, 31 și 32 urmează să fie suportate de o instituție din statul membru respectiv.

(2) Atunci când, în cazurile prevăzute la articolul 28a, primirea prestațiilor de boală și maternitate face obiectul plății de contribuții sau plăți similare în temeiul legislației statului membru pe al cărui teritoriu pensionarul în cauză își are reședința, în virtutea acestei reședințe, aceste contribuții nu se vor plăti.

Articolul 34

Dispoziții generale

(1) Pentru aplicarea articolelor 28, 28a, 29 și 31, pensionarul care primește două sau mai multe pensii în baza legislației unui singur stat membru va fi considerat ca titular al unei pensii datorate în baza legislației unui stat membru, în sensul acestor dispoziții.

(2) Articolele 27 – 33 nu sunt aplicabile pensionarului sau membrilor familiei sale care au dreptul la prestații în temeiul legislației unui stat membru ca rezultat al desfășurării unei activități profesionale sau comerciale. În acest caz, în aplicarea dispozițiilor prezentului capitol, persoana în cauză este considerată lucrător salariat sau lucrător independent sau membru al familiei unui lucrător salariat sau lucrător independent.

Secțiunea 5a

Persoanele aflate la studii sau urmează o formare profesională și membrii de familie ai acestora

Articolul 34a

Dispoziții speciale referitoare la studenți și membrii familiilor acestora

Articolele 18, 19, 22 (1) (a) și (c) și (1a), 22 (2), al doilea paragraf, 22 (3), 23 și 24 și secțiunile 6 și 7 se aplică prin analogie studenților și membrilor familiilor acestora, dacă este necesar.

Secțiunea 6

Dispoziții diverse

Articolul 35

Regimul aplicabil în cazul în care există mai multe regimuri în statul de reședință sau de ședere temporară.

Boli anterioare. Perioada maximă pe parcursul căreia se acordă prestațiile

(1) Sub rezerva paragrafului (2), în cazul în care legislația din statul de ședere temporară sau de reședință conține mai multe regimuri de asigurare pentru boală sau maternitate, dispozițiile aplicabile în temeiul prevederilor articolelor 19, 21 paragraful (1), 22, 25, 26, 28 paragraful (1), 29 paragraful (1) sau 31 sunt cele ale regimului de care aparțin lucrătorii manuali din industria siderurgică. Totuși, dacă această legislație include un regim special pentru lucrătorii din mine și întreprinderi similare, dispozițiile unui astfel de regim se aplică acestei categorii de lucrători și membrilor familiilor acestora, în cazul în care instituția de la locul de ședere temporară sau de reședință căreia i se adresează este competentă pentru aplicarea unui astfel de regim.

(3) În situația în care, în temeiul legislației unui stat membru, acordarea prestațiilor este condiționată de originea bolii, această condiție nu se aplică persoanelor cărora li se aplică prezentul regulament, indiferent de statul membru pe al cărui teritoriu își au reședința.

(4) În cazul în care legislația unui stat membru stabilește o perioadă maximă pentru acordarea prestațiilor, instituția care aplică această legislație poate, după caz, să ia în considerare perioada pe parcursul căreia au fost deja acordate prestații de către instituția dintr-un alt stat membru pentru același caz de boală sau de maternitate.

Secțiunea 7

Rambursarea între instituții

Articolul 36 (15)

(1) Prestațiile în natură acordate de instituția dintr-un stat membru în numele instituției din alt stat membru, în temeiul dispozițiilor prezentului capitol, se rambursează integral.

(2) Rambursările prevăzute la paragraful (1) sunt stabilite și efectuate în conformitate cu procedura prevăzută de Regulamentul de aplicare menționat la articolul 98, fie la prezentarea unei dovezi a cheltuielilor efective, fie pe baza unor plăți forfetare.

În cel din urmă caz, plățile forfetare trebuie să asigure o rambursare cât mai apropiată de cheltuielile reale.

(3) Două sau mai multe state membre sau autoritățile competente ale acestor state pot prevedea alte metode de rambursare sau pot renunța la orice rambursare între instituțiile aflate sub jurisdicția lor.

CAPITOLUL 2(11)
INVALIDITATE

Secțiunea 1

**Lucrătorii salariați sau lucrătorii independenți supuși exclusiv legislațiilor
conform cărora cuantumul prestațiilor de invaliditate nu depinde de
durata perioadelor de asigurare**

Articolul 37 (11)

Dispoziții generale

(1) Un lucrător salariat sau un lucrător independent care a fost în mod succesiv sau alternativ supus legislațiilor a două sau mai multe state membre și care a realizat perioade de asigurare exclusiv în temeiul legislațiilor potrivit cărora cuantumul prestațiilor de invaliditate nu depinde de durata perioadelor de asigurare, beneficiază de prestații în conformitate cu articolul 39. Prezentul articol nu se referă la majorările de pensii sau suplimentele de pensie pentru copii acordate în conformitate cu dispozițiile capitolului 8.

(2) Anexa VI, partea A menționează, pentru fiecare stat membru în cauză, legislațiile în vigoare pe teritoriul acestora, care sunt de tipul prevăzut la paragraful (1).

Articolul 38 (11)

**Luarea în considerare a perioadelor de asigurare sau de reședință realizate în baza legislațiilor la care a fost
supus lucrătorul salariat sau lucrătorul independent pentru dobândirea, menținerea sau redobândirea
dreptului la prestații**

(1) În situația în care legislația unui stat membru condiționează dobândirea, menținerea sau redobândirea dreptului la prestații, în baza unui regim ce nu este un regim special în sensul paragrafelor 2 sau 3, de realizarea unor perioade de asigurare sau de reședință, instituția competentă a acestui stat membru ia în considerare, în măsura necesară, perioadele de asigurare sau de reședință realizate în baza legislației oricărui alt stat membru, fie în cadrul unui regim general, fie al unui regim special aplicabil lucrătorilor salariați și lucrătorilor independenți. În acest scop, ea va ține cont de aceste perioade ca și cum ar fi fost realizate în baza legislației pe care o aplică.

(2) În situația în care legislația unui stat membru condiționează acordarea anumitor prestații de realizarea perioadelor de asigurare într-o ocupație care face obiectul unui regim special pentru lucrătorii salariați sau, după caz, într-un anumit loc de muncă, perioadele realizate în temeiul legislațiilor altor state membre sunt luate în considerare în vederea acordării acestor prestații numai dacă au fost realizate în cadrul unui regim similar sau, dacă această condiție nu este îndeplinită, în aceeași ocupație sau, după caz, în același loc de muncă.

Dacă, luându-se în considerare perioadele astfel realizate, persoana respectivă nu îndeplinește condițiile necesare pentru a beneficia de prestațiile respective, aceste perioade se iau în calcul pentru acordarea prestațiilor în cadrul regimului general sau, dacă această condiție nu este îndeplinită, în conformitate cu regimul aplicabil meseriașilor sau funcționarilor, după caz, cu condiția ca persoana în cauză să fi fost afiliată la unul sau altul dintre aceste regimuri.

(3) Dacă legislația unui stat membru condiționează acordarea anumitor prestații de perioadele de asigurare care să fi fost realizate numai într-o ocupație supusă unui regim special pentru lucrătorii independenți, perioadele realizate în baza legislațiilor altor state membre vor fi luate în considerare, pentru acordarea acestor prestații, numai dacă au fost realizate într-un regim similar sau, în lipsa acestuia, în aceeași ocupație. Regimurile speciale pentru lucrătorii independenți la care se face referire în acest paragraf sunt prevăzute în Anexa IV, partea B, pentru fiecare stat membru în cauză.

Dacă, ținând cont de perioadele astfel realizate, persoana în cauză nu îndeplinește condițiile pentru a beneficia de prestațiile respective, aceste perioade vor fi luate în considerare pentru acordarea prestațiilor potrivit regimului general sau, în lipsa acestuia, potrivit regimului aplicabil meseriașilor sau funcționarilor, după caz, cu condiția ca persoana în cauză să fi fost afiliată la unul sau altul dintre aceste regimuri.

Articolul 39 (11) (14)

Acordarea prestațiilor

(1) Instituția statului membru a cărui legislație era aplicabilă în momentul în care s-a produs incapacitatea de muncă urmată de invaliditate stabilește, în conformitate cu dispozițiile acestei legislații, dacă persoana respectivă îndeplinește condițiile necesare pentru acordarea dreptului la prestații, ținând seama, după caz, de dispozițiile articolului 38.

(2) O persoană care îndeplinește condițiile prevăzute la paragraful (1) obține prestațiile exclusiv de la respectiva instituție, în conformitate cu legislația pe care o aplică.

(3) O persoană care nu are dreptul la prestații conform paragrafului (1) beneficiază de prestații la care are încă dreptul în temeiul legislației unui alt stat membru, ținând seama, după caz, de dispozițiile articolului 38.

(4) Dacă legislația aplicabilă în conformitate cu dispozițiile paragrafului (2) sau (3) prevede stabilirea cuantumului prestațiilor, luându-se în calcul existența altor membri de familie decât copiii, instituția competentă ia în considerare acei membri de familie ai persoanei respective care își au reședința pe teritoriul unui alt stat membru, ca și când ei și-ar avea reședința pe teritoriul statului competent.

(5) Dacă legislația prevăzută la paragrafele 2 sau 3 prevede clauze de reducere, de suspendare sau de retragere a prestațiilor în caz de cumul cu alte venituri sau cu prestații de natură diferită în sensul articolului 46 1 (2), articolului 46a (3) și articolului 46 c (5) se aplică *mutatis mutandis* (prin analogie).

(6) Lucrătorul salariat aflat în șomaj complet, căruia i se aplică articolul 71 (1) (a) (ii) sau prima frază din articolul 71 (1) (b) (ii), beneficiază de prestațiile de invaliditate acordate de instituția competentă a statului membru pe teritoriul căruia își are reședința, conform legislației pe care o aplică, ca și cum ar fi făcut obiectul acestei legislații pe durata exercitării ultimei activități, ținând cont, după caz, de dispozițiile articolului 38 și/sau ale articolului 25 (2). Instituția din statul de reședință este responsabilă pentru plata acestor prestații.

Dacă această instituție aplică o legislație care prevede rețineri de contribuții ce trebuie plătite de către șomeri pentru acoperirea prestațiilor de invaliditate, ea va fi autorizată să efectueze aceste rețineri conform dispozițiilor legislației sale.

Dacă legislația pe care o aplică această instituție prevede pentru calcularea cuantumului prestațiilor, ca bază de calcul, salariile, instituția va lua în considerare salariile primite în statul ultimului loc de muncă și în statul de reședință, în conformitate cu legislația pe care o aplică.

În cazul în care în statul de reședință nu a fost primit nici un salariu, instituția competentă va ține cont, în măsura necesară și în conformitate cu regulile prevăzute de legislația sa, de salariile primite în statul ultimului loc de muncă.

Secțiunea 2

Lucrătorii salariați sau lucrătorii independenți supuși, fie exclusiv legislațiilor potrivit cărora cuantumul prestației de invaliditate depinde de durata perioadelor de asigurare sau de reședință, fie legislațiilor de acest tip și de tipul la care se face referire în secțiunea 1

Articolul 40 (11)

Dispoziții generale

(1) Un lucrător salariat sau lucrător independent care a fost în mod succesiv sau alternativ supus legislațiilor a două sau mai multe state membre, dintre care cel puțin una nu este de tipul prevăzut la articolul 37 paragraful (1), beneficiază de prestații în conformitate cu dispozițiile capitolului 3, care se aplică *mutatis mutandis* (prin analogie), luându-se în considerare dispozițiile paragrafului 4.

(2) Cu toate acestea, un lucrător salariat sau un lucrător independent care suferă de incapacitate de muncă urmată de invaliditate, în timp ce se supune unei legislații menționate în Anexa IV, partea A beneficiază de prestații în conformitate cu dispozițiile articolului 37 paragraful (1) cu respectarea următoarelor condiții:

- să îndeplinească condițiile impuse de legislația respectivă sau de alte legislații de același tip, ținând seama, după caz, de dispozițiile articolului 38, dar fără să fi recurs la perioade de asigurare realizate în temeiul legislațiilor care nu sunt menționate în Anexa IV, partea A, și
- să nu îndeplinească condițiile cerute care i-ar da dreptul la prestații de invaliditate în conformitate cu o legislație care nu este cuprinsă în Anexa IV, partea A, și
- să nu aibă pretenții sau să nu solicite prestații de bătrânețe, luându-se în considerare a doua frază a articolului 44 (2).

(3) (a) Pentru a determina dreptul la prestații în baza legislației unui stat membru, menționată în Anexa IV partea A, care subordonează acordarea prestațiilor de invaliditate condiției ca, persoana în cauză să fi beneficiat de prestații de boală sau să fi fost în incapacitate de muncă pe o perioadă determinată, în cazul în care un lucrător salariat sau un lucrător independent care a făcut obiectul acestei legislații, suferă de o incapacitate de muncă urmată de invaliditate, în timp ce face obiectul legislației altui stat membru, se va ține cont, fără a aduce atingere articolului 37 paragraful 1:

- i) de orice perioadă pe parcursul căreia, pentru această incapacitate de muncă, a beneficiat, în baza legislației celui de-al doilea stat membru, de prestații de boală în bani sau, în locul acestora, de menținerea salariului său;
- ii) de orice perioadă pe parcursul căreia, pentru invaliditatea ce a urmat acestei incapacități de muncă, a beneficiat de prestații în sensul acestui capitol 2 și al capitolului 3 care urmează, al Regulamentului, acordate pentru invaliditate în baza legislației celui de-al doilea stat membru.

ca și cum ar fi vorba de o perioadă pe parcursul căreia prestațiile de boală în bani i-au fost plătite în baza legislației primului stat membru, sau pe parcursul căreia a fost în incapacitate de muncă în sensul acestei legislații.

(b) Dreptul la prestații de invaliditate conform legislației primului stat membru se deschide fie la expirarea perioadei prealabile de indemnizare în caz de boală, prescrisă de acea legislație, fie la expirarea perioadei prealabile de incapacitate de muncă, prescrisă de acea legislație, dar nu înainte de:

- i) data de deschidere a dreptului la prestațiile de invaliditate prevăzute la litera (a) (ii) în baza legislației celui de-al doilea stat membru,
sau
- ii) ziua care urmează ultimei zile în care persoana în cauză are dreptul la prestații de boală în bani, în baza legislației celui de-al doilea stat membru.

(4) Decizia luată de instituția unui stat membru referitoare la gradul de invaliditate a unui solicitant este obligatorie pentru instituția din oricare alt stat membru în cauză, cu condiția ca, în Anexa V, să fie confirmată concordanța dintre legislațiile acestor state privind condițiile referitoare la gradul de invaliditate.

Secțiunea 3 Agravarea invalidității

Articolul 41 (11)

- (1) În cazul agravării unei invalidități pentru care un lucrător salariat sau un lucrător independent beneficiază de prestații în temeiul legislației unui singur stat membru, se aplică următoarele dispoziții:
- (a) dacă persoana în cauză nu a făcut obiectul legislației unui alt stat membru din momentul în care beneficiază de prestații, instituția competentă din primul stat este obligată să acorde prestațiile, luând în considerare agravarea, în conformitate cu legislația pe care o aplică;
 - (b) dacă persoana în cauză a făcut obiectul legislației unuia sau mai multor alte state membre de când primește prestații, i se acordă prestații luându-se în considerare agravarea, în conformitate cu dispozițiile articolului 37 paragraful (1) sau articolului 40 paragraful (1) sau (2), după caz;
 - (c) dacă valoarea totală a prestației sau a prestațiilor datorate în conformitate cu dispozițiile literei (b) este mai mică decât valoarea prestației de care persoana respectivă beneficia pe cheltuiala instituției care răspundea anterior de plată, această instituție este obligată să-i plătească o sumă suplimentară egală cu diferența dintre cele două sume;
 - (d) dacă, în cazul prevăzut la litera (b), instituția competentă pentru incapacitatea inițială este o instituție olandeză și dacă:
 - (i) afecțiunea care a cauzat agravarea este identică cu cea care a dat naștere la acordarea prestațiilor în temeiul legislației olandeze;
 - (ii) această afecțiune este o boală profesională în sensul legislației statului membru căreia i s-a supus ultima dată persoana în cauză și îi dă dreptul la plata suplimentului prevăzut la articolul 60 paragraful (1) litera (b);
 - (iii) legislația sau legislațiile cărora li s-a supus persoana respectivă din momentul în care beneficiază de prestații sunt menționate în Anexa IV, partea A,instituția olandeză continuă să furnizeze prestația inițială după ce se produce agravarea, iar din prestația datorată în temeiul legislației ultimului stat membru căreia i s-a supus persoana respectivă se scade cuantumul prestației olandeze;
 - (e) dacă, în cazul prevăzut la litera (b), persoana respectivă nu are dreptul la prestații pe cheltuiala instituției dintr-un alt stat membru, instituția competentă din primul stat este obligată să acorde prestații, în conformitate cu legislația aceluși stat, ținând seama de agravare și, după caz, de dispozițiile articolului 38.
- (2) În cazul agravării unei invalidități pentru care un lucrător salariat sau un lucrător independent beneficiază de prestații în temeiul legislațiilor a două sau multor state, prestațiile i se acordă ținând seama de agravare, în conformitate cu dispozițiile articolului 40 paragraful (1).

Secțiunea 4

Reluarea acordării prestațiilor după suspendarea sau retragerea lor - Conversia prestațiilor de invaliditate în prestații de bătrânețe - - Recalcularea prestațiilor acordate în baza articolului 39

Articolul 42 (11)

Stabilirea instituției responsabile pentru acordarea de prestații în cazul reluării acordării prestațiilor de invaliditate

- (1) Dacă acordarea prestațiilor urmează să fie reluată după suspendare, această acordare este asigurată de instituția sau instituțiile care erau răspunzătoare de acordarea prestațiilor în momentul suspendării lor, fără a se aduce atingere articolului 43.
- (2) Dacă, după retragerea prestațiilor, starea persoanei în cauză justifică acordarea de noi prestații, acestea se acordă în conformitate cu dispozițiile articolului 37 paragraful (1) sau ale articolului 40 paragraful (1) sau (2), după caz.

Articolul 43 (11)

Conversia prestațiilor de invaliditate în prestații de bătrânețe- - Recalcularea prestațiilor acordate în baza articolului 39

- (1) Prestațiile de invaliditate se convertesc în prestații de bătrânețe, după caz, în condițiile prevăzute de legislația sau legislațiile în conformitate cu care au fost acordate și în conformitate cu dispozițiile capitolului 3.
- (2) În cazul în care o persoană care primește prestații de invaliditate poate, în temeiul articolului 49, să solicite prestații de bătrânețe în conformitate cu legislația uneia sau mai multor state membre, orice instituție a unui stat membru care este responsabilă de acordarea prestațiilor de invaliditate în baza legislației unui stat membru continuă să acorde acestei persoane prestațiile de invaliditate la care are dreptul în conformitate cu legislația pe care o aplică până când dispozițiile paragrafului (1) devin aplicabile în privința acelei instituții sau atâta timp cât persoana în cauză îndeplinește condițiile pentru acordarea acestor prestații.
- (3) În cazul în care prestațiile de invaliditate acordate conform articolului 39 în baza legislației unui stat membru sunt convertite în prestații de bătrânețe și în cazul în care persoana respectivă nu îndeplinește încă condițiile cerute de legislația unuia sau mai multor state membre pentru a avea dreptul la aceste prestații, persoana respectivă

beneficiază din partea acestor state membre, începând din ziua conversiei, de prestații de invaliditate acordate conform dispozițiilor Capitolului 3, ca și cum acest capitol ar fi fost aplicabil în momentul producerii incapacității de muncă urmată de invaliditate, până când persoana respectivă va îndeplini condițiile cerute de legislațiile naționale în cauză pentru a avea dreptul la prestații de bătrânețe sau, în cazul în care o asemenea conversie nu este prevăzută, atâta timp cât are dreptul la prestații de invaliditate în baza legislației sau legislațiilor în cauză.

(4) Prestațiile de invaliditate acordate conform articolului 39 fac obiectul recalculării potrivit dispozițiilor Capitolului 3, imediat ce beneficiarul îndeplinește condițiile cerute pentru deschiderea dreptului la prestațiile de invaliditate în baza unei legislații ce nu este menționată în Anexa IV partea A, sau imediat ce acesta beneficiază de prestații de bătrânețe în baza legislației altui stat membru.

Secțiunea 5

Persoane aflate sub incidența unui regim special al funcționarilor publici

Articolul 43a

(1) Dispozițiile articolelor 37, 38 (1), 39 și ale secțiunilor 2, 3 și 4 se aplică prin analogie persoanelor aflate sub incidența unui regim special al funcționarilor publici.

(2) Cu toate acestea, dacă legislația unui stat membru condiționează dobândirea, lichidarea, menținerea sau redobândirea drepturilor la prestații în cadrul unui regim special pentru funcționarii publici, de realizarea tuturor perioadelor de asigurare în cadrul unuia sau mai multor regimuri speciale pentru funcționarii publici în acel stat membru, sau sunt asimilate acestor perioade în temeiul legislației din statul membru respectiv, se ține cont numai de acele perioade care pot fi recunoscute în temeiul legislației din acel stat membru.

Dacă, ținându-se cont de perioadele astfel realizate, persoana în cauză nu îndeplinește condițiile necesare pentru a beneficia de aceste prestații, aceste perioade sunt luate în considerare pentru acordarea prestațiilor în cadrul regimului general sau, în lipsa acestuia, în cadrul regimului aplicabil meseriașilor sau funcționarilor, după caz.

(3) Acolo unde, în temeiul legislației unui stat membru, prestațiile sunt calculate pe baza ultimului salariu sau a salariilor primite pe parcursul unei perioade de referință, instituția competentă a acelui stat ia în considerare la efectuarea calculului numai acele salarii, reevaluate în mod corespunzător, primite pe parcursul perioadei sau perioadelor în care persoana respectivă a făcut obiectul acelei legislații.

CAPITOLUL 3 (11)

BĂTRÂNEȚE ȘI DECES (PENSII)

Articolul 44 (11)

Dispoziții generale pentru acordarea prestațiilor în cazul în care un lucrător salariat sau un lucrător independent a fost supus legislației a două sau mai multe state membre

(1) Drepturile la prestații ale unui lucrător salariat sau lucrător independent care a fost supus legislației a două sau mai multe state membre sau ale urmașilor săi se stabilește în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol.

(2) Sub rezerva dispozițiilor articolului 49, în procesul prelucrării unei solicitări de acordare a prestațiilor, depusă de persoana în cauză, se vor lua în considerare prevederile tuturor legislațiilor cărora i-a fost supus lucrătorul salariat sau lucrătorul independent. Se face excepție de la această regulă în cazul în care persoana respectivă cere în mod expres amânarea acordării prestațiilor de bătrânețe la care ar fi avut dreptul în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre.

(3) Prezentul capitol nu se aplică majorărilor sau suplimentărilor de pensii în ceea ce privește copiii sau pensiile pentru orfani ce urmează a fi acordate în conformitate cu dispozițiile capitolului 8.

Articolul 45 (11) (14)

Luarea în considerare a perioadelor de asigurare sau de reședință realizate în baza legislațiilor la care a fost supus lucrătorul salariat sau lucrătorul independent pentru dobândirea, menținerea sau redobândirea dreptului la prestații

(1) În cazul în care legislația unui stat membru condiționează dobândirea, menținerea sau redobândirea unui drept la prestații, supus unui regim care nu este un regim special în sensul paragrafului 2 sau 3, de completarea unor perioade de asigurare sau de reședință, instituția competentă a acelui stat membru va lua în considerare, în măsura necesară, perioadele de asigurare sau de reședință realizate potrivit legislației oricărui alt stat membru, conform unui regim general sau a unui regim special, fie ca lucrător salariat, fie ca lucrător independent. Pentru acest scop, se iau în considerare aceste perioade ca și când ar fi realizate potrivit legislației proprii.

(2) În cazul în care legislația unui stat membru condiționează acordarea anumitor prestații de realizarea perioadelor de asigurare într-o ocupație care face obiectul unui regim special pentru lucrători salariați sau, după caz, într-un loc de muncă specific, perioadele realizate în temeiul legislațiilor altor state membre se iau în considerare pentru acordarea acestor prestații numai dacă sunt realizate în cadrul unui regim similar sau, dacă această condiție nu este îndeplinită, în aceeași ocupație sau, după caz, în același loc de muncă. Dacă, luându-se în considerare perioadele astfel realizate, persoana respectivă nu îndeplinește condițiile necesare pentru a beneficia de prestațiile menționate, aceste perioade se iau în calcul pentru acordarea prestațiilor în cadrul regimului general sau, dacă această condiție nu este îndeplinită, în cadrul regimului aplicabil meseriașilor sau funcționarilor, după caz, cu condiția ca persoana în cauză să fi fost afiliată la unul sau altul dintre aceste regimuri.

(3) În cazul în care legislația unui stat membru condiționează acordarea anumitor prestații de realizarea perioadelor de asigurare numai în cadrul unei ocupații care face obiectul unui regim special aplicabil lucrătorilor independenți, perioadele realizate în baza legislațiilor altor state membre vor fi luate în considerare, pentru acordarea acestor prestații, numai dacă au fost realizate în baza unui regim similar sau, în lipsa acestuia, în cadrul aceleiași ocupații. Anexa IV partea B menționează, pentru fiecare stat membru în cauză, regimurile speciale aplicabile lucrătorilor independenți prevăzute în acest paragraf. Dacă, ținând cont de perioadele prevăzute în prezentul paragraf, persoana în cauză nu îndeplinește condițiile cerute pentru a beneficia de aceste prestații, aceste perioade vor fi luate în considerare pentru acordarea prestațiilor potrivit regimului general sau, în lipsa acestuia, potrivit regimului aplicabil meseriașilor sau funcționarilor, după caz, cu condiția ca persoana în cauză să fi fost afiliată la unul sau altul dintre aceste regimuri.

(4) Perioadele de asigurare realizate potrivit unui regim special al unui stat membru vor fi luate în considerare în cadrul regimului general sau, în lipsa acestuia, în cadrul regimului aplicabil meseriașilor sau funcționarilor, după caz, al altui stat membru, pentru dobândirea, menținerea sau redobândirea dreptului la prestații, cu condiția ca persoana în cauză să fi fost afiliată la unul sau altul dintre aceste regimuri, chiar dacă aceste perioade au fost deja luate în considerare în acest din urmă stat în cadrul unui regim prevăzut la paragraful 2 sau la paragraful 3, prima frază.

(5) Dacă legislația unui stat membru condiționează dobândirea, menținerea sau redobândirea dreptului la prestații de existența asigurării persoanei în cauză la momentul producerii riscului, această condiție va fi considerată îndeplinită în cazul în care persoana este asigurată în baza legislației altui stat membru, potrivit procedurilor prevăzute în Anexa VI pentru fiecare stat membru în cauză.

(6) O perioadă de ocupare completă în cursul căreia lucrătorului i se aplică articolul 81 (1) (a) (ii) sau (b) (ii), prima propoziție, va fi luată în considerare de către instituția competentă a statului membru pe al cărui teritoriu lucrătorul în cauză își are reședința în conformitate cu legislația pe care o aplică această instituție, ca și cum i-ar fi fost aplicabilă acea legislație pe parcursul ultimului său loc de muncă.

Acolo unde acea instituție aplică o legislație care prevede rețineri de contribuții ce sunt plătite de către șomeri pentru acoperirea pensiilor de bătrânețe și de deces, ea este autorizată să opereze aceste rețineri în conformitate cu dispozițiilor legislației sale.

Dacă perioada de șomaj complet este realizată în statul de reședință a persoanei în cauză, aceasta poate fi luată în considerare numai dacă perioadele de contribuție au fost realizate în acea țară, această condiție este considerată ca îndeplinită dacă perioadele de contribuție au fost realizate într-un alt stat membru.

Articolul 46 (11)

Acordarea prestațiilor

(1) În cazul în care condițiile cerute de legislația unui stat membru pentru dobândirea dreptului la prestații sunt îndeplinite, fără să mai fie necesară aplicarea dispozițiilor articolului 45 sau a articolului 40 (3), se vor aplica următoarele reguli:

(a) instituția competentă calculează cuantumul prestației care va fi corespunzătoare :

- (i) pe de o parte, numai potrivit dispozițiilor legislației pe care o aplică;
- (ii) pe de altă parte, conform paragrafului 2;

(b) instituția competentă poate totuși să renunțe la calculul ce urmează să fie efectuat conform literei (a) (ii) dacă rezultatul acestuia, făcând abstracție de diferențele datorate utilizării rotunjirii numerelor, este egal sau inferior celui al calculului efectuat conform literei (a) (i), în măsura în care această instituție nu aplică o legislație ce include clauze împotriva cumulului cum sunt cele prevăzute la articolele 46 b și 46 c sau, dacă instituția menționată anterior aplică legislația care include clauze împotriva cumulului în cazul prevăzut la articolul 46 c, stipulate de legislația respectivă prin care se stabilește că prestațiile de natură diferită vor fi luate în considerare numai pe baza relației dintre perioadele de asigurare sau de reședință realizate potrivit acestei singure legislații și a perioadelor de asigurare sau reședință cerute de legislația respectivă pentru a avea dreptul integral la prestații.

Anexa IV partea C stabilește pentru fiecare stat membru în cauză situațiile în care cele două calcule ar conduce la un asemenea rezultat.

(2) În cazul în care condițiile cerute de legislația unui stat membru pentru a avea dreptul la prestații nu sunt îndeplinite decât după aplicarea articolului 45 și/sau articolului 40 paragraful (3), sunt aplicabile următoarele reguli:

- (a) instituția competentă calculează cuantumul teoretic al prestației pe care persoana respectivă ar putea să o pretindă, dacă toate perioadele de asigurare și/sau de reședință realizate în temeiul legislațiilor statelor membre sub a căror incidență s-a aflat lucrătorul salariat sau lucrătorul independent ar fi fost realizate în statul în cauză și în temeiul legislației aplicate de acesta la data acordării prestației. Dacă, în conformitate cu acea legislație, cuantumul prestației nu depinde de durata perioadelor realizate, cuantumul se consideră ca fiind cuantumul teoretic prevăzut la prezenta literă;
- (b) instituția competentă stabilește ulterior cuantumul efectiv al prestației pe baza cuantumulului teoretic prevăzut la litera precedentă în concordanță cu raportul dintre durata perioadelor de asigurare sau de reședință realizate înainte de materializarea riscului în temeiul legislației aplicate de acea instituție și durata totală a perioadelor de asigurare și de reședință realizate înainte de materializarea riscului în temeiul legislațiilor tuturor statelor membre respective.

(3) Persoana în cauză are dreptul la cel mai mare quantum calculat în conformitate cu dispozițiile paragrafelor (1) și (2), din partea instituției competente a fiecărui stat membru fără a se aduce atingere, după caz, aplicării tuturor clauzelor de reducere, de suspendare sau de suprimare prevăzute de legislația în baza căreia este acordată respectiva prestație.

Într-un asemenea caz, comparația ce urmează a fi efectuată se referă la cuantumurile determinate după aplicarea clauzelor menționate.

(4) Dacă, în cazul pensiilor de invaliditate, de bătrânețe sau de urmaș, totalul prestațiilor datorate de instituțiile competente din două sau mai multe state membre, în aplicarea dispozițiilor unei convenții multilaterale de securitate socială prevăzute la articolul 6 litera (b), nu este mai mare decât totalul care ar fi datorat de aceste state membre conform dispozițiilor paragrafelor (1) și (3), persoana în cauză beneficiază de prevederile prezentului capitol.

Articolul 46a (11)

Dispoziții generale referitoare la clauzele de reducere, de suspendare sau de suprimare aplicabile prestațiilor de invaliditate, de bătrânețe sau de urmaș, acordate în baza legislațiilor statelor membre

(1) În sensul prezentului capitol, prin cumul de prestații de aceeași natură se va înțelege: toate cumulurile de prestații de invaliditate, de bătrânețe și de urmaș calculate sau acordate pe baza perioadelor de asigurare și/sau de reședință realizate de una sau aceeași persoană.

(2) În sensul prezentului capitol, prin cumul de prestații de natură diferită se va înțelege: toate cumulurile de prestații ce nu pot fi considerate de aceeași natură în sensul paragrafului 1.

(3) Pentru aplicarea clauzelor de reducere, de suspendare sau de suprimare prevăzute de legislația unui stat membru în caz de cumul al unei prestații de invaliditate, de bătrânețe sau de urmaș cu o prestație de aceeași natură sau cu o prestație de natură diferită, sau cu alte venituri, sunt aplicabile următoarele reguli:

- a) se va ține cont de prestațiile dobândite în baza legislației altui stat membru sau de alte venituri dobândite într-un alt stat membru numai dacă legislația primului stat membru prevede luarea în considerare a prestațiilor sau veniturilor dobândite în străinătate;
- b) se va ține cont de cuantumul prestațiilor ce urmează să fie acordate de un alt stat membru înaintea deducerii impozitelor, a contribuțiilor de securitate socială și a altor rețineri individuale sau deduceri;
- c) nu se va ține cont de cuantumul prestațiilor dobândite în baza legislației altui stat membru, care sunt acordate în baza unei asigurări voluntare sau facultative continue;
- d) în cazul în care sunt aplicabile clauze de reducere, de suspendare sau de suprimare în baza legislației unui singur stat membru, ca urmare a faptului că persoana în cauză beneficiază de prestații de aceeași natură sau de natură diferită datorate în baza legislației altor state membre sau de alte venituri dobândite pe teritoriul altor state membre, prestația datorată în baza legislației primului stat membru poate fi redusă numai în limita cuantumului prestațiilor datorate în baza legislației sau a veniturilor realizate pe teritoriul altor state membre.

Articolul 46b (11)

Dispoziții speciale aplicabile în caz de cumul de prestații de aceeași natură datorate în baza legislației a două sau mai multe state membre

(1) Clauzele de reducere, de suspendare sau de suprimare prevăzute de legislația unui stat membru nu se aplică unei prestații calculate conform articolului 46 (2).

(2) Clauzele de reducere, de suspendare sau de suprimare prevăzute de legislația unui stat membru se aplică unei prestații calculate conform articolului 46 (1) (a) (i) numai cu condiția să fie vorba despre:

- a) o prestație al cărei quantum este determinat pe baza unei perioade de creditare considerată ca fiind realizată în intervalul dintre data producerii riscului și o dată ulterioară. În acest din urmă caz, dispozițiile menționate se aplică în cazul cumulului unor astfel de prestații:
sau
- b) o prestație al cărei quantum este determinat pe baza unei perioade de creditare considerată ca fiind realizată în intervalul dintre data producerii riscului și o dată ulterioară. În acest din urmă caz, clauzele respective se aplică în cazul cumulului unor astfel de prestații:
 - i) fie cu o prestație de același tip, cu excepția cazului în care un acord a fost încheiat între două sau mai multe state membre, menit să evite luarea în considerare de două sau mai multe ori a aceleiași perioade de creditare;
 - ii) fie cu o prestație de tipul prevăzut la litera (a).

Prestațiile prevăzute la literele (a) și (b) și acordurile sunt menționate în Anexa IV partea D.

Articolul 46c (11)

Dispoziții speciale aplicabile în caz de cumul al unei prestații sau al mai multor prestații prevăzute la articolul 46a (1) cu una sau mai multe prestații de natură diferită sau cu alte venituri, în cazul în care sunt implicate două sau mai multe state membre

(1) Dacă acordarea unor prestații de natură diferită sau a altor venituri antrenează în același timp reducerea, suspendarea sau suprimarea a două sau mai multe prestații prevăzute la articolul 46 (1) (a) (i), cuantumurile ce nu ar fi plătite în caz de aplicare strictă a clauzelor de reducere, de suspendare sau de suprimare prevăzute de legislația statelor membre în cauză sunt împărțite la numărul de prestații ce fac obiectul reducerii, suspendării sau suprimării.

(2) Dacă este vorba de o prestație calculată conform articolului 46 (2), prestația sau prestațiile de natură diferită ale celorlalte state membre sau celelalte venituri și toate celelalte elemente prevăzute de legislația statului membru pentru aplicarea clauzelor de reducere, de suspendare sau de suprimare sunt luate în considerare în funcție de raportul dintre perioadele de asigurare și/sau de reședință prevăzute la articolul 46 (2) (b) și vor fi utilizate pentru calculul prestației respective.

(3) Dacă acordarea unor prestații de natură diferită sau a altor venituri atrage după sine reducerea, suspendarea sau suprimarea uneia sau mai multor prestații prevăzute la articolul 46 (1) (a) (i), și a uneia sau mai multor prestații prevăzute la articolul 46 (2), sunt aplicabile următoarele reguli:

a) în ceea ce privește prestația sau prestațiile prevăzute la articolul 46 (1) (a) (i), cuantumurile ce nu ar fi plătite în caz de aplicare strictă a clauzelor de reducere, de suspendare sau de suprimare prevăzute de legislația statelor membre în cauză sunt împărțite la numărul de prestații care fac obiectul reducerii, suspendării sau suprimării;

b) în ceea ce privește prestația sau prestațiile calculate conform articolului 46 (2), reducerea, suspendarea sau suprimarea se efectuează în conformitate cu paragraful 2.

(4) Dacă, în cazurile prevăzute la paragrafele 1 și 3 (a), legislația unui stat membru prevede că, pentru aplicarea clauzelor de reducere, de suspendare sau de suprimare, se vor lua în considerare prestațiile de natură diferită și/sau a altor venituri, precum și a tuturor celorlalte elemente, în funcție de raportul dintre perioadele de asigurare prevăzute la articolul 46 (2) (b), împărțirea prevăzută la paragrafele menționate anterior nu se aplică în cazul acestui stat membru.

(5) Ansamblul dispozițiilor menționate mai sus se aplică *mutatis mutandis* (prin analogie), dacă legislația unui stat membru sau mai multor state membre prevede că dreptul la o prestație nu poate să fie deschis în cazul în care persoana în cauză primește prestații de natură diferită, datorate în baza legislației altui stat membru sau a realizării altor venituri.

Articolul 47 (11)

Dispoziții suplimentare pentru calcularea prestațiilor

(1) Pentru calcularea cuantumului teoretic și a cuantumului pro rata prevăzute la articolul 46 paragraful (2), se aplică următoarele reguli:

(a) dacă durata totală a perioadelor de asigurare și de reședință realizate înainte de producerea riscului în baza legislațiilor tuturor statelor membre în cauză este mai mare decât durata maximă cerută de legislația unuia dintre aceste state membre pentru acordarea unei prestații complete, instituția competentă a acestui stat ia în considerare această durată maximă în locul duratei totale a perioadelor realizate; această metodă de calcul nu poate atrage pentru instituția respectivă obligația de a plăti o prestație în quantum mai mare decât cel al prestației complete prevăzute de legislația pe care o aplică. Această dispoziție nu se aplică în cazul prestațiilor al căror quantum este independent de durata perioadelor de asigurare;

(b) procedura de luare în considerare a perioadelor care se suprapun sunt stabilite în Regulamentul de aplicare prevăzut la articolul 98;

(c) în cazul în care, potrivit legislației unui stat membru, prestațiile sunt calculate pe baza câștigurilor medii, a unei contribuții medii, a unei creșteri medii sau pe baza unei proporții existente, pe parcursul perioadelor de asigurare, între câștigurile brute ale solicitantului și câștigurile brute medii ale tuturor persoanelor asigurate, altele decât ucenicii, aceste cifre medii sau proporționale vor fi determinate de instituția competentă a aceluși stat numai pe baza perioadelor de asigurare realizate potrivit legislației statului menționat, sau a câștigurilor brute primite de persoana în cauză, numai pe parcursul perioadelor respective;

(d) în cazul în care, potrivit legislației unui stat membru, prestațiile sunt calculate pe baza cuantumului câștigurilor, contribuțiilor sau a creșterilor, instituția competentă a statului va stabili câștigurile, contribuțiile sau creșterile care să fie luate în considerare corespunzător perioadelor de asigurare sau de reședință realizate potrivit legislației altui stat membru pe baza mediei câștigurilor, a contribuțiilor sau creșterilor înregistrate în perioadele de asigurare realizate potrivit legislației pe care o aplică această instituție;

(e) în cazul în care, potrivit legislației unui stat membru, prestațiile sunt calculate pe baza câștigurilor standard sau a unei sume forfetare (sume fixe), instituția competentă a aceluși stat va stabili câștigurile standard sau suma forfetară care să fie luate în considerare corespunzător perioadelor de asigurare sau de reședință realizate potrivit legislației altui stat membru, ca fiind egale cu câștigurile standard sau suma forfetară sau, după caz, cu media câștigurilor standard sau a sumei forfetare corespunzătoare perioadelor de asigurare realizate potrivit legislației pe care o aplică această instituție;

(f) în cazul în care, potrivit legislației unui stat membru, prestațiile sunt calculate pentru anumite perioade pe baza cuantumului câștigurilor și, pentru alte perioade, pe baza câștigurilor standard sau a unei sume forfetare (sume fixe), instituția competentă a aceluși stat va stabili corespunzător perioadelor de asigurare sau de reședință realizate potrivit legislației altui stat membru, câștigurile sau sumele forfetare care să fie luate în considerare în concordanță cu cele prevăzute la literele (d) sau (e) sau, după caz, media acestor câștiguri sau sume forfetare, pentru cazul în care prestațiile sunt calculate pe baza câștigurilor standard sau a sumei forfetare pentru toate perioadele realizate potrivit legislației pe care o aplică, instituția competentă va stabili câștigurile ce vor fi luate în considerare corespunzător perioadelor de asigurare sau reședință realizate potrivit legislației altui stat membru ca fiind egale cu câștigurile naționale corespunzătoare câștigurilor standard sau a sumelor forfetare;

(g) în cazul în care, potrivit legislației unui stat membru, prestațiile sunt calculate pe baza mediei contribuțiilor, instituția competentă va stabili această bază medie numai în funcție de perioadele de asigurare realizate potrivit legislației statului respectiv.

(2) Regulile legislației unui stat membru privind reevaluarea factorilor care se iau în considerare pentru calcularea prestațiilor se aplică, după caz, factorilor care urmează să fie luați în calcul de instituția competentă a aceluși stat, în conformitate cu dispozițiile paragrafului (1), în privința perioadelor de asigurare sau reședință realizate în temeiul legislațiilor altor state membre.

(3) În cazul în care, în temeiul legislației unui stat membru, cuantumul prestațiilor este stabilită luându-se în considerare existența membrilor de familie, alții decât copiii, instituția competentă a respectivului stat ia în considerare de asemenea acei membri de familie ai persoanei respective care își au reședința pe teritoriul unui alt stat membru, ca și când și-ar avea reședința pe teritoriul statului competent.

(4) Dacă legislația pe care o aplică instituția competentă a unui stat membru necesită, pentru calculul prestațiilor, luarea în considerare a unui salariu, în cazul în care a fost aplicat articolul 45 (6), și dacă, în acest stat membru, pentru plata pensiei, singurele perioade ce trebuie să fie luate în considerare sunt perioadele de șomaj complet și indemnizate, în conformitate cu articolul 71 (1) (a) (ii) sau prima frază a articolului 71 (b) (ii), instituția competentă a acestui stat membru va plăti pensia pe baza salariului ce a servit ca referință pentru acordarea respectivelor prestații de șomaj în conformitate cu legislația pe care o aplică.

Articolul 48 (11)

Perioadele de asigurare sau de reședință mai mici de un an

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 46 paragraful (2), instituția unui stat membru nu va fi obligată să acorde prestații corespunzătoare perioadelor realizate potrivit legislației pe care o aplică care sunt luate în considerare la momentul apariției riscului, dacă:

- durata perioadei respective nu se ridică la un an, și
- luându-se în calcul numai acele perioade, nu se dobândește nici un drept la prestații în conformitate cu respectiva legislație.

(2) Instituția competentă din fiecare dintre celelalte state membre implicate ia în calcul perioadele prevăzute la paragraful (1), în vederea aplicării dispozițiilor articolului 46 paragraful (2), cu excepția celor de la litera (b).

(3) Dacă efectul aplicării dispozițiilor paragrafului (1) ar fi acela de a descărca de obligații toate instituțiile statelor membre respective, prestațiile se acordă exclusiv în temeiul legislației celui din urmă dintre aceste state ale cărei condiții sunt îndeplinite, ca și când toate perioadele de asigurare și reședință realizate și luate în calcul în conformitate cu articolul 45 paragrafele (1) până la (4) ar fi fost realizate în temeiul legislației aceluia stat.

Articolul 49 (11) (15)

Calcularea prestațiilor atunci când persoana în cauză nu îndeplinește simultan condițiile impuse de toate legislațiile sub incidența cărora au fost realizate perioadele de asigurare sau de reședință sau atunci când persoana a solicitat în mod expres amânarea acordării prestațiilor de bătrânețe

(1) Dacă, la un moment dat, persoana respectivă nu îndeplinește condițiile necesare pentru acordarea prestațiilor de către toate legislațiile statelor membre cărora li s-a supus, ținând seama, după caz, de dispozițiile articolului 45 și/sau ale articolului 40 (3), dar îndeplinește numai condițiile uneia sau ale mai multora dintre ele, se aplică următoarele dispoziții:

- (a) fiecare dintre instituțiile competente care aplică o legislație ale cărei condiții sunt îndeplinite calculează cuantumul prestației datorate, în conformitate cu dispozițiile articolului 46;
- (b) cu toate acestea:
 - (i) dacă persoana respectivă îndeplinește condițiile a cel puțin două legislații fără să fi recurs la perioade de asigurare sau reședință realizate în temeiul legislațiilor ale căror condiții nu sunt îndeplinite, aceste perioade nu se iau în calcul în vederea aplicării articolului 46 paragraful (2), cu excepția cazului în care luarea în considerare a perioadelor respective permite determinarea unui cuantum mai ridicat al prestației;
 - (ii) dacă persoana respectivă îndeplinește condițiile unei singure legislații fără să fi recurs la perioade de asigurare sau reședință realizate în temeiul legislațiilor ale căror condiții nu sunt îndeplinite, cuantumul prestației datorate potrivit articolului 46 (1) (a) (i) se calculează numai în conformitate cu dispozițiile legislației ale căror condiții sunt îndeplinite, luându-se în calcul numai perioadele realizate în temeiul acelei legislații, cu excepția cazului în care luarea în considerare a perioadelor realizate în temeiul legislațiilor ale căror condiții nu sunt îndeplinite permite determinarea, potrivit articolului 46 (1) (a) (ii), a unui cuantum mai ridicat al prestației.
 - (iii) Dispozițiile prezentului paragraf sunt aplicabile *mutatis mutandis* (prin analogie) în cazul în care persoana în cauză a solicitat în mod expres amânarea acordării prestațiilor de bătrânețe, în conformitate cu dispozițiile celei de-a doua fraze ale articolului 44 (2).

(2) Prestația sau prestațiile acordate în temeiul uneia sau mai multora dintre legislațiile respective, în cazul prevăzut la paragraful (1), este recalculată (sunt recalculate) în mod automat, în conformitate cu articolul 46, în măsura în care condițiile impuse de una sau mai multe dintre celelalte legislații sub incidența căreia s-a aflat persoana respectivă sunt îndeplinite, luându-se în considerare, după caz, dispozițiile articolului 45 și ținând cont, încă o dată, după caz, de paragraful (1). Prezentul paragraf este aplicabil *mutatis mutandis* (prin analogie) în cazul în care o persoană solicită acordarea prestațiilor de bătrânețe dobândite în baza legislației unuia sau mai multor state membre, care au fost suspendate până în acel moment conform articolului 44 (2), a doua frază.

(3) O recalculare se face în mod automat în conformitate cu paragraful (1) și fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 40 paragraful (2), atunci când condițiile impuse de una sau mai multe dintre legislațiile respective nu mai sunt îndeplinite.

Articolul 50 (11)

Acordarea unui supliment când totalul prestațiilor datorate în temeiul legislațiilor diferitelor state membre nu se ridică la nivelul minim prevăzut de legislația statului pe al cărui teritoriu își are reședința beneficiarul

Beneficiarul prestațiilor căruia i s-a aplicat prezentul capitol, nu poate, în statul pe al cărui teritoriu își are reședința și în conformitate cu legislația căruia îi este datorată o prestație, să primească o prestație mai mică decât prestația minimă stabilită de respectiva legislație pentru o perioadă de asigurare sau reședință egală cu toate perioadele de asigurare luate în calcul pentru plata prestațiilor în conformitate cu articolele precedente. Dacă este necesar, instituția competentă din acel stat îi plătește, pe întreaga perioadă în care își are reședința pe teritoriul statului respectiv, un supliment egal cu diferența dintre totalul prestațiilor datorate în temeiul prezentului capitol și cuantumul prestației minime.

Articolul 51 (11)

Reevaluarea și recalcularea prestațiilor

(1) Dacă, din cauza unei creșteri a costului vieții, a unei variații a nivelului salariilor sau a altor cauze de ajustare, prestațiile statelor respective sunt modificate cu un procent sau un quantum fix, acest procent sau quantum trebuie aplicate direct prestațiilor stabilite în conformitate cu articolul 46, fără să mai fie necesară o recalculare în conformitate cu dispozițiile respectivului articol.

(2) Pe de altă parte, dacă metoda de stabilire sau regulile de calculare a prestațiilor trebuie modificate, se face o recalculare în conformitate cu dispozițiile articolului 46.

Articolul 51a

Persoane aparținând unui regim special al funcționarilor publici

(1) Dispozițiile articolului 44, ale articolului 45 (1), (5) și (6) și articolele 46 - 51 se aplică prin analogie persoanelor care aparțin unui regim special al funcționarilor publici.

(2) Cu toate acestea, dacă legislația unui stat membru subordonează dobândirea, lichidarea, menținerea sau redobândirea drepturilor la prestații potrivit unui regim special al funcționarilor publici, condiției conform căreia toate perioadele de asigurare să fi fost realizate în cadrul unuia sau mai multor regimuri speciale ale funcționarilor publici în statul membru respectiv sau să fi fost asimilate unor astfel de perioade conform legislației statului membru respectiv, se iau în considerare numai perioadele care pot fi recunoscute conform legislației statului membru respectiv.

Dacă, după luarea în considerare a perioadelor astfel realizate, persoana în cauză nu îndeplinește condițiile impuse pentru a beneficia de aceste prestații, aceste perioade sunt luate în considerare în vederea acordării prestațiilor potrivit regimului general sau, în lipsă, conform regimului care se aplică meseriașilor sau funcționarilor, în funcție de situație.

(3) În cazul în care, potrivit legislației unui stat membru, prestațiile sunt calculate pe baza ultimului salariu sau salariilor primite pe parcursul unei perioade de referință, instituția competentă a statului va lua în considerare la efectuarea calculului, numai acele salarii reevaluate în mod corespunzător, primite pe parcursul perioadei sau perioadelor în care persoana în cauză a fost supusă legislației respective.

CAPITOLUL 4

ACCIDENTE DE MUNCĂ ȘI BOLI PROFESIONALE

Secțiunea 1

Dreptul la prestații

Articolul 52

Reședința într-un stat membru, altul decât statul competent. Reguli generale

Un lucrător salariat sau un lucrător independent care își are reședința pe teritoriul unui alt stat membru decât statul competent și care este victima unui accident de muncă sau a unei boli profesionale beneficiază în statul de reședință de:

- (a) prestații în natură acordate, în numele instituției competente, de către instituția de la locul său de reședință, în conformitate cu legislația pe care o aplică, ca și când ar fi afiliat la aceasta;
- (b) prestații în bani acordate de instituția competentă în conformitate cu legislația pe care o aplică. Cu toate acestea, pe baza acordului dintre instituția competentă și instituția de la locul de reședință, aceste prestații pot fi acordate de cea din urmă instituție în numele celei dintâi, în conformitate cu legislația statului competent.

Articolul 53

Lucrătorii frontaliери. Regulă specială

Un lucrător frontalier poate obține prestații și pe teritoriul statului competent. Aceste prestații sunt acordate de instituția competentă în conformitate cu dispozițiile legislației aceluși stat, ca și când lucrătorul și-ar avea reședința acolo.

Articolul 54

Șederea temporară sau transferul reședinței în statul competent

(1) Un lucrător salariat sau un lucrător independent prevăzut la articolul 52, care are drept de ședere temporară pe teritoriul statului competent, beneficiază de prestații în temeiul legislației aceluși stat, chiar dacă acesta a beneficiat deja de prestații anterior șederii sale. Cu toate acestea, această dispoziție nu se aplică lucrătorilor frontaliери.

(2) Un lucrător salariat sau un lucrător independent prevăzut la articolul 52, care își transferă reședința pe teritoriul statului competent, beneficiază de prestații în temeiul legislației aceluși stat, chiar dacă acesta a beneficiat deja de prestații înainte de transferul reședinței sale.

Articolul 55

Șederea temporară în afara statului competent. Întoarcerea sau transferul reședinței într-un alt stat membru după apariția unui accident sau unei boli profesionale. Necesitatea deplasării într-un alt stat pentru a primi tratament adecvat

(1) Un lucrător salariat sau un lucrător independent care suferă un accident de muncă sau contractează o boală profesională și:

- (a) care are drept de ședere temporară pe teritoriul unui alt stat membru decât statul competent, sau
- (b) care, după ce a dobândit dreptul la prestații pe cheltuiala instituției competente, este autorizat de acea instituție să se întoarcă pe teritoriul statului membru în care își are reședința sau să-și transfere reședința pe teritoriul unui alt stat membru, sau
- (c) care este autorizat de instituția competentă să se deplaseze pe teritoriul unui alt stat membru pentru a primi acolo tratament adecvat stării sale,

are dreptul:

- (i) la prestații în natură acordate în numele instituției competente de instituția de la locul de ședere temporară sau de reședință, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică, ca și când ar fi afiliat la aceasta, perioada de acordare a prestațiilor urmând să fie, cu toate acestea, reglementată de legislația statului competent;
 - (ii) la prestații în bani acordate de instituția competentă în conformitate cu legislația pe care o aplică. Cu toate acestea, după acordul dintre instituția competentă și instituția de la locul de ședere temporară sau de reședință, aceste prestații pot fi acordate de cea din urmă instituție în numele celei dintâi instituții, în conformitate cu legislația statului competent.
- (2) Autorizația necesară în temeiul paragrafului (1) litera (b) poate fi refuzată numai dacă s-a stabilit că deplasarea persoanei în cauză este de natură să-i compromită starea sănătății sau tratamentul pe care îl primește. Autorizația necesară în temeiul paragrafului (1) litera (c) nu poate fi refuzată în cazul în care tratamentul respectiv nu poate fi acordat persoanei respective pe teritoriul statului membru pe care își are reședința.

Articolul 56

Accidente de traseu

Accidentul produs în timpul deplasării pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul competent, se consideră ca fiind produs pe teritoriul statului competent.

Articolul 57 (7)

Prestații pentru o boală profesională, în cazul în care persoana în cauză a fost expusă aceluiași risc în mai multe state membre

(1) În cazul în care o persoană care a contractat o boală profesională a desfășurat, în temeiul legislației a două sau mai multe state membre, o activitate care este posibil să fi cauzat acea boală, prestațiile pe care aceasta sau urmașii acesteia le pot pretinde se acordă exclusiv în temeiul legislației ultimului dintre aceste state ale cărei condiții sunt îndeplinite, ținând seama, după caz, de dispozițiile paragrafelor (2) până la (5).

(2) Dacă, în conformitate cu legislația unui stat membru, acordarea prestațiilor pentru o boală profesională este condiționată de diagnosticarea bolii respective mai întâi pe teritoriul său, se consideră că această condiție este îndeplinită, dacă boala a fost diagnosticată mai întâi pe teritoriul unui alt stat membru.

(3) Dacă, în conformitate cu legislația unui stat membru, acordarea prestațiilor pentru o boală profesională este condiționată de diagnosticarea bolii respective într-o limită de timp specifică în urma încetării ultimei activități care poate să fi cauzat această boală, instituția competentă a statului respectiv, atunci când examinează perioada în care s-a desfășurat această activitate, ia în calcul, în măsura necesară, activități de aceeași natură desfășurate în temeiul legislației altor state membre, ca și când ele ar fi fost desfășurate în temeiul legislației celui dintâi stat.

(4) Dacă, în conformitate cu legislația unui stat membru, acordarea prestațiilor pentru o boală profesională este condiționată de faptul ca activitatea care este posibil să fi cauzat boala respectivă să fi fost desfășurată pe o anumită perioadă de timp, instituția competentă din acel stat ia în calcul, în măsura necesară, perioadele pe parcursul cărora a fost desfășurată această activitate în temeiul legislației oricărui alt stat membru, ca și când ar fi fost desfășurată în temeiul legislației celui dintâi stat.

(5) În cazul pneumoconiozei sclerogene, costul prestațiilor în bani, inclusiv pensiile se împarte între instituțiile competente ale statelor membre pe ale căror teritorii persoana respectivă a desfășurat o activitate care ar fi putut cauza boala. Această împărțire se face conform raportului dintre durata perioadelor de asigurare pentru bătrânețe sau reședință prevăzute la articolul 45 (1), realizate în temeiul legislațiilor fiecăruia dintre state și durata totală a perioadelor de asigurare pentru bătrânețe sau reședință realizate în cadrul legislațiilor tuturor acestor state începând cu datele de acordare a prestațiilor.

(6) Consiliul stabilește în unanimitate, la propunerea Comisiei, bolile profesionale asupra cărora se extinde aplicarea dispozițiilor paragrafului (5).

Articolul 58

Calcularea prestațiilor în bani

- (1) Instituția competentă a unui stat membru a cărei legislație prevede că, la calcularea prestațiilor în bani, se au în vedere câștigurile medii, stabilește aceste câștiguri medii exclusiv în funcție de câștigurile înregistrate ca plătite pe parcursul perioadelor realizate în temeiul respectivei legislații.
- (2) Instituția competentă a unui stat membru a cărei legislație prevede că, la calcularea prestațiilor în bani se are în vedere un salariu forfetar, are în vedere exclusiv acest salariu forfetar sau, după caz, media salariilor forfetare corespunzătoare perioadelor realizate în temeiul respectivei legislații.
- (3) Instituția competentă a unui stat membru a cărei legislație prevede că quantumul prestațiilor în bani variază în funcție de numărul de membri ai familiei ia în calcul și membrii de familie ai persoanei în cauză care își au reședința pe teritoriul unui alt stat membru, ca și când ei și-ar avea reședința pe teritoriul statului competent.

Articolul 59

Cheltuielile de transport pentru persoana care a suferit un accident de muncă sau suferă de o boală profesională

- (1) Instituția competentă a unui stat membru a cărei legislație prevede suportarea cheltuielilor de transport al unei persoane care a suferit un accident de muncă sau suferă de o boală profesională, fie până la reședința sa, fie până la unitatea spitalicească, suportă aceste cheltuieli până la locul corespunzător de pe teritoriul unui alt stat membru pe care își are reședința persoana respectivă, cu condiția ca această instituție să fi autorizat în prealabil un astfel de transport, ținând seama pe deplin de motivele care îl justifică. Această autorizare nu este solicitată în cazul unui lucrător frontalier.
- (2) Instituția competentă a unui stat membru a cărei legislație prevede suportarea cheltuielilor de transport al corpului neînsuflețit al persoanei decedate în urma unui accident de muncă până la locul înhumării, suportă aceste cheltuieli până la locul corespunzător de pe teritoriul unui alt stat membru, în care își avea reședința persoana respectivă în momentul accidentului, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică.

Secțiunea 2

Agravarea unei boli profesionale pentru care prestația s-a acordat

Articolul 60 (7) (11)

- (1) În cazul agravării unei boli profesionale pentru care un lucrător salariat sau un lucrător independent a beneficiat sau beneficiază de o prestație în temeiul legislației unui stat membru, se aplică următoarele dispoziții:
 - (a) dacă lucrătorul, din momentul în care beneficiază de prestații, nu a desfășurat, în temeiul legislației unui alt stat membru, o activitate care ar fi putut să-i provoace sau să-i agraveze boala respectivă, instituția competentă a celui dintâi stat membru este obligată să suporte costul prestațiilor, având în vedere agravarea, în conformitate cu legislația pe care o aplică;
 - (b) dacă lucrătorul, din momentul în care beneficiază de prestații, a desfășurat o astfel de activitate în temeiul legislației unui alt stat membru, instituția competentă a celui dintâi stat este obligată să suporte costul prestațiilor, fără să ia în considerare agravarea, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică. Instituția competentă din cel de-al doilea stat acordă lucrătorului un supliment, al cărui quantum este egal cu diferența dintre quantumul prestațiilor datorate după agravare și cea a prestațiilor care ar fi fost datorate înainte de agravare, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică, dacă boala respectivă s-ar fi produs sub incidența legislației aceluși stat;
 - (c) dacă, în cazul prevăzut la litera (b), un lucrător salariat sau un lucrător independent care suferă de pneumoconioză sclerogenă sau de o boală care este stabilită în aplicarea dispozițiilor articolului 57 paragraful (6) nu are dreptul la prestații în temeiul legislației celui de-al doilea stat, instituția competentă a celui dintâi stat este obligată să furnizeze prestații, luând în considerare agravarea, în temeiul legislației pe care o aplică. Cu toate acestea, instituția competentă a celui de-al doilea stat suportă costul diferenței dintre quantumul prestațiilor în bani, inclusiv a pensiilor, datorate de instituția competentă a celui dintâi stat, luând în considerare agravarea și quantumul prestațiilor corespunzătoare care erau datorate înainte de agravare.
 - (d) clauzele de reducere, de suspendare sau de retragere prevăzute de legislația unui stat membru nu sunt opozabile beneficiarului de prestații acordate de instituțiile a două state membre conform literei b).
- (2) În cazul agravării unei boli profesionale care a determinat aplicarea dispozițiilor articolului 57 paragraful (5), se aplică următoarele dispoziții:
 - (a) instituția competentă care a acordat prestațiile în temeiul dispozițiilor articolului 57 paragraful (1) este obligată să furnizeze prestații în conformitate cu legislația pe care o aplică, luând în considerare agravarea;
 - (b) costul prestațiilor în bani, inclusiv al pensiilor, continuă să fie împărțit între instituțiile care au suportat împreună costurile prestațiilor anterioare în conformitate cu articolul 57 paragraful (5). Cu toate acestea, în cazul în care persoana a desfășurat din nou o activitate care i-ar putea cauza sau agrava boala profesională respectivă, fie în temeiul legislației unuia dintre statele membre în care aceasta a desfășurat deja o activitate de aceeași natură, fie în temeiul legislației unui alt stat membru, instituția competentă a statului respectiv suportă costul diferenței dintre quantumul prestațiilor datorate, luând în considerare agravarea, și quantumul prestațiilor datorate înainte de agravare.

Secțiunea 3 Dispoziții diverse

Articolul 61

Reguli pentru luarea în considerare a caracteristicilor anumitor legislații

- (1) Dacă nu există nici o asigurare împotriva accidentelor de muncă sau bolilor profesionale pe teritoriul statului membru în care se găsește persoana în cauză sau dacă această asigurare există, dar nu există nici o instituție responsabilă pentru acordarea prestațiilor în natură, prestațiile respective sunt acordate de instituția de la locul de ședere temporară sau de reședință care răspunde de acordarea prestațiilor în natură în cazuri de boală.
- (2) În cazul în care legislația statului competent condiționează prestațiile în natură complet gratuite de utilizarea unui serviciu medical organizat de angajator, se consideră că prestațiile în natură acordate în cazurile menționate la articolele 52 și 55 paragraful (1) au fost acordate de un astfel de serviciu medical.
- (3) În cazul în care legislația statului competent include un regim care prevede obligațiile angajatorului, se consideră că prestațiile în natură acordate în cazurile prevăzute la articolele 52 și 55 paragraful (1) au fost acordate la solicitarea instituției competente.
- (4) În cazul în care regimul din statul competent privind compensațiile acordate pentru accidente de muncă nu are caracter de asigurare obligatorie, acordarea prestațiilor în natură se face în mod direct de către angajator sau de către asigurătorul implicat.
- (5) În cazul în care legislația unui stat membru prevede în mod explicit sau implicit că accidentele de muncă sau bolile profesionale care s-au produs sau care au fost înregistrate anterior sunt luate în considerare pentru evaluarea gradului de incapacitate, pentru stabilirea dreptului la orice prestație, sau pentru determinarea cuantumului prestației, instituția competentă a aceluia stat ia de asemenea în considerare și accidentele de muncă sau bolile profesionale care s-au produs sau au fost înregistrate anterior în temeiul legislației unui alt stat membru, ca și cum ele s-ar fi produs sau ar fi fost înregistrate în temeiul legislației pe care o aplică.
- (6) Dacă legislația unui stat membru prevede explicit sau implicit că accidentele de muncă sau bolile profesionale survenite sau constatate ulterior sunt luate în considerare pentru a aprecia gradul de incapacitate, deschiderea dreptului la orice prestație sau stabilirea cuantumului respectivei prestații, instituția competentă a acestui stat membru ia în considerare și accidentele de muncă sau bolile profesionale survenite sau constatate ulterior în baza legislației altui stat membru, ca și cum s-ar fi produs sau ar fi fost constatate în baza legislației pe care o aplică, dar numai în situațiile în care:
 1. nici o compensație nu a fost acordată pentru accidentul de muncă sau boala profesională survenită sau constatată anterior în baza legislației pe care o aplică; și
 2. nici o compensație nu a fost acordată în temeiul legislației unui alt stat membru, conform căreia accidentul de muncă sau boala profesională a survenit sau a fost constatată ulterior, ținându-se seama de dispozițiile paragrafului 5, pentru accidentul de muncă sau boala profesională respectivă.

Articolul 62

Regimul aplicabil în cazul în care există mai multe regimuri în statul de reședință sau de ședere temporară. Durata maximă a acestor prestații

- (1) Dacă legislația țării de ședere temporară sau de reședință include mai multe regimuri de asigurare, dispozițiile aplicabile lucrătorilor salariați sau lucrătorilor independenți prevăzuți la articolul 52 sau la articolul 55 paragraful (1) sunt cele ale regimului de care aparțin lucrătorii manuali din industria siderurgică. Cu toate acestea, dacă legislația menționată include un regim special pentru lucrătorii din mine și din întreprinderi similare, dispozițiile regimului respectiv se aplică acelei categorii de lucrători în cazul în care instituția de la locul de ședere temporară sau de reședință căreia i se adresează cu solicitarea lor este competentă să aplice regimul respectiv.
- (2) Dacă legislația unui stat membru stabilește o perioadă maximă pentru acordarea prestațiilor, instituția care aplică această legislație poate să ia în considerare orice perioadă pe parcursul căreia prestațiile au fost deja acordate de instituția unui alt stat membru.

Secțiunea 4 Rambursări între instituții

Articolul 63

- (1) Instituția competentă este obligată să ramburseze cuantumul prestațiilor în natură acordate în numele său în temeiul dispozițiilor articolelor 52 și 55 paragraful (1).
- (2) Rambursările prevăzute la paragraful (1) se stabilesc și se efectuează în conformitate cu procedurile prevăzute de Regulamentul de aplicare prevăzut la articolul 98, la prezentarea dovezii cheltuielilor efectiv realizate.
- (3) Două sau mai multe state membre sau autoritățile competente din aceste state pot prevedea alte metode de rambursare sau pot renunța la orice rambursare între instituțiile care intră sub jurisdicția lor.

Secțiunea 5 Studentii Articolul 63a

Dispozițiile secțiunilor 1 - 4 se aplică prin analogie studenților.

CAPITOLUL 5 AJUTOARE DE DECES

Articolul 64

Cumularea perioadelor de asigurare sau de reședință

Instituția competentă a unui stat membru a cărei legislație condiționează dobândirea, menținerea sau redobândirea dreptului la ajutoare de deces de realizarea perioadelor de asigurare sau reședință ia în calcul, în măsura necesară, perioadele de asigurare sau de reședință realizate în temeiul legislației oricărui alt stat membru, ca și când ar fi fost realizate în temeiul legislației pe care o aplică.

Articolul 65

Dreptul la ajutor în cazul decesului sau în cazul în care beneficiarul își are reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul competent

(1) În cazul în care un lucrător salariat sau un lucrător independent, titularul sau solicitantul unei pensii sau un membru al familiei sale decedează pe teritoriul unui alt stat membru decât statul competent, se consideră că decesul s-a produs pe teritoriul statului competent.

(2) Instituția competentă este obligată să acorde ajutoare de deces plătibile în temeiul legislației pe care o aplică, chiar dacă beneficiarul își are reședința pe teritoriul unui alt stat membru decât statul competent.

(3) Dispozițiile paragrafelor (1) și (2) se aplică și în cazurile în care decesul este rezultatul unui accident la locul de muncă sau al unei boli profesionale.

Articolul 66

Acordarea prestațiilor în cazul decesului titularului unei pensii care și-a avut reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel a cărui instituție era răspunzătoare pentru plata prestațiilor în natură

În cazul decesului titularului unei pensii datorate în temeiul legislației unui stat membru sau al legislațiilor a două sau mai multe state membre, în cazul în care titularul își avea reședința pe teritoriul unui alt stat membru decât cel a cărui instituție era răspunzătoare pentru plata prestațiilor în natură în temeiul dispozițiilor articolului 28, ajutoarele de deces care trebuie plătite în temeiul legislației aplicate de acea instituție se acordă de respectiva instituție pe propria sa cheltuială, ca și cum, în momentul decesului, titularul și-ar fi avut reședința pe teritoriul statului membru al respectivei instituții.

Dispozițiile paragrafului anterior se aplică, prin analogie, membrilor familiei titularului unei pensii.

Articolul 66a

Studenții

Dispozițiile articolelor 64 - 66 se aplică prin analogie studenților și membrilor de familie ai acestora.

CAPITOLUL 6 PRESTAȚII PENTRU ȘOMAJ

Secțiunea 1 Dispoziții comune

Articolul 67

Cumularea perioadelor de asigurare sau de angajare în muncă

(1) Instituția competentă a unui stat membru a cărei legislație condiționează dobândirea, menținerea sau redobândirea dreptului la prestații de realizarea unor perioade de asigurare ia în calcul, în măsura necesară, perioadele de asigurare sau de angajare în muncă realizate ca lucrător salariat în temeiul legislației oricărui alt stat membru, ca și când ar fi vorba despre perioade de asigurare realizate în temeiul legislației pe care o aplică, cu condiția, totuși, ca perioadele de angajare în muncă să fi fost considerate perioade de asigurare, dacă ar fi fost realizate în temeiul legislației respective.

(2) Instituția competentă a unui stat membru a cărei legislație condiționează dobândirea, menținerea sau redobândirea dreptului la prestații de realizarea unor perioade de angajare în muncă ia în calcul, în măsura necesară, perioadele de asigurare sau de angajare în muncă realizate ca lucrător salariat în temeiul legislației oricărui alt stat membru, ca și când ar fi vorba despre perioade de activitate realizate în temeiul legislației pe care o aplică.

(3) Cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 71 paragraful (1) litera (a) punctul (ii) și litera (b) punctul (ii), aplicarea dispozițiilor paragrafelor (1) și (2) este condiționată de faptul ca persoana respectivă să fi realizat în ultimul timp:

- în cazul paragrafului (1), perioade de asigurare;
- în cazul paragrafului (2), perioade de angajare în muncă,

în conformitate cu dispozițiile legislației în temeiul căreia se solicită prestațiile.

(4) În cazul în care perioada de acordare a prestațiilor depinde de durata perioadelor de asigurare sau de angajare în muncă, se aplică, după caz, dispozițiile paragrafului (1) sau (2).

Articolul 68

Calcularea prestațiilor

(1) Instituția competentă a unui stat membru, a cărei legislație prevede că prestațiile se calculează pe baza cuantumului salariului anterior, ia în calcul exclusiv salariul primit de persoana respectivă la ultimul său loc de muncă pe teritoriul aceluia stat. Cu toate acestea, dacă persoana respectivă a avut ultimul loc de muncă pe acel teritoriu pe o perioadă mai mică de patru săptămâni, prestațiile se calculează pe baza salariului obișnuit care corespunde, la locul de reședință sau de ședere temporară a șomerului respectiv, unui loc de muncă echivalent sau similar cu ultimul său loc de muncă de pe teritoriul altui stat membru.

(2) Instituția competentă a unui stat membru a cărei legislație prevede că cuantumul prestațiilor variază în funcție de numărul membrilor de familie ia în calcul și membrii de familie ai persoanei în cauză care au reședința pe teritoriul unui alt stat membru, ca și când și-ar avea reședința pe teritoriul statului competent. Această dispoziție nu se aplică dacă, în statul de reședință a membrilor de familie, o altă persoană are dreptul la prestații de șomaj pentru calcularea cărora sunt luați în calcul membrii de familie.

Secțiunea 2

Șomerii care se deplasează într-un stat membru, altul decât statul competent

Articolul 69

Condiții și limite pentru păstrarea dreptului la prestații

(1) Un lucrător salariat sau un lucrător independent aflat în șomaj total, care îndeplinește condițiile impuse de legislația unui stat membru privind dreptul la prestații și se deplasează în unul sau mai multe alte state membre pentru a căuta un loc de muncă, își păstrează dreptul la prestațiile respective în condițiile și în limitele indicate mai jos:

- (a) înainte de plecare, acesta trebuie să se fi înregistrat ca persoană care caută un loc de muncă la serviciile de ocupare a forței de muncă din statul competent și să fi rămas la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă timp de cel puțin patru săptămâni după ce a devenit șomer. Cu toate acestea, serviciile sau instituțiile competente pot autoriza plecarea sa înainte de expirarea acestui termen;
 - (b) acesta trebuie să se înregistreze ca persoană care caută un loc de muncă la serviciile de ocupare a forței de muncă din fiecare dintre statele membre în care se deplasează și să se supună procedurilor de control organizate acolo. Această condiție este considerată îndeplinită pentru perioada anterioară înregistrării, dacă persoana respectivă s-a înregistrat în termen de șapte zile de la data la care a încetat să fie la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă ale statului din care a plecat. În cazuri excepționale, această perioadă poate fi prelungită de către serviciile sau instituțiile competente;
 - (c) dreptul la prestații continuă să existe pe o perioadă maximă de trei luni de la data la care persoana respectivă a încetat să se mai afle la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă ale statului din care a plecat, cu condiția ca durata totală de acordare a prestațiilor să nu depășească durata prestațiilor la care avea dreptul în temeiul legislației aceluia stat. În plus, în cazul unui lucrător sezonier această durată este limitată la perioada rămasă până la sfârșitul sezonului pentru care a fost angajat.
- (2) Dacă persoana în cauză revine în statul competent înainte de expirarea perioadei în timpul căreia are dreptul la prestații în temeiul dispozițiilor paragrafului (1) litera (c), aceasta continuă să aibă dreptul la prestații conform legislației aceluia stat; ea pierde în întregime dreptul la prestații în temeiul legislației statului competent, dacă nu revine acolo înainte de expirarea acelei perioade. În cazuri excepționale, acest termen poate fi prelungit de serviciile sau instituțiile competente.
- (3) Dispozițiile paragrafului (1) pot fi invocate numai o singură dată între două perioade de angajare în muncă.

Articolul 70

Acordarea prestațiilor și rambursările

(1) În cazurile prevăzute la articolul 69 paragraful (1), prestațiile se acordă de instituția fiecăruia dintre statele în care se deplasează un șomer pentru a căuta un loc de muncă.

Instituția competentă din statul membru a cărei legislație i s-a aplicat unui lucrător salariat sau unui lucrător independent în timpul ultimului său loc de muncă este obligată să ramburseze valoarea acestor prestații.

(2) Rambursările prevăzute la paragraful (1) sunt stabilite și efectuate în conformitate cu procedurile prevăzute de Regulamentul de aplicare prevăzut la articolul 98, fie la prezentarea dovezii cheltuielilor efective, fie pe baza unor plăți forfetare.

(3) Două sau mai multe state membre sau autoritățile competente ale acestor state pot prevedea alte metode de rambursare sau de plată sau pot renunța la orice rambursare între instituțiile care se află sub jurisdicția lor.

Secțiunea 3

Șomerii care, pe durata ultimului loc de muncă, aveau reședința într-un stat membru altul decât statul competent

Articolul 71

(1) Un șomer care, în perioada ultimei încadrări în muncă, a avut reședința pe teritoriul unui alt stat membru decât statul competent, beneficiază de prestații în conformitate cu dispozițiile următoare:

- (a) (i) un lucrător frontalier care se află în șomaj parțial sau intermitent la întreprinderea care îl încadrează beneficiază de prestații în conformitate cu legislația statului competent, ca și când și-ar fi avut reședința pe teritoriul aceluiași stat; aceste prestații sunt acordate de instituția competentă;
 - (ii) un lucrător frontalier aflat în șomaj total beneficiază de prestații în conformitate cu legislația statului membru pe al cărui teritoriu își are reședința, ca și când ar fi fost supus legislației respective pe perioada ultimei încadrări în muncă; instituția de la locul de reședință acordă aceste prestații pe propria sa cheltuială;
 - (b) (i) un lucrător, altul decât un lucrător frontalier care se află în șomaj parțial, intermitent sau total și care rămâne la dispoziția angajatorului său, sau a serviciilor de ocupare a forței de muncă de pe teritoriul statului competent, beneficiază de prestații în temeiul legislației statului respectiv, ca și când și-ar fi avea reședința pe teritoriul acestuia; aceste prestații sunt acordate de instituția competentă;
 - (ii) un lucrător, altul decât un lucrător frontalier care se află în șomaj total și se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă de pe teritoriul statului membru în care își are reședința sau care revine pe acest teritoriu beneficiază de prestații în conformitate cu legislația aceluiași stat, ca și când ar fi fost angajat acolo; aceste prestații sunt acordate de instituția de la locul de reședință pe cheltuială proprie. Cu toate acestea, dacă un astfel de lucrător a dobândit dreptul la prestații pe cheltuiala instituției competente a statului membru sub incidența legislației căruia s-a aflat ultima dată, acesta beneficiază de prestații în temeiul dispozițiilor articolului 69. Beneficierea de prestații în temeiul legislației statului în care își are reședința se suspendă pentru oricare perioadă pe parcursul căreia șomerul poate, în temeiul articolului 69, să pretindă prestații în temeiul legislației sub incidența căreia s-a aflat ultima dată.
- (2) Un șomer nu poate solicita prestații în temeiul legislației statului membru pe al cărui teritoriu își are reședința atât timp cât are dreptul la prestații în temeiul paragrafului (1) litera (a) punctul (i) sau litera (b) punctul (i)

Secțiunea 4

Persoanele aparținând unui regim special al funcționarilor publici

Articolul 71a

1. Dispozițiile secțiunilor 1 și 2 se aplică prin analogie persoanelor care aparțin unui regim special de șomaj al funcționarilor publici.
2. Dispozițiile secțiunii 3 nu se aplică persoanelor care aparțin unui regim special de șomaj al funcționarilor publici. Un șomer care aparține unui regim special de șomaj al funcționarilor publici, care se află în șomaj parțial sau complet, și care, pe durata ultimului său loc de muncă, își avea reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul competent, va beneficia de prestații conform dispozițiilor legislației statului competent ca și cum și-ar fi avut reședința pe teritoriul statului respectiv; aceste prestații vor fi acordate de instituția competentă pe cheltuiala acesteia.

CAPITOLUL 7 (8) PRESTAȚII FAMILIALE

Articolul 72 (8)

Totalizarea perioadelor de asigurare, de angajare în muncă sau de activitate independentă

Instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație condiționează dobândirea dreptului la prestații de realizarea unor perioade de asigurare, de angajare în muncă sau de activitate independentă ia în considerare în acest scop, în măsura necesară, perioadele de asigurare, de angajare în muncă sau de activitate independentă realizate pe teritoriul oricărui alt stat membru, ca și când ar fi vorba despre perioade realizate în conformitate cu legislația pe care o aplică.

Articolul 72a (9) (14)

Lucrătorii salariați aflați în șomaj complet

Un lucrător salariat aflat în șomaj complet, căruia i se aplică articolul 71 (1) (a) (ii) sau (b) (ii), prima frază, va beneficia pentru membrii familiei sale care își au reședința pe teritoriul aceluiași stat membru ca și el, de prestații familiale potrivit dispozițiilor legislației acestui stat, ca și cum ar fi făcut obiectul acestei legislații pe durata exercitării ultimei sale activități profesionale, ținând cont, după caz, de dispozițiile articolului 72. Aceste prestații vor fi acordate de instituția locului de reședință pe cheltuiala acesteia.

Dacă această instituție aplică o legislație ce prevede deduceri/rețineri din contribuțiile plătite de către șomeri pentru acoperirea prestațiilor familiale, va fi autorizată să efectueze aceste deduceri/ rețineri în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică.

Articolul 73 (8)

Lucrătorii salariați sau lucrătorii independenți ai căror membrii de familie își au reședința pe teritoriul unui alt stat membru decât statul competent

Un lucrător salariat sau un lucrător independent care face obiectul legislației unui stat membru, are dreptul la prestații familiale prevăzute de legislația primului stat pentru membrii de familie care își au reședința pe teritoriul unui alt stat membru, ca și când și-ar avea reședința pe teritoriul primului stat, potrivit dispozițiilor din anexa VI.

Articolul 74 (8)

Șomerii ai căror membri de familie își au reședința pe teritoriul altui stat membru decât statul competent

Un șomer care a desfășurat o activitate salariată sau independentă și care beneficiază de prestații de șomaj în temeiul legislației unui stat membru, are dreptul la prestațiile familiale prevăzute de legislația primului stat membru pentru membrii familiei sale care își au reședința pe teritoriul altui stat membru, ca și când și-ar avea reședința pe teritoriul primului stat, potrivit dispozițiilor din Anexa VI.

Articolul 75 (8)

Acordarea prestațiilor

(1) Prestațiile familiale se acordă, în cazurile prevăzute la articolul 73 de către instituția competentă a statului sub incidența căruia legislației se supune lucrătorul salariat sau lucrătorul independent și, în cazul prevăzut la articolul 74, de către instituția competentă a statului în temeiul legislației căruia șomerul, care a desfășurat o activitate salariată sau independentă, beneficiază de prestații de șomaj. Ele se acordă, în conformitate cu dispozițiile pe care aceste instituții le aplică, indiferent dacă persoana fizică sau juridică căreia trebuie plătite aceste prestații își are reședința sau dreptul de ședere temporară sau sediul pe teritoriul statului competent sau pe cel al altui stat membru.

(2) Cu toate acestea, dacă prestațiile familiale nu sunt utilizate pentru întreținerea membrilor de familie de către persoana căreia trebuie să-i fie acordate, instituția competentă îndeplinește obligațiile legale prin acordarea acestor prestații persoanei fizice sau juridice care întreține efectiv membrii familiei, la solicitarea și prin intermediul instituției de la locul lor de reședință sau a instituției desemnate sau organismului stabilit în acest scop de către autoritatea competentă din statul lor de reședință.

(3) Două sau mai multe state membre pot conveni, în conformitate cu dispozițiile articolului 8, ca instituția competentă să acorde prestațiile familiale datorate în temeiul legislației acestor state sau a unuia dintre aceste state, persoanei fizice sau juridice care întreține efectiv membrii familiei, direct sau prin intermediul instituției de la locul lor de reședință.

Articolul 76 (8)

Reguli de prioritate în cazul cumulului drepturilor la prestații familiale în temeiul dispozițiilor legislației statului competent și a legislației statului membru de reședință a membrilor de familie

(1) În cazul în care, pe parcursul aceleiași perioade, pentru același membru al familiei și ca urmare a exercitării unei activități profesionale, prestațiile familiale sunt acordate potrivit legislației statului membru pe teritoriul căruia își au reședința membrii familiei, dreptul la prestațiile familiale datorate în baza legislației unui alt stat membru, în conformitate cu articolele 73 sau 74, după caz, va fi suspendat până la concurența/nivelul cuantumului prevăzut de legislația primului stat membru.

(2) Dacă o cerere de prestații nu este depusă în statul membru pe teritoriul căruia își au reședința membrii familiei, instituția competentă a celui alt stat membru poate să aplice dispozițiile paragrafului 1 ca și cum prestațiile ar fi fost acordate în primul stat membru.

Articolul 76a

Studentii

Dispozițiile articolului 72 se aplică prin analogie studenților.

CAPITOLUL 8

PRESTAȚII PENTRU COPIII AFLAȚI ÎN ÎNTREȚINEREA PENSIONARILOR ȘI PENTRU ORFANI

Articolul 77

Copiii aflați în întreținerea pensionarilor

(1) Termenul „prestații”, în sensul prezentului articol, înseamnă alocații familiale prevăzute pentru persoanele care beneficiază de pensii de bătrânețe, de invaliditate, pentru un accident de muncă sau o boală profesională, precum și majorări sau suplimentări ale acestor pensii pentru copiii acestor pensionari, cu excepția suplimentelor acordate în temeiul regimurilor de asigurări împotriva accidentelor de muncă și bolilor profesionale.

(2) Prestațiile se acordă în conformitate cu regulile următoare, indiferent de statul membru pe al cărui teritoriu își are reședința pensionarul sau copiii lui:

(a) pensionarului care beneficiază de pensie acordată în temeiul legislației unui singur stat membru, în conformitate cu legislația statului membru responsabil pentru pensie;

(b) pensionarului care beneficiază de pensie în temeiul legislației mai multor state membre:

(i) în conformitate cu legislația aceluia dintre aceste state pe teritoriul căruia își are reședința, dacă dreptul la una dintre prestațiile prevăzute la paragraful (1) este dobândit acolo în temeiul legislației aceluia stat, ținând seama, după caz, de dispozițiile articolului 79 paragraful (1) litera (a)

sau

(ii) în celelalte cazuri, în conformitate cu aceea dintre legislațiile acestor state membre în temeiul căreia persoana în cauză a realizat cea mai îndelungată perioadă de asigurare, cu condiția ca, ținând seama, după caz, de dispozițiile articolului 79 (1) (a), un drept la una dintre prestațiile menționate la paragraful (1) să fie dobândit în temeiul legislației respective; dacă nici un drept la prestații nu este dobândit în temeiul acestei legislații, condițiile pentru dobândirea unui astfel de drept în temeiul legislațiilor celorlalte state membre în cauză, sunt examinate în ordinea descrescătoare a duratei perioadelor de asigurare sau de reședință realizate în temeiul legislației acestor state membre.

Articolul 78

Orfanii

- (1) Termenul „prestații” în sensul prezentului articol înseamnă alocații familiale și, după caz, alocații suplimentare sau speciale pentru orfani.
- (2) Prestațiile pentru orfani se acordă în conformitate cu următoarele reguli, indiferent de statul membru pe teritoriul căruia își are reședința orfanul ori persoana fizică sau juridică în întreținerea căreia se află:
- (a) pentru orfanul unui lucrător salariat sau lucrător independent defunct care a fost supus legislației unui singur stat membru, în conformitate cu legislația acelui stat;
 - (b) pentru orfanul unui lucrător salariat sau lucrător independent defunct care a fost supus legislației mai multor state membre:
 - (i) în conformitate cu legislația statului membru pe al cărui teritoriu își are reședința orfanul, cu condiția ca, ținând seama, după caz, de dispozițiile articolului 79 paragraful (1) litera (a), un drept la una dintre prestațiile menționate la paragraful (1) să fie dobândit acolo în temeiul legislației acelui stat;
 - (ii) în celelalte cazuri, în conformitate cu aceea dintre legislațiile statelor membre în temeiul căreia lucrătorul defunct a realizat cea mai lungă perioadă de asigurare, cu condiția ca, ținând seama, după caz, de dispozițiile articolului 79 paragraful (1) litera (a), dreptul la una dintre prestațiile menționate la paragraful (1) să fi fost dobândit în temeiul legislației acelui stat; dacă nici un drept nu este dobândit în temeiul acestei legislații, condițiile pentru dobândirea unui astfel de drept sunt analizate în lumina legislațiilor celorlalte state în cauză, în ordinea descrescătoare a duratei perioadelor de asigurare sau reședință realizate potrivit legislației acestor state membre.

Cu toate acestea, legislația statului membru aplicabilă în privința acordării prestațiilor prevăzute la articolul 77 pentru copiii pensionarului, rămâne aplicabilă după decesul pensionarului respectiv în privința acordării prestațiilor către orfanii săi.

Articolul 78a

Pensiile pentru orfani, cu excepția celor acordate în virtutea regimurilor de asigurări împotriva accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, sunt considerate „prestații” care aparțin domeniului de aplicare a articolului 78, paragraful 1, dacă defunctul, într-un moment oarecare, a aparținut unui regim care prevede pentru orfani, numai alocații familiale sau alocații suplimentare sau speciale. Aceste regimuri sunt enumerate în anexa VIII.

Articolul 79 (7)

Dispoziții comune prestațiilor pentru copiii aflați în întreținerea pensionarilor și pentru orfani

(1) Prestațiile, în sensul articolelor 77, 78 și 78a, se acordă, în conformitate cu legislația stabilită prin aplicarea dispozițiilor respectivelor articole, de către instituția responsabilă pentru aplicarea acestei legislații și pe cheltuiala ei, ca și când pensionarul sau defunctul s-ar fi aflat numai sub incidența legislației statului competent.

Cu toate acestea:

- (a) dacă legislația prevede că dobândirea, menținerea sau redobândirea dreptului la prestații depinde de durata perioadelor de asigurare, de angajare în muncă, de activitate independentă sau de reședință, aceste durate se stabilesc ținându-se seama, după caz, de dispozițiile articolului 45 sau ale articolului 72;
 - (b) dacă această legislație prevede că quantumul prestațiilor se calculează în funcție de quantumul pensiei sau depinde de durata perioadelor de asigurare, quantumul acestor prestații se calculează în funcție de quantumul teoretic stabilit în conformitate cu dispozițiile articolului 46 paragraful (2).
- (2) În cazul în care efectul aplicării regulii stabilite la articolul 77 paragraful (2) litera (b) punctul (ii) și la articolul 78 paragraful (2) litera (b) punctul (ii) ar fi acela ca mai multe state membre să fie state competente, durata perioadelor de asigurare fiind egală, prestațiile în sensul articolelor 77, 78 sau 78a, după caz, se acordă în conformitate cu legislația statului membru sub incidența căreia s-a aflat ultima dată pensionarul sau decedatul.
- (3) Dreptul la prestațiile datorate numai în temeiul legislației naționale sau potrivit dispozițiilor paragrafului (2) și al articolelor 77, 78 și 78a se suspendă în cazul în care copiii dobândesc dreptul la prestații sau alocații familiale în temeiul legislației unui stat membru pentru desfășurarea unei activități profesionale sau comerciale. În acest caz, persoanele respective sunt considerate ca membri ai familiei unui lucrător salariat sau lucrător independent.

Articolul 79a

Dispoziții cu privire la prestațiile pentru orfanii care au dreptul la prestații în cadrul regimului special al funcționarilor publici

- (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 78a, pensiile pentru orfani datorate în cadrul unui regim special al funcționarilor publici sunt calculate în conformitate cu prevederile capitolului 3.
- (2) Dacă, într-un caz prevăzut la paragraful 1, perioadele de asigurare, de angajare, de activitate independentă sau de reședință au fost realizate și în cadrul unui regim general, prestațiile datorate în conformitate cu acest regim general vor fi plătite/achitate potrivit dispozițiilor capitolului 8, excepție făcând situația existenței unor dispoziții contrare ale articolului 44 (3). Perioadele de asigurare, de angajare sau de activitate independentă realizate în conformitate cu dispozițiile legislației unui regim special al funcționarilor publici sau perioadele considerate ca fiind echivalente de legislația acestui stat membru sunt luate în considerare, după caz, în vederea dobândirii, menținerii sau redobândirii drepturilor la prestații conform dispozițiilor legislației acestui regim general.

TITLUL IV
**COMISIA ADMINISTRATIVĂ PENTRU
SECURITATEA SOCIALĂ A LUCRĂTORILOR MIGRANȚI**

Articolul 80

Componența și metodele de funcționare

- (1) Comisia administrativă pentru securitatea socială a lucrătorilor migranți (denumită în continuare „Comisia Administrativă”), constituită pe lângă Comisia Comunităților Europene, este compusă dintr-un reprezentant al guvernului fiecărui stat membru, asistat, după caz, de consilieri tehnici. La ședințele Comisiei Administrative participă un reprezentant al Comisiei Comunităților Europene, în calitate de consultant.
- (2) Comisia Administrativă beneficiază de asistența tehnică a Biroului Internațional al Muncii, în cadrul acordurilor încheiate în acest scop între Comunitatea Europeană și Organizația Internațională a Muncii.
- (3) Statutul Comisiei Administrative se stabilește de comun acord de către membrii acesteia. Deciziile privind problemele de interpretare prevăzute la articolul 81 litera (a) se iau numai în unanimitate. Acestea trebuie să fie făcute publice în mod corespunzător.
- (4) Secretariatul Comisiei Administrative este asigurat de serviciile Comisiei Comunităților Europene.

Articolul 81

Sarcinile Comisiei Administrative

Comisia Administrativă are următoarele îndatoriri:

- (a) să se ocupe de toate problemele administrative sau de interpretare rezultate din prezentul regulament și din regulamentele ulterioare sau din orice acord sau înțelegere încheiată în temeiul acestora, fără a aduce atingere dreptului autorităților, instituțiilor și persoanelor în cauză de a recurge la procedurile și la instanțele judecătorești prevăzute de legislațiile statelor membre, de prezentul regulament sau de tratat;
- (b) să realizeze toate traducerile documentelor legate de aplicarea prezentului regulament la solicitarea autorităților competente, instituțiilor și instanțelor judecătorești competente din statele membre, în special traducerea revendicărilor înaintate de persoanele care pot avea dreptul la prestații în temeiul prezentului regulament;
- (c) să promoveze și să dezvolte cooperarea dintre statele membre în domeniul securității sociale, în special în ceea ce privește măsurile sociale și de sănătate de interes comun;
- (d) să promoveze și să dezvolte cooperarea dintre statele membre, prin modernizarea procedurilor privind schimbul de informații, în particular prin adaptarea fluxului de informații dintre instituții în scopul realizării schimburilor informatice de date și informații, ținând seama de evoluția procesării datelor în fiecare stat membru. Obiectivul principal al acestei modernizări îl constituie acordarea promptă a prestațiilor.
- (e) să asambleze factorii care urmează să fie luați în considerare pentru realizarea situațiilor contabile, legat de costurile care urmează să fie suportate de instituțiile statelor membre, în conformitate cu prezentul regulament și să adopte situația contabilă anuală dintre aceste instituții;
- (f) să îndeplinească orice altă funcție care ține de competența sa în temeiul dispozițiilor prezentului regulament și ale regulamentelor ulterioare sau ale oricărui acord sau înțelegere încheiată în conformitate cu acestea;
- (g) să înainteze propuneri Comisiei Comunităților Europene în vederea elaborării regulamentelor ulterioare și a revizuirii prezentului regulament și a regulamentelor ulterioare.

TITLUL V
**COMITETUL CONSULTATIV PENTRU
SECURITATEA SOCIALĂ A LUCRĂTORILOR MIGRANȚI**

Articolul 82 (B)

Constituirea, componența și metodele de funcționare

- (1) Se constituie un Comitet consultativ pentru securitatea socială a lucrătorilor migranți (denumit în continuare „Comitetul Consultativ”), compus din 150 de membri, incluzând pentru fiecare stat membru:
 - (a) doi reprezentanți ai guvernului, dintre care cel puțin unul trebuie să fie membru al Comisiei Administrative;
 - (b) doi reprezentanți ai sindicatelor;
 - (c) doi reprezentanți ai organizațiilor patronale.Pentru fiecare dintre categoriile prevăzute anterior, se numește un membru supleant pentru fiecare stat membru.
- (2) Membrii Comitetului Consultativ și supleanții lor sunt numiți de Consiliu care se străduiește, în ceea ce-i privește pe reprezentanții sindicatelor și ai organizațiilor patronale, să realizeze o reprezentare adecvată în comitet a diferitelor sectoare interesate. Lista membrilor și a supleanților se publică de către Consiliu în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.
- (3) Mandatul membrilor și supleanților este de doi ani. Acesta poate fi reînnoit. La expirarea mandatului, membrii și supleanții rămân în funcție până când sunt înlocuiți sau până când mandatul lor este reînnoit.
- (4) Comitetul Consultativ este prezidat de un membru al Comisiei. Președintele nu participă la vot.
- (5) Comitetul Consultativ se întrunește cel puțin o dată pe an. El este convocat de președintele său, fie din proprie inițiativă, fie pe baza unei cereri scrise adresate acestuia de cel puțin o treime din membri. Această cerere trebuie să includă propuneri concrete referitoare la ordinea de zi.

(6) La propunerea președintelui său, Comitetul Consultativ poate decide, cu titlu excepțional, să audieze orice persoane sau reprezentanți ai organizațiilor cu o vastă experiență în domeniul securității sociale. De asemenea, Comitetul primește asistență tehnică de la Biroul Internațional al Muncii, în aceleași condiții ca și Comisia Administrativă, în cadrul acordurilor încheiate între Comunitatea Europeană și Organizația Internațională a Muncii.

(7) Avizele și propunerile Comitetului Consultativ trebuie motivate. Ele se adoptă cu majoritatea absolută a voturilor valabil exprimate.

Comitetul își elaborează, cu majoritatea membrilor săi, Regulamentul de procedură care este aprobat de Consiliu, după primirea avizului Comisiei.

(8) Secretariatul Comitetului Consultativ este asigurat de serviciile Comisiei Comunităților Europene.

Articolul 83

Sarcinile Comitetului Consultativ

Comitetul Consultativ este împuternicit, la cererea Comisiei Comunităților Europene, a Comisiei Administrative sau din proprie inițiativă:

(a) să examineze probleme generale sau chestiuni de principiu și probleme care decurg din aplicarea regulamentelor adoptate în cadrul dispozițiilor articolului 51 din tratat;

(b) să formuleze avize privind subiectul respectiv pentru Comisia Administrativă și propuneri în vederea unei eventuale revizuirii a regulamentelor.

TITLUL VI DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 84 (7)

Cooperarea dintre autoritățile competente

(1) Autoritățile competente ale statelor membre își comunică reciproc toate informațiile referitoare la:

(a) măsurile luate pentru aplicarea prezentului regulament;

(b) modificările din legislația lor care ar putea afecta aplicarea prezentului regulament.

(2) În scopul aplicării prezentului regulament, autoritățile și instituțiile statelor membre își oferă serviciile și acționează ca și când ar aplica propria lor legislație. Asistența administrativă asigurată de aceste autorități și instituții este, de regulă, gratuită. Cu toate acestea, autoritățile competente ale statelor membre pot conveni asupra rambursării anumitor cheltuieli.

(3) Autoritățile și instituțiile statelor membre pot, în scopul aplicării prezentului regulament, să comunice direct între ele, precum și cu persoanele în cauză sau cu reprezentanții acestora.

(4) Autoritățile, instituțiile și instanțele judecătorești ale unui stat membru nu pot respinge cererile sau alte documente care li se înaintează pe motivul că acestea sunt scrise în limba oficială a unui alt stat membru. Dacă este cazul, acestea recurg la dispozițiile articolului 81 litera (b).

(5) (a) În cazul în care, în baza prezentului regulament sau a Regulamentului de aplicare prevăzut la articolul 98, autoritățile sau instituțiile unui stat membru comunică date personale autorităților sau instituțiilor unui alt stat membru, această comunicare va fi supusă legislației în domeniul protecției datelor a statului membru care le transmite.

Orice comunicare ulterioară precum și înregistrarea, modificarea și distrugerea datelor vor fi supuse dispozițiilor legislației în domeniul protecției datelor a statului membru care le primește.

(b) Utilizarea datelor personale în alte scopuri decât cele de securitate socială nu se va putea face decât cu consimțământul persoanei în cauză sau în conformitate cu celelalte garanții prevăzute de dreptul intern.

Articolul 84a

Relațiile dintre instituțiile și persoanele care intră sub incidența prezentului regulament.

(1) Instituțiile și persoanele care intră sub incidența prezentului regulament au obligația să se informeze reciproc și să coopereze pentru asigurarea aplicării corecte a acestui regulament.

Instituțiile, în concordanță cu principiul bunei administrări, vor răspunde tuturor solicitărilor în cadrul unei perioade de timp rezonabile și în acest sens vor furniza, în exercitarea drepturilor conferite persoanelor respective de prezentul regulament, informațiile solicitate de acestea.

Persoanele în cauză vor informa instituțiile din statul competent și din statul de reședință în cel mai scurt timp posibil asupra oricăror modificări ale situației lor personale sau familiale, care ar afecta dreptul lor la prestații, în conformitate cu prevederile acestui regulament.

(2) În lipsa respectării obligației de informare la care se face referire în paragraful (1), a treia frază, în practică pot rezulta măsuri corespunzătoare în concordanță cu legislația națională. Cu toate acestea, respectivele măsuri vor fi echivalente cu cele aplicabile unor situații similare potrivit legislației interne, ceea ce nu va face, în practică, imposibilă sau deosebit de dificilă pentru solicitanți, exercitarea drepturilor conferite lor de prezentul regulament.

(3) În eventualitatea apariției unor dificultăți în interpretarea sau aplicarea prezentului regulament care ar putea prejudicia drepturile unei persoane care intră sub incidența prezentului regulament, instituția din statul competent sau din statul de reședință a persoanei implicate va contacta instituția/instituțiile statului membru/statelor membre în cauză. Dacă soluția nu poate fi găsită pe parcursul unei perioade de timp rezonabile, autoritățile competente în cauză pot solicita intervenția Comisiei Administrative.

Articolul 85

Scutirile sau reducerile de taxe. Scutirea de autentificare

(1) Orice scutire de taxe sau reducere a taxelor, taxelor de timbru, taxelor notariale sau de înregistrare prevăzută în legislația unui stat membru în privința certificatelor sau documentelor care trebuie prezentate în aplicarea legislației statului respectiv se extinde asupra certificatelor sau documentelor similare care trebuie prezentate în aplicarea legislației unui alt stat membru sau în aplicarea prezentului regulament.

(2) Toate actele, documentele și certificatele de orice fel solicitate în scopul aplicării prezentului regulament sunt scutite de autentificarea de către autoritățile diplomatice sau consulare.

(3) Un mesaj electronic trimis de o instituție conform dispozițiilor prezentului regulament și ale Regulamentului de aplicare nu poate fi respins de nici o autoritate sau instituție a unui alt stat membru pe motiv că respectivul mesaj a fost primit pe căi electronice, o dată ce instituția destinatară s-a declarat a fi în măsură să primească mesaje electronice. Reproducerea și înregistrarea unor astfel de mesaje este presupusă ca fiind o reproducere corectă și exactă a documentului original sau o reprezentare a informației la care acesta face referire, în absența probei contrarii.

Un mesaj electronic este considerat ca fiind valid dacă sistemul informatic pe care este înregistrat respectivul mesaj conține elementele de securitate necesare pentru evitarea oricărei alterări sau a oricărei divulgări a înregistrării sau a accesului la respectiva înregistrare. În orice moment, informația înregistrată trebuie să poată fi reprodusă într-o formă lizibilă directă. În cazul în care un mesaj electronic este transmis de la o instituție de securitate socială către alta, vor fi luate măsuri de securitate în conformitate cu dispozițiile comunitare relevante.

Articolul 86 (14)

Cereri, declarații sau recursuri introduse pe lângă o autoritate, instituție sau instanță judecătorească a unui stat membru, altul decât statul competent

(1) Orice cerere, declarație sau apel care ar fi trebuit introdusă, în aplicarea legislației unui stat membru, într-un anumit interval de timp, pe lângă o autoritate, instituție sau instanță judecătorească a aceluși stat, se admite dacă este introdusă în același interval de timp pe lângă o autoritate, instituție sau instanță judecătorească corespunzătoare a altui stat membru. În acest caz, autoritatea, instituția sau instanța astfel sesizată înaintează cererile, declarațiile sau apelurile fără întârziere autorității, instituției sau instanței judecătorești competente a primului stat, fie direct, fie prin intermediul autorităților competente ale statelor membre respective. Data la care aceste cereri, declarații sau recursuri au fost introduse pe lângă o autoritate, instituție sau instanță judecătorească a celui de-al doilea stat, este considerată ca dată de introducere a lor pe lângă autoritatea, instituția sau instanța judecătorească competentă.

(2) În cazul în care o persoană îndreptățită conform legislației unui stat membru a introdus, pe lângă acest stat, o cerere pentru prestații familiale, chiar dacă acest stat membru nu este competent din punctul de vedere al priorității dreptului, data la care această primă solicitare a fost formulată va fi considerată ca dată de introducere pe lângă autoritatea, instituția sau instanța judecătorească competentă, cu condiția ca o nouă solicitare să fie formulată în statul competent din punct de vedere al priorității dreptului, de către o persoană îndreptățită în acest sens conform legislației acestui stat. Această a doua solicitare trebuie să fie prezentată în termen de cel mult un an de la notificarea respingerii primei cereri sau de la încetarea plății prestațiilor în primul stat membru.

Articolul 87

Examenle medicale

(1) Examenle medicale prevăzute de legislația unui stat membru pot fi efectuate la cererea instituției competente, pe teritoriul unui alt stat membru, de către instituția de la locul de ședere temporară sau de reședință a beneficiarului prestațiilor, în condițiile menționate în Regulamentul de aplicare prevăzute la articolul 98, sau, în lipsa acestora, în condițiile convenite între autoritățile competente ale statelor membre respective.

(2) Se consideră că examenle medicale efectuate în condițiile prevăzute la paragraful (1) au fost efectuate pe teritoriul statului competent.

Articolul 88

Transferuri, dintr-un stat membru în altul, ale sumelor datorate în baza prezentului regulament

După caz, transferurile de bani care rezultă din aplicarea prezentului regulament se vor realiza potrivit acordurilor în vigoare din acest domeniu între statele membre respective în momentul transferului. În cazul în care nu sunt în vigoare astfel de acorduri între două state membre, autoritățile competente ale acestor state sau autoritățile cărora le revine responsabilitatea efectuării plăților internaționale stabilesc, de comun acord, măsurile necesare pentru efectuarea acestor transferuri.

Articolul 89

Proceduri speciale de aplicare a anumitor legislații

Procedurile speciale de aplicare a legislațiilor anumitor state membre sunt menționate în Anexa VI.

Articolul 90 (8)

Articolul 91

Contribuțiile plătite de angajatori sau întreprinderi care nu au sediul în statul competent

Un angajator nu poate fi obligat să plătească contribuții majorate, pe motiv că sediul sau locul în care își desfășoară activitatea întreprinderea sa este pe teritoriul unui alt stat membru decât statul competent.

Articolul 92

Colectarea contribuțiilor

- (1) Contribuțiile datorate unei instituții a unui stat membru pot fi colectate pe teritoriul unui alt stat membru, în conformitate cu procedura administrativă și cu garanțiile și privilegiile aplicabile colectării contribuțiilor care trebuie plătite instituțiilor corespondente ale acestui din urmă stat.
- (2) Procedura pentru aplicarea prevederilor paragrafului (1) sunt reglementate, în măsura în care este necesar, de Regulamentul de aplicare prevăzut la articolul 98 sau prin intermediul acordurilor dintre statele membre. Aceste proceduri de aplicare pot cuprinde și procedurile de executare silită.

Articolul 93

Drepturile instituțiilor debitoare față de părți terțe responsabile

- (1) Dacă o persoană beneficiază de prestații în temeiul legislației unui stat membru pentru o vătămare care rezultă dintr-un eveniment produs pe teritoriul unui alt stat, eventualele drepturi ale instituției debitoare față de o parte terță obligată să suporte compensarea în cazul vătămării, sunt reglementate de următoarele reguli:
- (a) în cazul în care, în temeiul legislației pe care o aplică, instituția debitoare este subrogată drepturilor pe care le are beneficiarul față de terța parte, această subrogare este recunoscută de fiecare stat membru;
- (b) în cazul în care instituția menționată are drepturi directe față de terț, aceste drepturi sunt recunoscute de fiecare stat membru.
- (2) Dacă o persoană beneficiază de prestații în temeiul legislației unui stat membru pentru o vătămare care rezultă dintr-un eveniment produs pe teritoriul unui alt stat membru, dispozițiile legislației menționate care stabilesc cazurile în care angajatorii sau a lucrătorii lor sunt exonerati de răspunderea civilă, se aplică cu privire la persoana respectivă sau la instituția competentă.
- Dispozițiile paragrafului (1) se aplică și oricăror drepturi ale instituției debitoare față de un angajator sau de lucrătorii acestuia, în cazurile în care nu sunt exonerati de răspundere.
- (3) În cazul, în care, în conformitate cu dispozițiile articolului 36 (3) și/sau ale articolului 63 (3), două sau mai multe state membre sau autorități competente ale acestor state au încheiat un acord de renunțare la rambursarea între instituțiile aflate sub jurisdicția lor, eventualele drepturi față de o parte terță responsabilă vor fi reglementate potrivit următoarelor reguli:
- a) în cazul în care instituția statului membru de ședere temporară sau de reședință acordă unei persoane prestații pentru o vătămare survenită pe teritoriul său, această instituție, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică, își va exercita dreptul de subrogare sau de acțiune directă față de o parte terță obligată să realizeze compensarea în cazul vătămării.
- b) pentru aplicarea literei a):
- i) beneficiarul de prestații va fi considerat asigurat la instituția locului de ședere temporară sau de reședință,
- și
- ii) instituția respectivă va fi considerată instituție debitoare.
- c) dispozițiile paragrafelor 1 și 2 se vor aplica în continuare pentru orice prestații care nu sunt prevăzute în acordul de renunțare la care se face referire în prezentul paragraf.

TITLUL VII

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 94 (7) (8) (11) (12)

Dispoziții tranzitorii pentru lucrătorii salariați

- (1) În temeiul prezentului regulament nu se dobândește nici un drept pentru o perioadă anterioară datei de 1 octombrie 1972 sau datei aplicării sale pe teritoriul statului membru în cauză sau pe o parte a teritoriului acestui stat.
- (2) Toate perioadele de asigurare și, după caz, toate perioadele de angajare în muncă sau de reședință realizate în temeiul legislației unui stat membru înainte de 1 octombrie 1972 sau înainte de data aplicării prezentului regulament pe teritoriul acestui stat membru sau pe o parte a teritoriului acestui stat se iau în considerare pentru stabilirea drepturilor la prestații dobândite în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament.
- (3) Sub rezerva dispozițiilor paragrafului (1), un drept este dobândit, în temeiul prezentului regulament, chiar dacă este legat de un risc care s-a materializat înainte de data de 1 octombrie 1972 sau de data aplicării prezentului regulament pe teritoriul statului membru în cauză sau pe o parte a teritoriului acestuia.
- (4) Orice prestație care nu a fost acordată sau care a fost suspendată pe motive de cetățenie sau de reședință a persoanei în cauză se acordă sau se restabilește, la cererea acesteia, cu efect începând cu 1 octombrie 1972 sau cu data aplicării prezentului regulament pe teritoriul statului membru în cauză sau pe o parte a teritoriului acestui stat, cu condiția ca drepturile acordate anterior să nu fi dat naștere unei plăți forfetare.
- (5) Drepturile unei persoane căreia i s-a acordat o pensie înainte de 1 octombrie 1972 sau de data aplicării prezentului regulament pe teritoriul statului membru în cauză sau pe o parte a teritoriului acestui stat, pot fi revizuite, la cererea persoanei respective, luându-se în considerare dispozițiile prezentului regulament. Această dispoziție se aplică și celorlalte prestații prevăzute la articolul 78.
- (6) Dacă cererea prevăzută la paragraful (4) sau (5) este depusă în termen de doi ani de la data de 1 octombrie 1972 sau de la data de aplicare a prezentului regulament pe teritoriul statului membru în cauză, drepturile dobândite

În temeiul prezentului regulament sunt valabile de la acea dată, fără ca dispozițiile legislației oricărui stat membru referitoare la decăderea din drepturi sau la prescrierea drepturilor să poată fi opozabile persoanelor în cauză.

În mod similar se va proceda în ceea ce privește aplicarea prezentului regulament pe teritoriile care au fost integrate la data de 3 octombrie 1990 teritoriului Republicii Federale Germane, în cazul în care cererea prevăzută la paragraful 4 sau 5 va fi prezentată în termen de 2 ani de la data de 1 iunie 1992.

(7) Dacă cererea prevăzută la paragraful (4) sau (5) este depusă după expirarea termenului de doi ani după data de 1 octombrie 1972 sau de la data aplicării prezentului regulament pe teritoriul statului membru în cauză, drepturile care nu fac obiectul decăderii sau nu sunt prescrise sunt dobândite de la data depunerii cererii, sub rezerva dispozițiilor mai favorabile ale legislației oricărui stat membru.

În mod similar se va proceda în ceea ce privește aplicarea prezentului regulament pe teritoriile care au fost integrate la data de 3 octombrie 1990 teritoriului Republicii Federale Germane, în cazul în care cererea prevăzută la paragraful 4 sau 5 va fi prezentată în termen de 2 ani de la data de 1 iunie 1992.

(8) În cazurile de pneumoconioză sclerogenă, dispoziția articolului 57 paragraful (5) se aplică prestațiilor în bani pentru o boală profesională ale cărei cheltuieli, în absența unui acord între instituțiile respective, nu au putut fi împărțite între acele instituții înainte de data de 1 octombrie 1972.

(9) Alocațiile familiale de care beneficiază lucrătorii salariați angajați în Franța sau lucrătorii salariați aflați în șomaj care primesc prestații de șomaj în baza legislației franceze, pentru membrii lor de familie având reședința într-un alt stat membru la data de 15 noiembrie 1989, continuă să fie acordate, la nivelurile stabilite, în limitele și potrivit procedurilor aplicabile la această dată, atât timp cât quantumul lor este superior celui al prestațiilor ce ar fi datorate începând cu data de 16 noiembrie 1989 și atât timp cât persoanele în cauză fac obiectul legislației franceze. Nu se va ține seama nici de întreruperile mai mici de o lună, nici de perioadele de încasare a prestațiilor în caz de boală sau șomaj.

Procedura de aplicare a prezentului paragraf și în special împărțirea costurilor acestor alocații vor fi determinate de comun acord de către statele membre în cauză sau de către autoritățile lor competente, după ce Comisia Administrativă a emis un punct de vedere.

(10) Drepturile persoanelor care au obținut acordarea unei pensii, anterior intrării în vigoare a articolului 45 (6) pot să fie revizuite la cererea acestora, ținând cont de dispozițiile articolului 45 (6).

Articolul 95 (6) (12)

Dispoziții tranzitorii pentru lucrătorii independenți

(1) Prezentul regulament nu deschide nici un drept pentru o perioadă anterioară datei de 1 iulie 1982 sau datei aplicării pe teritoriul statului membru în cauză sau pe o parte a teritoriului acestui stat.

(2) Toate perioadele de asigurare precum și, după caz, toate perioadele de angajare, de activitate independentă sau de reședință realizate potrivit legislației unui stat membru înainte de 1 iulie 1982 sau înainte de data aplicării prezentului regulament pe teritoriul acestui stat membru sau pe o parte a teritoriului acestui stat este luată în considerare pentru determinarea drepturilor deschise conform prezentului regulament.

(3) Sub rezerva paragrafului (1), un drept este deschis, în baza prezentului regulament, chiar dacă se raportează la un risc produs anterior datei de 1 iulie 1982 sau a datei aplicării prezentului regulament pe teritoriul statului membru în cauză sau pe o parte a teritoriului acestui stat.

(4) Orice prestație care nu a fost acordată sau care a fost suspendată pe motiv de cetățenie sau reședință a persoanei în cauză va fi, la cererea acesteia, acordată sau reluată începând cu 1 iulie 1982 sau cu data aplicării prezentului regulament pe teritoriul statului membru în cauză sau pe o parte a teritoriului acestui stat, cu condiția ca drepturile acordate anterior să nu fi dat naștere la plata unei sume forfetare.

(5) Drepturile unei persoane care a obținut anterior datei de 1 iulie 1982 sau anterior datei aplicării prezentului regulament pe teritoriul statului membru în cauză sau pe o parte a teritoriului acestui stat, acordarea unei pensii pot fi revizuite la cererea acestora, ținând cont de prezentul regulament. Această dispoziție se va aplica și celorlaltor prestații prevăzute la articolul 78.

(6) Dacă cererea prevăzută la paragraful (4) sau la paragraful (5) va fi prezentată în termen de 2 ani de la data de 1 iulie 1982 sau de la data punerii în aplicare a prezentului regulament pe teritoriul statului membru în cauză, drepturile deschise în baza prezentului regulament vor fi dobândite începând cu acea dată, fără ca dispozițiile legislației oricărui stat membru cu privire la decăderile din drepturi sau la prescripția drepturilor să poată fi opozabile persoanelor în cauză.

În mod similar se va proceda în ceea ce privește aplicarea prezentului regulament pe teritoriile care au fost integrate la data de 3 octombrie 1990 teritoriului Republicii federale Germane, în cazul în care cererea prevăzută la paragraful (4) sau (5) va fi prezentată în termen de 2 ani de la data de 1 iunie 1992.

(7) Dacă cererea prevăzută la paragraful (4) sau la paragraful (5) va fi prezentată după expirarea termenului de 2 ani socotit de la data de 1 iulie 1982 sau ulterior datei aplicării prezentului regulament pe teritoriul statului membru în cauză, drepturile care nu fac obiectul decăderii sau care nu sunt prescrise sunt dobândite de la data cererii, sub rezerva dispozițiilor mai favorabile ale legislației oricărui stat membru.

În mod similar se va proceda în ceea ce privește aplicarea prezentului regulament pe teritoriile care au fost integrate la data de 3 octombrie 1990 teritoriului Republicii federale Germane, în cazul în care cererea prevăzută la paragraful (4) sau (5) va fi prezentată în termen de 2 ani de la data de 1 iunie 1992.

Articolul 95a (11)

Dispoziții tranzitorii pentru aplicarea Regulamentului (CEE) nr. 1248/92*

- (1) Conform Regulamentului (CEE) nr. 1248/92 nici un drept nu poate fi deschis pentru o perioadă anterioară datei de 1 iunie 1992.
- (2) Toate perioadele de asigurare sau perioadele de reședință realizate potrivit legislației unui stat membru înainte de 1 iunie 1992 vor fi luate în considerare pentru determinarea drepturilor la prestații în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 1248/92.
- (3) Sub rezerva dispozițiilor paragrafului (1), un drept este deschis, potrivit Regulamentului (CEE) nr. 1248/92, chiar dacă se raportează la un risc produs anterior datei de 1 iunie 1992.
- (4) Drepturile unei persoane care a obținut, anterior datei de 1 iunie 1992, acordarea unei pensii, pot să fie revizuite la cererea acestora, ținând cont de dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 1248/92.
- (5) Dacă cererea prevăzută la paragraful (4) este prezentată în termen de 2 ani de la data de 1 iunie 1992, drepturile deschise în baza Regulamentului (CEE) nr. 1248/92 sunt dobândite începând cu această dată, fără ca dispozițiile legislației oricărui stat membru în cauză, cu privire la decăderea din drepturi sau prescripția drepturilor să poată fi opozabile persoanelor în cauză.
- (6) Dacă cererea prevăzută la paragraful (4) este prezentată după expirarea termenului de 2 ani socotit de la data de 1 iunie 1992, drepturile care nu fac obiectul decăderii sau care nu sunt prescrise sunt dobândite de la data cererii, sub rezerva dispozițiilor mai favorabile ale legislației oricărui stat membru.

Articolul 95b (14)

Dispoziții tranzitorii pentru aplicarea Regulamentului (CEE) nr. 1247/92†

- (1) Regulamentul (CEE) nr. 1247/92 nu deschide nici un drept pentru o perioadă anterioară datei de 1 iunie 1992.
- (2) Perioadele de reședință sau perioadele de angajare sau de activitate independentă realizate pe teritoriul unui stat membru anterior datei de 1 iunie 1992 sunt luate în considerare pentru determinarea drepturilor deschise conform dispozițiilor Regulamentului (CEE) nr. 1247/92.
- (3) Sub rezerva paragrafului (1), un drept este deschis în baza Regulamentului (CEE) nr. 1247/92, chiar dacă se raportează la un risc produs anterior datei de 1 iunie 1992.
- (4) Toate prestațiile speciale cu caracter necontributiv care nu au fost acordate sau care au fost suspendate pe motive de cetățenie a persoanei în cauză sunt acordate sau reluate începând cu 1 iunie 1992 la cererea acesteia, cu condiția ca drepturile acordate anterior să nu fi dat naștere la o plată fofetară.
- (5) Drepturile persoanelor care au obținut, anterior datei de 1 iunie 1992, acordarea unei pensii, pot fi revizuite la cererea acestora, ținând cont de dispozițiile Regulamentului nr. 1247/92.
- (6) Dacă cererea prevăzută la paragraful (4) sau la paragraful (5) este prezentată în termen de 2 ani de la data de 1 iunie 1992, drepturile deschise în baza Regulamentului (CEE) nr. 1247/92 sunt dobândite de la această dată, fără ca dispozițiile legislației oricărui stat membru în cauză cu privire la decăderea sau prescripția drepturilor să poată fi opozabile persoanei în cauză.
- (7) Dacă cererea prevăzută la paragraful (4) sau la paragraful (5) va fi prezentată după expirarea termenului de 2 ani de la data de 1 iunie 1992, drepturile care nu fac obiectul decăderii sau care nu sunt prescrise vor fi dobândite de la data cererii, sub rezerva dispozițiilor mai favorabile ale legislației oricărui stat membru.
- (8) Aplicarea articolului (1) al Regulamentului (CEE) nr. 1247/92 nu poate avea ca efect retragerea prestațiilor care fuseseră acordate anterior datei de 1 iunie 1992 de instituțiile competente ale statelor membre în conformitate cu Titlul III al Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 și cărora le este aplicabil articolul 10 al acestui din urmă regulament.
- (9) Aplicarea articolului (1) al Regulamentului (CEE) nr. 1247/92 nu poate avea ca efect refuzarea cererii pentru o prestație specială cu caracter necontributiv, acordată ca supliment la o pensie, adresată de persoana în cauză care îndeplinea condițiile de acordare a respectivei prestații anterior datei de 1 iunie 1992, chiar dacă acesta își are reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul competent, cu condiția ca cererea de prestații să fie adresată în termen de 5 ani de la data de 1 iunie 1992.
- (10) Fără a ține seama de dispozițiile paragrafului (1), orice prestație specială cu caracter necontributiv, acordată ca supliment la o pensie, care nu a fost acordată sau care a fost suspendată pe motiv că persoana respectivă își avea reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul competent va fi acordată sau reluată, la cererea persoanei în cauză, începând de la data de 1 iunie 1992 cu efect, în primul caz, de la data la care prestația ar fi trebuit să fie acordată și, în al doilea caz, de la data suspendării prestației.
- (11) În cazul în care prestațiile speciale cu caracter necontributiv prevăzute la articolul 4 (2a) al Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 pot, pe parcursul aceleiași perioade și pentru aceeași persoană, să fie acordate, în baza articolului 10a al aceluiași regulament de instituția competentă a statului membru pe teritoriul căruia își are reședința această persoană și, în baza paragrafelor 1-10 ale prezentului articol, de instituția competentă a altui stat membru, persoana în cauză nu poate cumula decât acele prestații în limita cuantumului cel mai ridicat al prestației speciale pe care ar putea să o solicite în baza uneia dintre legislațiile în cauză.
- (12) Regulile detaliate de aplicare ale paragrafului (11) și, în special, aplicarea în ceea ce privește prestațiile prevăzute la același paragraf, a clauzelor de reducere, de suspendare sau de retragere prevăzute de legislația unuia

* JO nr. L 136 din 19.05.1992, p. 7

† JO nr. L 136 din 19 mai 1992, pag. 1

sau mai multor state membre și atribuirea unor sume suplimentare diferențiale, vor fi stabilite de hotărârea Comisiei Administrative pentru Securitatea Socială a Lucrătorilor Migranți și, după caz, prin acord comun între statele membre în cauză sau între autoritățile competente ale acestora.

Articolul 95c

Dispoziții tranzitorii pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1606/98

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1606/98^{*} nu deschide nici un drept pentru o perioadă anterioară datei de 25 octombrie 1998.
- (2) Orice perioadă de asigurare și, după caz, orice perioadă de angajare, de activitate independentă sau de reședință realizată în cadrul legislației unui stat membru înainte de 25 octombrie 1998 va fi luată în considerare în vederea determinării drepturilor dobândite conform dispozițiilor Regulamentului nr. 1606/98.
- (3) Sub rezerva dispozițiilor paragrafului (1), un drept este dobândit în virtutea Regulamentului (CE) nr. 1606/98, chiar dacă se raportează la un risc survenit anterior datei de 25 octombrie 1998.
- (4) Orice prestație care nu a fost acordată sau care a fost suspendată pe motiv de cetățenie sau de reședință a persoanei în cauză va fi acordată sau reluată începând cu 25 octombrie 1998 la ultima solicitarea a persoanei, cu condiția ca drepturile pentru care prestațiile au fost acordate anterior să nu fi dat naștere la o plată forfetară.
- (5) Drepturile persoanelor care au obținut, anterior datei de 25 octombrie 1998, acordarea unei pensii, pot fi revizuite la solicitarea acestora, ținând cont de dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 1606/98. Prezenta dispoziție se aplică, de asemenea, celorlaltor prestații prevăzute la articolele 78 și 79, în măsura în care privește articolele 78 și 79a.
- (6) Dacă solicitarea prevăzută la paragraful (4) sau la paragraful (5) este prezentată în termen de 2 ani de la data de 25 octombrie 1998, drepturile deschise în virtutea Regulamentului (CEE) nr. 1606/98 vor fi dobândite începând cu această dată, fără ca dispozițiile legislației oricărui stat membru cu privire la decăderea din drepturi sau la prescripția drepturilor să poată fi opozabile persoanelor în cauză.
- (7) Dacă solicitarea prevăzută la paragraful (4) sau la paragraful (5) este prezentată după expirarea termenului de 2 ani de la data de 25 octombrie 1998, drepturile care nu fac obiectul decăderii sau care nu sunt prescrise vor fi dobândite începând cu data cererii, sub rezerva dispozițiilor mai favorabile ale legislației oricărui stat membru.

Articolul 95d

Dispoziții tranzitorii aplicabile studenților

- (1) Prezentul regulament nu deschide nici un drept studenților, membrilor lor de familie și urmașilor acestora pentru orice perioadă anterioară datei de 1 mai 1999.
- (2) Orice perioadă de asigurare și, după caz, orice perioadă de angajare, de activitate independentă sau de reședință realizată în cadrul legislației unui stat membru înainte de 1 mai 1999 va fi luată în considerare pentru determinarea drepturilor dobândite conform dispozițiilor prezentului regulament.
- (3) Sub rezerva dispozițiilor paragrafului (1), un drept este dobândit în virtutea prezentului regulament, chiar dacă se raportează la un risc survenit anterior datei de 1 mai 1999.
- (4) Orice prestație care nu a fost acordată sau care a fost suspendată pe motiv de cetățenie sau de reședință a persoanei în cauză va fi acordată sau reluată, la ultima solicitare a acesteia, începând cu data de 1 mai 1999, cu condiția ca drepturile pentru care prestațiile au fost acordate anterior să nu fi dat naștere la o plată forfetară.
- (5) Dacă solicitarea prevăzută la paragraful (4) este prezentată în termen de 2 ani începând cu data de 1 mai 1999, drepturile generate de prezentul regulament în favoarea studenților, membrilor lor de familie și urmașilor acestora vor fi dobândite începând cu această dată, fără ca dispozițiile legislației oricărui stat membru cu privire la decăderea din drepturi sau la prescripția drepturilor să poată fi opozabile persoanelor în cauză.
- (6) Dacă solicitarea prevăzută la paragraful (4) este prezentată după expirarea termenului de 2 ani de la data de 1 mai 1999, drepturile care nu fac obiectul decăderii sau care nu sunt prescrise vor fi dobândite începând cu data cererii, sub rezerva dispozițiilor mai favorabile ale legislației oricărui stat membru.

Articolul 95e

Dispoziții tranzitorii pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1399/1999[†]

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1399/1999 este aplicabil orfanilor, în situația în care părintele, de pe urma căruia orfanului i se constituie drepturile, a decedat după data de 1 septembrie 1999.
- (2) Orice perioadă de asigurare sau de reședință realizată în cadrul legislației unui stat membru înainte de 1 septembrie 1999 va fi luată în considerare în vederea determinării drepturilor dobândite în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1399/1999.
- (3) Drepturile orfanilor, dobândite de pe urma părintelui decedat înainte de 1 septembrie 1999, pot fi revizuite, la cerere acestora, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1399/1999.
- (4) Dacă cererea prevăzută la paragraful (3) este prezentată în termen de 2 ani de la 1 septembrie 1999, drepturile derivate din Regulamentul (CE) nr. 1399/1999 sunt dobândite începând cu această dată, fără ca dispozițiile legislației oricărui stat membru cu privire la decăderea din drepturi sau la prescripția drepturilor să poată fi opozabile persoanelor în cauză.
- (5) Dacă cererea prevăzută la paragraful (3) este prezentată după expirarea termenului de 2 ani de la data de 1 septembrie 1999, drepturile care nu fac obiectul decăderii sau care nu sunt prescrise sunt dobândite începând cu data cererii, sub rezerva dispozițiilor mai favorabile ale legislației oricărui stat membru.

^{*} JO L 209 din 25.07.1998, p. 1

[†] JO L 164 din 30 iunie 1999, p. 1

Articolul 95f

Dispoziții tranzitorii în legătură cu Anexa II, secțiunea I, prevăzute la capitolele „D. GERMANIA” și „R. AUSTRIA”

- (1) În temeiul prevederilor Anexei II, secțiunii I, la capitolele „D. GERMANIA” și „R. AUSTRIA”, modificată de Regulamentul (CE) nr. 647/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005 care modifică Regulamentele Consiliului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială lucrătorilor salariați, lucrătorilor independenți și membrilor familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității și (CEE) nr. 574/72 care stabilește modalitățile de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 (*), nu pot fi deschise niciun fel de drepturi pentru perioada anterioară datei de 1 ianuarie 2005.
- (2) Orice perioadă de asigurare și, după caz, orice perioadă de angajare, de activitate independentă sau de reședință potrivit legislației unui stat membru, anterior datei de 1 ianuarie 2005, va fi luată în considerare la stabilirea drepturilor dobândite în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament.
- (3) Sub rezerva dispozițiilor paragrafului (1), un drept este dobândit în virtutea prezentului regulament, chiar dacă se raportează la un risc survenit anterior datei de 1 ianuarie 2005.
- (4) Orice prestație care nu a fost acordată sau care a fost suspendată pe motiv de cetățenie sau de reședință a persoanei în cauză va fi acordată sau reluată, la ultima solicitare a acesteia, începând cu data de 1 ianuarie 2005, cu condiția ca drepturile pentru care prestațiile au fost acordate anterior să nu fi dat naștere la o plată forfetară.
- (5) Drepturile persoanelor care au obținut, anterior datei de 1 ianuarie 2005, acordarea unei pensii, pot fi revizuite la solicitarea acestora, ținând cont de dispozițiile prezentului regulament. Prezenta dispoziție se aplică, de asemenea, celorlaltor prestații prevăzute la articolul 78.
- (6) Dacă solicitarea prevăzută la paragraful (4) sau la paragraful (5) este prezentată în termen de 2 ani de la data de 1 ianuarie 2005, drepturile deschise în virtutea prezentului regulament vor fi dobândite începând cu această dată, fără ca dispozițiile legislației oricărui stat membru cu privire la decăderea din drepturi sau la prescripția drepturilor să poată fi opozabile persoanelor în cauză.
- (7) Dacă solicitarea prevăzută la paragraful (4) sau la paragraful (5) este prezentată după expirarea termenului de 2 ani de la data de 1 ianuarie 2005, drepturile care nu fac obiectul decăderii sau care nu sunt prescrise vor fi dobândite începând cu data cererii, sub rezerva dispozițiilor mai favorabile ale legislației oricărui stat membru.

Articolul 96

Acorduri privind rambursările dintre instituții

Acordurile încheiate potrivit dispozițiilor articolelor 36 (3), 63 (3) și 70 (3) înainte de 1 iulie 1982 se aplică întocmai persoanelor cărora scopul regulamentului era extins la acea dată, cu excepția existenței unei obiecțiuni formulate de unul dintre statele membre contractante ale acestor acorduri.

Această obiecțiune este luată în considerare dacă autoritatea competentă a respectivului stat membru informează în scris înainte de 1 octombrie 1983, autoritatea competentă a celuilalt stat membru /celorlalte state membre în cauză. O copie a acestei comunicări este transmisă Comisiei Administrative.

Articolul 97

Notificări privind anumite dispoziții

- (1) Notificările prevăzute la articolele 1 litera (j), 5 și 8 paragraful (2) se adresează președintelui Consiliului Comunităților Europene. Acestea indică data intrării în vigoare a legilor și regimurilor în cauză sau, în cazul notificărilor prevăzute la articolul 1 litera (j), data de la care prezentul regulament se aplică regimurilor menționate în declarațiile statelor membre.
- (2) Notificările primite în conformitate cu paragraful (1) se publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 98

Regulamentul de aplicare

Un regulament ulterior stabilește modalitățile de aplicare a prezentului regulament.

* JO L 117, 4.5.2005, p. 1.

C U P R I N S

TITLUL I	Dispoziții generale	3
TITLUL II	Determinarea legislației aplicabile	8
TITLUL III	Dispoziții specifice diferitelor categorii de prestații	11
Capitolul 1	Boală și maternitate	11
Secțiunea 1	Dispoziții comune	11
Secțiunea 2	Lucrătorii salariați sau independenți și membrii familiilor acestora	11
Secțiunea 3	Șomerii și membrii de familie ai acestora	13
Secțiunea 4	Solicitanții de pensie și membrii de familie ai acestora	13
Secțiunea 5	Pensionarii și membrii de familie ai acestora	14
Secțiunea 5a	Persoanele aflate la studii sau formare profesională și membrii de familie ai acestora	16
Secțiunea 6	Dispoziții diverse	16
Secțiunea 7	Rambursarea între instituții	16
Capitolul 2 (11) Invaliditate		17
Secțiunea 1	Lucrătorii salariați sau independenți supuși exclusiv legislațiilor conform cărora cuantumul prestațiilor de invaliditate nu depinde de durata perioadelor de asigurare	17
Secțiunea 2	Lucrătorii salariați sau independenți supuși, fie exclusiv legislațiilor conform cărora cuantumul prestațiilor de invaliditate depinde de durata perioadelor de asigurare sau de reședință, fie legislațiilor de acest tip și de tipul la care se face referire în secțiunea 1	18
Secțiunea 3	Agravarea invalidității	19
Secțiunea 4	Reluarea acordării prestațiilor după suspendarea sau retragerea lor- Conversia prestațiilor de invaliditate în prestații de bătrânețe- Recalcularea prestațiilor acordate în baza articolului 39	19
Secțiunea 5	Persoanele aflate sub incidența unui regim special al funcționarilor publici	20
Capitolul 3 (11) Bătrânețe și deces		20
Capitolul 4	Accidente de muncă și boli profesionale	25
Secțiunea 1	Dreptul la prestații	25
Secțiunea 2	Agravarea unei boli profesionale pentru care prestația s-a acordat	27
Secțiunea 3	Dispoziții diverse	27
Secțiunea 4	Rambursarea între instituții	28
Secțiunea 5	Studentii	28
Capitolul 5	Ajutoare de deces	29
Capitolul 6	Prestații pentru șomaj	29
Secțiunea 1	Dispoziții comune	29
Secțiunea 2	Șomerii care se deplasează într-un stat membru altul decât statul competent	30
Secțiunea 3	Șomerii care pe durata ultimului loc de muncă aveau reședința într-un stat membru, altul decât statul competent	30
Secțiunea 4	Persoanele aparținând unui regim special al funcționarilor publici	31
Capitolul 7 (8) Prestații familiale		31
Capitolul 8	Prestații pentru copiii aflați în întreținerea pensionarilor și pentru orfani	32
TITLUL IV	Comisia administrativă pentru securitatea socială a lucrătorilor migranți	34
TITLUL V	Comitetul consultativ pentru securitatea socială a lucrătorilor migranți	34
TITLUL VI	Dispoziții diverse	35
TITLUL VII	Dispoziții tranzitorii și finale	37